

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

Mari producătoare de cartofi, unitățile agricole din județul Covasna acordă o deosebită atenție lucrărilor de întreținere a acestei prețioase culturi. În fotografie: executarea mușuroitului la ferma Catalina a I.A.S. St. Gheorghe.

Foto: A BARTHA

O ETAPĂ „CHEIE” PENTRU PRIMA RECOLTĂ A NOULUI CINCINAL

Intreaga noastră economie se află angrenată acum într-o uriașă desfășurare de forțe menită să ducă la realizarea amplului program trasat de partid pentru înflorirea țării, pentru bunăstarea tuturor. Din fabrici, din uzine, sosesc zilnic alte vești care vorbesc despre materializarea, pas cu pas, a cifrelor înscrise în planuri și grafice. În agricultură, unde fiecare zi aduce cu ea noi probleme și noi preocupări, se pregătește acum un mare examen: campania agricolă de vară a primului an al noului cincinal. Activități variate și, totodată, complexe îl obligă pe lucrătorii din agricultură la un efort colectiv, susținut, în care prevederile

științifice trebuie să i se adauge, permanent, capacitatea de a acționa prompt și eficient în confruntarea cu natura. Cunoașterea importantelor obiective ale acestor perioade, cu sarcinile și măsurile ce derivă din ele, în condițiile specifice anului acesta, constituie o necesitate pentru toți, un prilej de afirmare a conștiinței patriotice. Oamenii muncii de la sate nu-și vor precupeți eforturile — așa cum se arată în Chemarea Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste — pentru efectuarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor din campania agricolă de vară.

Măsuri de maximă importanță în

CAMPANIA AGRICOLĂ DE VARĂ

Prof. dr. doc. N. ȘTEFAN

adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor

Anotimp de intense preocupări, vara reprezintă pentru cei din agricultură perioada întrepătrunderii unui mare număr de lucrări, toate cu maximă influență asupra producției: întreținerea prășitoarelor, recoltarea cerealelor de vară și a plantelor furajere, însămînțarea culturilor duble, pregătirea terenurilor destinate însămînțării de toamnă, la care se adaugă multiplele acțiuni din legumicultură, pomicultură și viticultură. Experiența câștigată în decursul anilor a demonstrat că efectuarea fiecăreia dintre ele în perioade de timp bine determinate, cu respectarea indicilor calitativi de care depinde obținerea unor rezultate optime, impune întocmirea unui program de activitate precis, care să permită utilizarea organizată și eficientă a tuturor mijloacelor și forțelor de lucru. Un asemenea program, specific condițiilor anului acesta, a fost recent adoptat de conducerea ministerului, corespunzător cu sarcinile ce ne revin și cu potențialul material și uman de care dispune agricultura.

În complexa activitate a acestei pe-

rioadă, o primă urgență o reprezintă lucrările de întreținere a culturilor. Semnalată și cu alte prilejuri, importanța acestora este hotărâtoare pentru soarta recoltei. Acțiunile întreprinse în ultima vreme nu au înlăturat cu totul pericolul bălțirii apelor și de aceea ele trebuie continuate.

Atât în cimp, cât și în legumicultură, pomicultură și viticultură, prașilele și lucrările de combatere a dăunătorilor se numără și în săptămânile următoare printre lucrările care nu suferă nici o amânare. Acolo unde nu au căzut ploii în ultima perioadă trebuie făcut controlul rezervei de apă din sol și, în funcție de aceasta, specialiștii din unități trebuie să organizeze efectuarea la timp a udărilor, în raport cu cerințele plantelor, pe toate suprafețele amenajate pentru irigație.

Paralel cu aceste acțiuni, trebuie să se treacă neîntârziat la pregătirea unei desfășurări exemplare a recoltărilor de vară. Volumul de lucrări ce urmează să se efectueze, într-o perioadă relativ scurtă, este mare. Avem de recoltat culturi de vară — ponderea avînd-o griul — de pe o suprafață de aproape 2,5 milioane de hectare. Se adaugă la aceasta stringerea și balotarea paielor, însămînțarea de culturi duble pe mai bine de 1 250 000 de hectare, din care minimum 150 000 ha cu porumb pentru boabe, executarea de arături și ogoare pe circa 1 300 000 ha, toate acțiuni de mare amploare, ridicînd fiecare complexe probleme tehnice și organizatorice.

Actualul nivel de înzestrare a agriculturii permite mecanizarea în majoritate a acestor lucrări. Este necesar însă ca celor peste 107 000 tractoare, aproape 39 000 combine C-1 și C-2 și 2 000 combine autopropulsate și celor peste 18 000 prese de balotat paie să li se asigure o funcționare neîntreruptă și de mare randament. Forței mecanice trebuie să i se adauge deci competența specialiștilor, capacitatea lor organiza-

(Continuare în pag. a 4-a)

Potențe noi, unei mari surse de furaje

PAJIȘTILE NATURALE

Ing. Florin CHIȚU

adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor

Îndeplinirea sarcinilor prevăzute în Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale este indisolubil legată de sporirea producției de nutrețuri. Așa cum arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie 1970, „O atenție deosebită trebuie acordată pășunilor și fînștelor a căror suprafață se ridică la peste 4 milioane hectare”.

Cu toate acestea, datorită unor deficiențe organizatorice în gospodărirea păjiștilor, lipsei unor mijloace eficiente de punere în valoare a potențialului productiv al acestora — îngrășăminte chimice, mijloace mecanice etc. — producția lor s-a menținut la un nivel scăzut, asigurînd abia 20 la sută din necesarul total de furaje. Tocmai de aceea, în Programul național de dezvoltare a zootehniei s-a prevăzut să se întreprindă măsuri care să ducă la sporirea producției medii a păjiștilor de la 4—5 tone masă verde la hectar, cât se realizează în prezent, la 12 tone pînă în anul 1975 și la 22,5 tone pînă în anul 1980.

Realizările bune obținute în ultimul

ani într-o serie de județe ca Argeș, Bihor, Hunedoara, Brașov, Prahova și altele, unde s-au manifestat preocupări susținute pentru această acțiune, confirmă că obținerea producțiilor propuse este pe deplin posibilă. În județul Argeș, de pildă, în decurs de 8 ani, prin fertilizare, însămînțări cu ierburi perene, defrișări de arborete, lucrări antierozionale etc., au fost îmbunătățite 20 927 ha, reprezentînd 37 la sută din suprafața pășunilor comunale. Producția medie pe aceste păjiști depășește 15 tone de masă verde la hectar, iar pe o suprafață de 6 127 ha (11 la sută) păjiștile semănate asigură o producție medie de peste 35 tone la hectar.

Ținînd seama de experiența bună dobîndită, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a organizat recent, în acest județ, un schimb de experiență a cărui temă a fost tocmai executarea lucrărilor de îmbunătățire și exploatare a păjiștilor, la care au participat specialiști din toate județele țării. În mod deosebit s-au evidențiat rezultatele obținute la pășunea îmbunătățită din comuna Izvoru unde, pe o suprafață de 388 ha, s-au aplicat însămînțări cu amestec de ierburi perene (pajiște semănată), tarlalizări cu garduri, s-au construit trei adăposturi pentru taberele de vară, adăpători și un baraj de acumulare pentru irigație, canale de desecare, s-au efectuat fertilizări anuale cu cite 300 kg de azotat de amoniu și cite 250 kg de superfosfat la hectar. Cheltuielile anuale de producție, plus cota de amortizare a investiției în lucrările ameliorative s-au ridicat la 1 100 lei/ha, în timp ce producția medie de masă verde pe întreaga suprafață a ajuns la 40 to/ha, sau 6 800 unități nutritive, cu un preț de cost de 0,03 lei/kg, sau 0,20 lei/U.N. față de 0,75 lei/U.N., în cazul borceașului masă verde. Ca urmare, capacitatea de încărcare a crescut de la 1 la 5 unități vită mare la hectar.

Echivalentul la hectar al producției

(Continuare în pag. a 6-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 23 (435)

Joi, 10 iunie 1971

SUMAR

- Irigații : INDICI UTILI ÎN STABILIREA UDĂRILOR (pag. 4)
- Horticultură : LEGUME ȘI FRUCTE — MAI MULTE, MAI IEFTINE (pag. 5)
- Zootehnie : UN VAST PROGRAM DE DEZVOLTARE A ȘEPTELULUI (pag. 6)
- Cercetare-producție : POTENȚIALUL BRUNEI DE MARAMUREȘ, LA NIVELUL RASELOR PERFECȚIONATE (pag. 7)
- Industrie alimentară : OBIECTIVE ACTUALE ȘI DE PERSPECTIVĂ (pag. 8)
- În dezbateri publică : PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA UNITĂȚILOR ECONOMICE DE STAT (pag. 10)
- Opinii : TURISMUL ȘI SILVICULTURA (pag. 11)
- Probleme sindicale : PE COORDONATELE DIVERSIFICĂRII ȘI RIDICĂRII CALITĂȚII PRODUCȚIEI DE CONSERVE (pag. 12)
- Învățământ : RECICLAREA SPECIALIȘTILOR, SPRE UN FAGAȘ CONCRET (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef.); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția : București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (redacție) se primesc la redacție.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOG-NOTES

Cooperative agricole fruntașe în întrecerea socialistă desfășurată în 1970

Rod al folosirii chibzuite a bazei tehnico-materiale în continuă dezvoltare, al unei organizări superioare a producției și a muncii, al aplicării unor forme stimulativ de retribuire, numeroase cooperative agricole au reușit să obțină anul trecut, în ciuda condițiilor de climă nefavorabile, producții vegetale și animale sporite.

Analizând realizările obținute, în raport de suprafața cultivată și de numărul de animale, de îndeplinirea planului de producție și de cantitățile de produse vindute pe bază de contract — la hectar și pe cap de animal — ca și de condițiile în care unitățile au trebuit să-și desfășoare activitatea, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor au acordat mai multor unități titlul de cooperative fruntașe pe țară, premii și mențiuni pentru rezultatele dobândite în întrecerea socialistă pe anul 1970.

Iată lista cooperativelor fruntașe și evidențiate :

LA CULTURA GRIULUI : Premiul I : C.A.P. Stoicănești — Olț ; Premiul II : C.A.P. Cobadin — Constanța ; Premiul III : C.A.P. Gropeni — Brăila. Mențiune : C.A.P. Crișan — Constanța.

LA CULTURA PORUMBULUI : Premiul I : C.A.P. Seaca de Cimp — Dolj și C.A.P. Viroaga — Constanța ; Premiul II : C.A.P. Iazu — Ialomița ; Premiul III : C.A.P. Mircea Vodă — Brăila. Mențiune : C.A.P. Vrata — Mehedinți.

LA CULTURA FLORII-SOARELUI : Premiul I : C.A.P. Slobozia Nouă — Ialomița ; Premiul II : C.A.P. Cobadin — Constanța ; Premiul III : C.A.P. Iazu — Ialomița.

LA CULTURA SFECLII DE ZAHĂR : Premiul I : C.A.P. Moldoveni — Neamț ; Premiul II : C.A.P. Dor Mărunt — Ialomița ; Premiul III : C.A.P. Vârșă — Timiș. Mențiuni : C.A.P. Berveni — Satu Mare și C.A.P. Padina — Buzău.

LA CULTURA CARTOFULUI : Premiul I : C.A.P. Timișești — Neamț ; Premiul II : C.A.P. Gheorghieni — Harghita ; Premiul III : C.A.P. Rusești — Suceava.

LA PRODUCȚIA DE STRUGURI : Premiul I : C.A.P. Niculișel — Tulcea ; Premiul II : C.A.P. „Grivița Roșie” — Brăila ; Premiul III : C.A.P. Pietroasele — Buzău.

LA PRODUCȚIA DE FRUCTE : Premiul I : C.A.P. Izvoru — Argeș ; Premiul II : C.A.P. Matești — Vilcea ; Premiul III : C.A.P. Ghiojdu — Buzău.

LA PRODUCȚIA DE LAPTE : Premiul I : C.A.P. Cristian — Brașov ; Premiul II : C.A.P. Stoicănești — Olț ; Premiul III : C.A.P. Cobadin — Constanța.

LA INGRĂȘAREA PORCILOR : Premiul I : C.A.P. Biled — Timiș ; Premiul II : C.A.P. Pecineaga — Constanța ; Premiul III : C.A.P. Lenauheim — Timiș. Mențiune : C.A.P. Ianca — Brăila.

LA PRODUCȚIA DE LÂNĂ : Premiul I : C.A.P. Salonta — Bihor ; Premiul II : C.A.P. Șimand — Arad ; Premiul III : C.A.P. Valea lui Mihai — Bihor. Mențiune : C.A.P. Chereușa — Satu Mare.

LA PRODUCȚIA DE OUA : Premiul I : C.A.P. Brănești — Ilfov ; Premiul II : C.A.P. Nicolae Bălcescu — Bacău ; Premiul III : C.A.P. Valea Cîmpului — Brăila.

Cooperativelor agricole situate pe primul loc li se vor acorda drapelul de unitate fruntașă, diplome și câte un premiu de 25 000 lei, celor care ocupă locul doi — diplome și premii în valoare de câte 15 000 lei, iar unităților clasate pe locul trei, diplome și premii a câte 10 000 lei. De asemenea, unitățile cărora li s-a acordat mențiuni vor fi distinse cu diplome de cooperative evidențiate în întrecerea socialistă pe anul 1970.

A II-A CONFERINȚĂ DE GEOTEHNICĂ ȘI FUNDATIE

În zilele de 3, 4 și 5 iunie au avut loc în Capitală, sub egida Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor, Ministerului Construcțiilor Industriale și Institutului de construcții din București, cea de-a doua Conferință de geotehnică și fundație cu tema „Probleme de fundare a construcțiilor în condiții speciale de teren”. La lucrările Conferinței au luat parte cadre didactice din învățământul superior, cercetători, ingineri. Au fost, de asemenea, prezenți ca invitați, numeroși specialiști

și oameni de știință din Anglia, Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, R.D. Germană, Iugoslavia, Polonia, S.U.A., Ungaria, U.R.S.S.

În cadrul Conferinței au fost dezbătute și unele probleme de mare actualitate în construcțiile hidrotehnice necesare extinderii lucrărilor de îmbunătățiri funciare și gospodării raționale a apelor. Merită relevat raportul general la tema „Alunecări de teren și metode de combatere a lor”, prezentat de dr. ing. R.I. Bally de la I.S.C.I.F., referatele „Căptușirea canalelor mari de irigații executate în teren de loess”, „Un mare sistem de irigație pe terenuri sensibile la umezire”, „Intervenții reușite la realizarea unor fundații dificile”, „Drenarea excavărilor prin metoda combinată”, „Stații mari de pompare fondate pe cheoane cu aer comprimat în sistemul de irigații Cara-Su” și altele.

SPORESC CAPACITĂȚILE DE PRODUCȚIE LA INGRĂȘĂMÎNTE

Agricultura a primit în primele cinci luni ale anului cu peste 100 000 tone de îngrășăminte chimice mai mult decât în aceeași perioadă a anului trecut. Creșterea producției a fost determinată de utilizarea mai rațională a utilajelor existente și de intrarea în funcțiune a noi capacități de producție, între care amintim pe cele intrate recent în funcțiune la Combinatul de îngrășăminte chimice Turnu Măgurele și la Combinatul chimic Craiova, care vor aduce agriculturii în plus, anual, 80 000 tone de îngrășăminte azotate (substanță activă).

Tot în acest an vor mai intra în funcțiune la U.S.A.S. Năvodari și Uzina chimică Valea Călugărească două noi capacități de producție, care vor furniza peste 100 000 tone de îngrășăminte fosfatice.

Prin intrarea în funcțiune, în cursul anului viitor, a combinatelor de îngrășăminte chimice de la Slobozia și Piatra Neamț, precum și prin lărgirea capacităților existente la Craiova, Târgu Mureș și Turnu Măgurele se va asigura o proporție optimă între producția de îngrășăminte azotate, fosfatice și potasice.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament pe semestru este de 26 lei.

SCRISORI

Noi mașini agricole intrate în producție

De curind, industria noastră constructoare de mașini a livrat întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii din județul Suceava 50 de tractoare noi U-650 M și 111 tractoare de tip L-400, precum și alte utilaje și agregate agricole.

Printre unitățile unde au fost repartizate aceste mașini se numără și S.M.A. Siret, Dărmănești, Iacobcești, Rădăuți și Dumbrăveni. În prezent, utilajele respective deja își aduc un aport prețios la executarea lucrărilor agricole curente. (Octavian ZUSS)

Secția noastră de mecanizare

De curind, vrednicii mecanizatori ai secției a 2-a de la S.M.A. Borlești, care deservește cooperativa agricolă din Cindești, județul Neamț, au trăit o zi deosebită. Ei au intrat în noul atelier mecanic, prevăzut cu anexe respective, întrucât pe viitor își vor putea desfășura activitatea — îndeosebi la lucrările de întreținere curente și reparații — în condiții optime de lucru.

În primăvara acestui an, vrednicii mecanizatori din această secție, condusă de Alexandru Muscalu, au muncit neobosit pentru a însămînța la vreme cu ovăz, porumb, în de fuior, cartofi etc. cele 780 de hectare ale cooperativei din Cindești. Ei au statornicit o strînsă colaborare cu inginerul șef al cooperativei, Vasile Constantinescu, și cu numeroși cooperatori fruntași. Una din problemele cărora le acordă o importanță deosebită este calitatea lucrărilor. Dar pentru aceasta, tractoarele, agregatele, trebuie să funcționeze perfect. În acest scop, nici un tractorist din secție nu pleacă seara acasă, pînă nu face „toaleta” motorului. Cu sprijinul mecanicului secției, Alexandru Vișan, tractorist — cum sînt, de exemplu, Dumitru Bujor, Vasile Nistor, I. Zănoaga și Mihai Vișan — migălesc, asemenea ceasornicarilor, pentru a nu avea a doua zi nici un fel de „surprize” în timpul exploatarei.

În prezent, unii dintre ei continuă executarea întreținerii culturilor, iar alții zoresc reparațiile la utilajele cu care vor lucra în campania de vară (Tache VASILACHE).

Un util schimb de experiență

De curind, la cooperativa agricolă „30 Decembrie” din Călăcea, județul Bihor, a avut loc un util schimb de experiență organizat de M.A.I.A.S.A. în colaborare cu L.C.S. Bihor și I.L.F. Bihor, cu sprijinul cooperativelor din Suplacul de Tinca și Galoș-Petreu. Schimbul de experiență a urmărit să sublinieze experiența cooperativelor noastre în ce privește producția de semințe hibride de tomate din soiurile „Argeș” (folosit în cooperativa din Călăcea) și „Delicates” (la cooperativele Galoș-Petreu și Suplac de Tinca). După ce s-a făcut o vizită la lotul de hibridare al cooperativei

din Călăcea, care se întinde pe 7 ha, s-a desfășurat un schimb de păreri în cadrul căruia au luat cuvîntul ing. Galina Sevenco din M.A.I.A.S.A., care a insistat asupra „importanței și tehnicii obținerii seminței de tomate hibride”, ing. Flore Precup de la L.C.S. Bihor, care a accentuat asupra „Preocupării cooperativelor din Bihor pentru producerea seminței de tomate hibride”.

Președintele cooperativei Călăcea, Boșe Flore, a scos în evidență că în 1970 această unitate a produs 116 kg de semințe de tomate la ha. În încheierea discuțiilor, ing. Matei Stejereanu, de la I.L.F. Bihor, a insistat asupra perspectivelor privind producerea de semințe de tomate în județul Bihor, iar ing. Teofil Ungureanu, de la I.L.F. Bihor, a scos în evidență necesitatea asigurării de semințe de legume pe plan local. (Ing. Nicolae BOGLUT)

La Cluj — reuniunea medicilor veterinari

Cea de-a XIII-a ședință de comunicări științifice a Filialei Cluj a Societății de medicină veterinară a fost o reușită din toate punctele de vedere. Ineditul acestei manifestări l-a oferit, desigur, tuturor celor 50 de participanți, locul de desfășurare, cabana din frumoasa „Vale a Drăganului”.

Cele două referate : „Imunitatea în helmintoze”, de conf. dr. N. Vartic și „Cercetări privind utilizarea Romtiazinului la animalele de fermă”, de prof. dr. V. Căpățînă și colaboratori au trezit un viu interes.

Noutatea în actualitatea problemelor legate de imunitate, în general, cit și de aspectul acestuia în cadrul helmintozelor în primul caz, ca și aspectul pur aplicativ în cazul celei de-a doua lucrări, au fost apreciate în mod deosebit de participanți, — medici veterinari din județul Cluj, — lucru reliefat în discuțiile purtate pe marginea comunicărilor.

Dialogul ce a urmat, între cadrele didactice prezente și foștii studenți — în prezent medici veterinari — au contribuit în bună măsură la însușirea unor noutăți deosebit de utile în practica de fiecare zi din teren (Dr. Claudiu LISOVSCI—CHELEȘANU).

Noutăți din județul Constanța

De curind, cooperatorii din satele Runcu și Pantelimonul de Jos, județul Constanța, au sărbătorit 20 de ani de la înființarea cooperativei de producție, prilej de trecere în revistă a succesorilor obținute în aceste două decenii.

Ca urmare a organizării chibzuite a muncii, harnicii mecanizatori ai unităților întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii din județul Constanța au reușit să obțină rezultate deosebit de bune în muncă. Astfel, planul de venituri pe primele cinci luni ale anului a fost îndeplinit și depășit. Cele mai bune rezultate le-au obținut S.M.A. Ostrov, Castelu, Horia și 23 August, care au executat în această campanie de primăvară lucrări la timp și de bună calitate.

Lucrătorii și specialiștii din cadrul întreprinderii Avicola—Constanța, au livrat peste plan în primele patru luni ale anului în curs diversilor beneficiari, peste 1 500 000 ouă, 31 tone de carne de pasăre și peste 100 000 pui de o zi. Toate aceste realizări au adus întreprinderii, un beneficiu de 1 100 000 lei. Cele mai bune rezultate le-au obținut fermele nr. 2 Mihail Kogălniceanu — condusă de Dr. Mihail Dangalin și nr. 4 Topraisar — condusă de tehnicianul Vasile Petre. (Nicolae BOUARU)

actualitatea

Acțiuni energice pentru apărarea și sporirea producției!

Intr-o serie de zone ale țării, precipitațiile din ultima vreme au fost abundente. Prognoza indică, în continuare, averse la intervale scurte. La umiditatea anterioară s-a adăugat, așadar, în zonele joase, excesul de apă provenită din ploii. O serie de culturi, chiar și legumele, au fost astfel afectate de ridicarea pinzei de apă freatică, de permanența unui strat hidric a cărei perpetuare poate fi deosebit de dăunătoare.

Pentru ca nivelul recoltelor să fie cât mai puțin influențat, în județele unde au avut loc asemenea fenomene s-au întreprins acțiuni imediate menite să asigure eliminarea surplusului de apă de pe culturi sau de pe terenurile care n-au putut fi încă nici până acum însămișate. Duminica trecută, ca și în zilele acestea, s-a desfășurat o intensă muncă patriotică în județele Vrancea, Buzău, Ialomița și altele. Cooperatori, elevi și alți lucrători din întreprinderile și instituțiile de stat vrâncene, bunăoară, au realizat câteva mii de metri liniari de șanțuri, salvând astfel culturile de pe sute de hectare de teren. În județul Ialomița — la C.A.P. Dragoș-Vodă, la I.A.S. Lehliu, la C.A.P. Bucu — s-au pus în funcțiune motopompele și aspersoarele, reușindu-se, de asemenea, să se recupereze, parcelă cu parcelă, mari suprafețe de sub imperiul apelor. Mii de ore au fost consumate, în același scop, în județul Buzău, pentru desecarea unor importante întinderi împinzite de ape.

De cîva timp, soarele a început să dogorească mai puternic. Ridicarea mercurului în termometre ar putea tenta pe unii să slăbească activitatea de evacuare a excesului de apă de pe terenuri. Dar a lăsa pe seama Soarelui, greutatele provocate de natură, în condițiile în care se mai așteaptă totuși ploii, înseamnă a da dovadă de miopie economică. În nici un loc nu trebuie cruțate, sub nici o formă, eforturile până la învingerea definitivă a acestor dificultăți. Evident, este nevoie de încordare, de energie suplimentară. Dar este imperios să o facem. Bătălia va putea fi socotită încheiată cînd ultimul

hectar aflat în categoria arabil va fi smuls de sub dominația apelor și însămișat cu porumb pentru boabe, cu furaje pentru masă verde ori pentru însilozare. Aceeași atenție se cere să fie acordată urgentării însămișării și plantărilor de legume, îndeosebi în cultură dublă.

Pentru mecanizatorii din I.A.S. și S.M.A. și deopotrivă pentru cooperatori, cea mai pregnantă lucrare, de o importanță excepțională pentru dobîndirea unei producții mari în acest prim an al cincinalului, este întreținerea în cele mai bune condiții a culturilor prășitoare și a culturilor de legume, a livezilor tinere și a plantațiilor noi de vii, concomitent cu prevenirea și combaterea oricăror atacuri de dăunători. Analiza situației de pină acum arată că, în numeroase județe, participarea oamenilor la efectuarea acestor lucrări este masivă. În C.A.P. din județele Dolj și Timiș, bunăoară, sfecla de zahăr a fost prășită a doua oară, manual, pe toate suprafețele cultivate. În județul Mehedinți, aceeași lucrare a fost de mult încheiată la floarea-soarelui etc.

Rețin atenția însă două aspecte esențiale. Primul: în unele județe prașila a II-a mecanică la diferitele culturi s-a efectuat pe suprafețe care nu corespund posibilităților de mecanizare existente. În județul Olt, de pildă, la 4 iunie, prașila a II-a mecanică la sfecla reprezentă doar un sfert din suprafața cultivată, în timp ce în județul Timiș erau prășite cu cultivatoarele 11 000 hectare din 13 480 semănate. Al doilea fapt care trebuie reținut: prașila manuală nu este peste tot aplicată cu maximă operativitate la sfecla de zahăr și îndeosebi la floarea-soarelui (de pildă, în C.A.P. din județul Prahova).

Este de datoria conducătorilor I.M.A. și respectiv S.M.A., a consiliilor de conducere din C.A.P., a specialiștilor de a mobiliza în aceste zile, toate mijloacele mecanice și umane, inclusiv mijloacele cu tracțiune animală, pentru a se grăbi lucrările de întreținere a culturilor de sfecla, floarea-soarelui, cartofi, porumb

etc. pentru a nu lăsa buruienile să ia „dijmă” din noua recoltă.

Curînd, lanurile de orz, iar în zonele cu soluri mai ușoare și cele de griu, vor da în pirgă. Vremea secerișului se apropie cu repeziciune. Iată însă că nu peste tot au fost făcute pregătirile necesare. La 4 mai, în I.M.A. din județul Teleorman nu se reparaseră decît aproximativ 80% din combine, în județele Iași și Neamț — 60%, în Gorj — 50%, în Sibiu — 40%, iar în Botoșani — numai 222 combine din 814 prevăzute a se repara. Asemenea rămîneri în urmă există și la presele de balotat paie, îndeosebi în județele Sibiu, Hunedoara, Botoșani, Brașov și altele. Ritmul nesatisfăcător de execuție a reparațiilor se datorește insuficienței organizării a muncii în atelierele din unități și de la secțiile de mecanizare, dar și perpetuării unor carente în aprovizionarea cu piese de schimb. Lipsesc lanțuri Gall, curele, pinioane de la trior, axe oscilante, agrafe pentru prins pinza combinelor etc.; lipsesc, de asemenea, o serie de repere pentru tractoare. Se întîrzie chiar și asigurarea reperelor pentru unele combine aflate în termen de garanție. Întreprinderile județene pentru aprovizionarea tehnico-materială, Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj în agricultură, Direcția generală a aprovizionării din M.A.I.A.S.A., uzinele constructoare pendinte de M.I.C.M., au datoria de a-și coordona mai bine eforturile, de a face tot ce este posibil în răstimpul care a mai rămas, pentru ca pregătirea utilajului pentru apropiata campanie să fie încheiată la timp, în condițiile calitative stabilite. În același scop trebuie extinsă acțiunea de recondiționare a unor piese pe plan local.

În paralel, în toate cooperativele agricole trebuie sporită serios preocuparea pentru strîngerea furajelor, îndeosebi a lucernei și trifoiului (e vorba de coasa I, în județele Arad, Timiș, Tulcea și îndeosebi în cele situate în zona a II-a și a III-a). La 4 iunie, la C.A.P., pe țară, se recoltase lucerna (coasa I) doar de pe 56 % din suprafață și se însilozase ceva mai puțin de 25% din prevederile privind însilozările timpurii de furaje.

Cine va manifesta acum maximă sîrguință la strîngerea și stocarea furajelor nu va avea nici un motiv să invoce, la iarnă, „cauzele” obiective pentru nerealizarea producției animale planificate. Oriunde, cu mai mult simț gospodăresc, este posibil să se adune și să se depoziteze suficiente furaje, atît de necesare pînă la recolta anului 1972.

Buletin agro-meteorologic

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ :

În intervalul 2 — 8 iunie, vremea a fost călduroasă, dar instabilă; au căzut averse de ploaie, cu deosebire în zonele carpatice și deluroase din sudul țării; în restul teritoriului acestea au fost semnalate izolat.

În general, temperaturile medii zilnice din aer au oscilat între 21° și 28°, ceea ce reprezintă o depășire a valorilor multianuale de 1° la 4°. La 7 iunie, cea mai călduroasă zi din acest interval, temperaturile maxime din aer au fost cuprinse între 23° (la Mangalia și Toplița) și 30° (la Oradea).

În stratul arabil al solului (2 — 20 cm) temperaturile medii din ultima zi oscilau între 20° și 26°.

Datorită caracterului de averse, ploile căzute au avut o repartiție teritorială neuniformă. În cea mai mare parte a țării s-au totalizat sub 10 mm de apă. În Oltenia, Banat și pe zone mai restrinse din Transilvania 10 — 25 mm; izolat, în aceste zone, cantitățile de apă însumate au ajuns pînă la 45 mm.

Pe terenurile cu drenaj intern defecțuos și apa freatică ridicată, din partea centrală și nordică a Munteniei, se mențin excese de umiditate și, local, bălțiri.

Oscilarea frecventă a temperaturilor maxime între 23° și 28° și menținerea temperaturilor minime peste limita de 10° în zonele agricole, în condițiile unei umidități ridicate în sol și aer, au determinat un ritm intens de creștere a plantelor, stimulînd, în același timp, dezvoltarea buruienilor.

Starea generală a culturilor se menține bună în majoritatea zonelor. Ritmul desfășurării fazelor de vegetație este foarte apropiat de limitele normale. În sudul țării și în banat, orzul de toamnă își va desăvîrși faza de maturitate în a doua decadă a lunii iunie, iar grîul în a treia decadă.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 10—16 IUNIE :

Vremea va fi, în general, instabilă, cu deosebire în zona de deal și de munte. Cerul va fi schimbător. Vor cădea averse locale de ploaie, însoțite de frecvente descărcări electrice și izolat de căderi de grindină. Temperatura va scădea ușor. Temperaturile minime vor oscila între 6° și 16°, iar cele maxime între 17° și 27°. Izolat mai ridicate,

Culturile însămișate în primăvară — sfecla de zahăr, floarea-soarelui, porumbul — au atins, pe anumite parcele, înălțimea de 60 — 70 cm. Ploile din ultimul timp au permis însă nu numai dezvoltarea lor, ci și a buruienilor. Acest lucru face necesară intervenția energetică a lucrătorilor din unități pentru combaterea lor.

Raidul-anchetă pe care l-am întreprins prin mai multe cooperative din județul Teleorman ne-a permis să constatăm că, în multe locuri, prașilele mecanice și manuale au fost executate la timp pe sute de hectare. Au fost, de asemenea, plivite importante suprafețe din loturile semincere și s-au organizat acțiuni menite să grăbească evacuarea apei de pe suprafețele cu exces de umiditate.

C.A.P. CERNETU. Aici, în ziua raidului am găsit peste 800 de cooperatori la prașitul porumbului și ricinului, la plivitul buruienilor din loturile semincere sau în legumicultură. Într-o zi-lumină au fost prășite 150 ha cu ricin, plivită întreaga suprafață cu arpagic, s-au strîns câteva vagoane de lucernă pentru masă verde etc. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute, la Cernetu se încheie primele două prașile la porumb, sfecla de zahăr și floarea-soarelui. La aceasta din urmă se executase și prașila a III-a pe mai bine de 450 de hectare.

„Am urmărit — ne spunea Floarea Barbu, Erou al Muncii Socialiste, președinta cooperativei — ca fiecare lucrare să fie făcută la cel mai bun nivel calitativ. După prima sau a doua prașilă, nu găsiți nici o buruienă în lanuri. Mobilizarea la muncă a fost generală, stimulată din plin și de aplicarea acordului global. Acum urmărim ca, imediat după ce vom termina de prașit floarea-soarelui, să aplicăm o nouă prașilă la porumb. În cinci zile bune de lucru vom realiza prașila a III-a pe toate cele 1 144 ha cultivate cu porumb. Avem astfel certitudinea obținerii unor producții superioare”.

COMUNA ȚIGĂNEȘTI. Aici există două cooperative agricole: „24 Ianua-

Raid-anchetă în județul Teleorman

BURUIENILE ÎȘI TRAG SEVA DIN... INERȚIE!

rie” și „8 Martie”. La ultima operativă, ambele unități n-au putut raporta efectuarea prașilei a II-a la porumb pe 280 și respectiv 200 ha aflate în cultură. Cauzele care au generat această rămîneri în urmă sînt diferite. La prima cooperativă s-a produs un atac puternic al viermelui sîrmă. Circa 280 de hectare însămișate cu porumb au trebuit să fie reinsămîșate. Lucrarea a durat pînă în jurul datei de 15 mai — bineînțeles după ce solul a fost tratat și discuit din nou. „Forța de muncă — ne informa **Constantina Panduru**, inginera șef a cooperativei — am concentrat-o la întreținerea și purificarea celor 1 000 de hectare de lot semincere, unde sîntem rămăși în urmă cu lucrările. În atenția noastră sînt și suprafețele cultivate cu plante prășitoare dar, momentan, dezvoltarea buruienilor nu ridică încă probleme”.

O optică diametral opusă am întîlnit la cealaltă cooperativă de pe raza aceleiași comune. Din 480 de hectare ce trebuiau însămișate cu porumb nu s-au semănat decît 406 ha, iar din ele doar 360 ha au fost prășite prima oară. Lucrările de întreținere sînt deficitare și la celelalte culturi. Buruienile stimulate de ultimele precipitații căzute au ajuns aproape la înălțimea plantelor. Această stare de lucruri este pusă de **Mircea Enache**, inginerul șef al unității, pe seama insuficienței forței de muncă. Cînd am încercat însă să aflăm cîți cooperatori au fost în acea zi la lucru și ce anume au făcut, am ajuns la o cu totul altă con-

cluzie. Forța de muncă există. Ba mai mult, așa cum aprecia chiar interlocutorul nostru, în cinci zile bune de lucru, printr-o mobilizare activă a cooperativitorilor s-ar fi putut termina prașitul manual pe întreaga suprafață de prășitoare aflată în cultură. Dar nu s-a făcut nimic și nici nu se intenționează acest lucru. Motivul? „La aceste culturi aplicăm acordul global ca formă de retribuție, ne spune **Mircea Enache** și de aceea am lăsat ca fiecare cooperativator să-și întrețină suprafața ce-i revine prin contract pentru ca, în final, să-l putem retribuți după munca prestată. Dacă aduceam oameni din alte sectoare și-i puneam să lucreze la întreținerea culturilor, atunci nu mai puteam delimita aportul celor care s-au angajat să întrețină cultura respectivă”.

Să fie oare reală această justificare? Evident, nu! Aici buruienile sînt lăsate să-și tragă în continuare seva din... inerție. Chiar dacă din partea unor cooperativatori există o asemenea tendință de aminare a lucrărilor, scuza nu rezistă. Cine oare are competența să-i antreneze în muncă decît consiliul de conducere și specialiștii înșiși?

Notăm că nici mijloacele de mecanizare nu sînt judicios folosite. În cooperativă sînt cinci cultivatoare cu care s-ar putea lucra zilnic 60 de ha și forța de muncă capabilă să prășească 40 ha pe zi. La data raidului nostru, cele 200 ha cultivate cu floarea-soarelui nu erau prășite a doua oară nici

mecanic și nici manual, cu toate că posibilități există.

Situația rămîne nesatisfăcătoare și în alte unități prin care am trecut. La Gureni, de pildă, din 787 ha însămișate cu porumb doar pe 600 se efectuase prașila I, iar la floarea-soarelui, din 350 ha se prășiseră a doua oară doar 150 ha mecanic și 200 ha manual.

Ritmul necorespunzător de lucru într-o serie de unități se reflectă în rezultatele centralizate pe județ. La 4 iunie, din 4315 ha cultivate cu sfecla se prășiseră mecanic a doua oară doar 1 218 ha, iar la floarea-soarelui prașila a II-a manuală se efectuase pe mai puțin de 50 la sută din terenurile cultivate.

Cauza principală constă în mobilizarea insuficientă a cooperativitorilor și mecanizatorilor la lucru în cîmp, în folosirea fiecărei ore prielnice. La aceasta se adaugă un „amănunt” deloc lipsit de importanță. Este vorba de faptul că de la 29 mai a.c. și pînă la 8 iunie, în intervalul a numai 11 zile, specialiștii din cooperative au fost invitați să ia parte la cinci ședințe, consultări, analize etc. la centrele teritoriale. Desigur, fiind în afara unităților, specialiștii nu mai pot urmări, coordona și îndruma lucrările de întreținere a culturilor și altor operațiuni de stringentă actualitate.

Recuperarea restanțelor la întreținerea culturilor solicită o mobilizare cît mai largă a forței de muncă din unități, folosirea integrală a mijloacelor de mecanizare și a timpului de lucru. Acolo unde nu se poate intra cu tractorul, să se folosească intens atelele existente în unități, evitîndu-se astfel înăbușirea planelor de care buruienii. Numai astfel se pot asigura producții bune la unitatea de suprafață în toate cooperativele agricole din județul Teleorman.

C. STĂNESCU

irigații

INDICI UTILI ÎN STABILIREA DATEI UDĂRILOR

Pe baza experimentărilor executate la I.C.C.P.T. — Fundulea și la stațiunile experimentale din rețeaua sa, se conturează posibilitatea ca specialiștii să poată dirija cu suficientă precizie udările fără a recurge la aparatură specială. În acest scop pot servi ca indici: fazele de dezvoltare a plantelor, bilanțul apei pe baza evapotranspirației medii, și pentru verificarea, controlul umidității solului, pe baza aspectului, plasticității lui.

Apa și fazele de vegetație. Cerințele de apă ale plantelor se modifică pe parcursul creșterii și dezvoltării lor. Pierderile de recoltă provocate de suferința plantelor în faza critică reprezintă valori de 100—200 kg/ha porumb-boabe, pentru fiecare zi de insuficiență aprovizionare cu apă.

În fiecare unitate, udările trebuie începute cu 10 zile înainte de apariția probabilă a fazei critice, caracteristice soiurilor și hibridurilor cultivate, astfel

ca prima udare să fie încheiată, pe întreaga suprafață, în preajma acestei faze. (Vezi tabelul).

Un element necesar: bilanțul apei. Executarea udărilor în funcție de fazele de vegetație a plantelor ridică totuși unele întrebări: la ce interval este nevoie să se revină, în cadrul fazei critice? Cât poate fi prelungit acest interval dacă intervin ploii? Cum se apreciază nevoia udării înaintea fazei critice, când primăverile sunt secetoase? Pluviometrul este în acest scop un instrument deosebit de necesar.

Pentru a opera numai cu cantitățile de apă ușor utilizate de către plante, în bilanț se înregistrează ca intrări: rezerva de umiditate a solului ușor accesibilă pe 80 cm adâncime, la data de 1 aprilie apa căzută din precipitații în cursul perioadei de vegetație și apa dată sub formă de irigare. Rezerva și ploile se cumulează rezultând o sumă globală a evidenței. În ceea ce privește „iesirile” ele sunt reprezentate de consumul de apă din sol și rezultă din evapotranspirație, exprimându-se tot în mm ca și precipitațiile. La principalele culturi prașitoare evapotranspirația crește de la 2—4 mm/ha/zi în mai, la 3—5 mm/ha/zi în iunie, ajungând în iulie la valorile maxime de 6—7 mm/ha/zi. Aceste valori ale evapotranspirației culturilor agricole în condiții de irigare, determinate pe serii lungi de ani în stațiuni experimentale sînt deosebit de utile în conducerea udărilor.

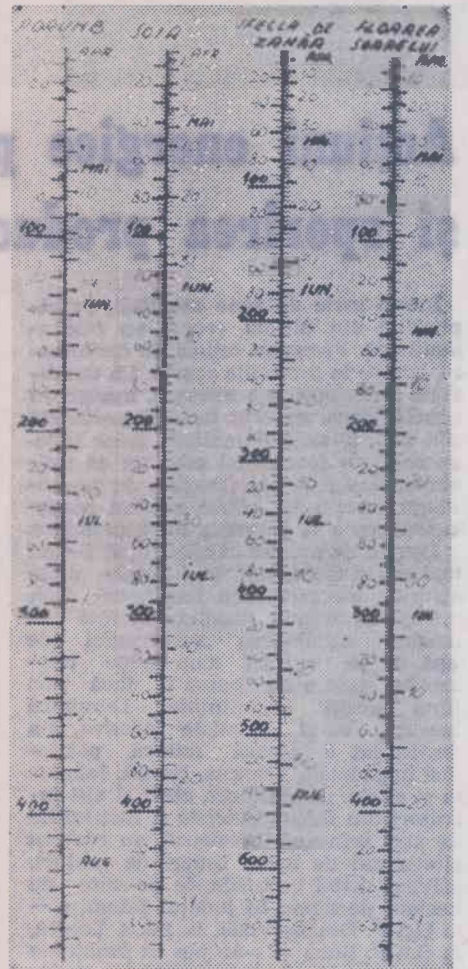
În unități, determinarea evapotranspirației este greoaie. Se pot utiliza va-

lorile medii multianuale ale acestui indice, determinate la stațiunile din zona unității. În tabelul alăturat se prezintă valorile medii multianuale cumulate ale evapotranspirației, în condiții de irigare, calculate, pentru cimpia din sud-estul țării, în zona institutului nostru. Ele sînt însumate de la 1 aprilie pe perioade de vegetație. Se procedează în felul următor: valorile cumulate ale rezervei din fiecare unitate, se compară cu valorile trecute pe stînga drepte de la cultura respectivă. De exemplu, dacă la porumb, la 12 iunie, există 200 mm de apă acumulată, aceasta ar acoperi necesarul (conform datelor medii) pînă la 26 iunie (data trecută în partea dreaptă, în direcția numărului 200). Aceasta înseamnă că pînă la 26 iunie, dacă nu vin ploii este necesar să udăm. (În cazul cînd au căzut ploii mari și o parte din apă se pierde în adîncime, ea trebuie scăzută din rezerva accesibilă. Această cantitate percolată se poate și ea aproxima pe baza datelor din tabel. Presupunem, astfel, că la 24 mai o ploaie de 61 mm. mărește rezerva la 210 mm. La această dată, consumul prin evapotranspirație este de 110 mm. Urmărim evoluția consumului pe o perioadă de încă cinci zile, adică la 29 mai: rezultă din tabel 120 mm. Adăugînd acestei cifre cantitatea ce poate fi reținută pînă la capacitatea de cîmp — de exemplu 74 mm — se ajunge la valoarea de 194 mm. Diferența dintre această cantitate și apa acumulată reprezintă apa care se percolează — 16 mm — și trebuie scăzută din bilanțul rezervei cumulate în sol, la data respectivă).

În afara perioadei critice, udările pot să înceapă mai tirziu decît data la care se consideră că rezerva de apă acumulată este epuizată prin evapotranspirație, și anume la data corespunzătoare unui consum de încă 30—40 mm. În perioada critică însă, udările încep înainte de epuizarea rezervei de umiditate.

Verificarea umidității solului. Pentru a controla direct starea de umiditate a solului în perioadele mai importante, este recomandabil să se aprecieze umiditatea și pe baza aspectului și plasticității unei probe de sol luate pînă la 80 cm adîncime. Frămîntînd în mină proba de sol, se pot ivi mai multe situații:

— solul este umed la pipăit, se pot

forma bile, fiind foarte plastic, iar mina rămîne umezită. Aceasta corespunde unui conținut de apă de peste 75% din umiditatea accesibilă;

— dacă solul este umed la pipăit, dar mina rămîne uscată, plasticitatea este mai redusă, frămîndu-se bile cu greutate; conține 50—75% din umiditatea accesibilă;

— cînd solul este prăfos, uneori bulgăros, conținutul de apă este de sub 25% din umiditatea accesibilă.

Dr. Gh. ȘIPOS
Rodica PĂLTINEANU
I.C.C.P.T. — Fundulea

Fazele critice la principalele culturi irigate

Cultura	Inceputul fazei critice	Incheierea fazei critice
FORUMB	Apariția panicolului, mătăsire: 25 iunie-5 iulie	Coacerea în lapte, lapteceară: 5-10 august
FLOAREA-SOARELUI	Formarea capitulului, început înflorire: 20-30 iunie	Umplerea boabelor, coacerea în lapte: 25 iulie-5 august
SOIA	Butonizare, început înflorire: 20-30 iunie	Umplerea boabelor, coacerea în lapte: 1-10 august
SFECLA DE ZAHAR	Nu are fază critică adevărată: 25-30 iunie	Cu 15-20 zile înainte de data planificată a recoltării

(Urmare din pag 1)

torică pentru ca fiecare zi și oră bune de lucru să fie folosite din plin.

Recoltarea păioaselor constituie obiectivul către care converg principalele preocupări din această perioadă. Rezultatele ce se vor obține după intrarea combinelor în lan sînt condiționate, în cea mai mare măsură, de punerea în perfectă stare de funcționare a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole. Pentru județele din sudul țării, scadența reparărilor și recepționării acestora a sosit. Cele mai multe întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii s-au încadrat în perioada stabilită și pot începe activitatea. Întirzierile unde mai există vor trebui imediat recuperate. În județele din nordul țării, stațiunile pentru mecanizarea agriculturii mai au puțin răgaz pentru efectuarea acestor operații pregătitoare. Peste tot verificarea stării tehnice și recepționarea lucrărilor de reparații se vor face cu toată răspunderea, de către colective organizate pe județ, numite, prin decizii, de directorii generali ai direcțiilor agricole. O atenție deosebită va fi dată asigurării unei etanșeități perfecte a combinelor. Recepția definitivă a lucrărilor de reparații va urma numai după remedierea tuturor deficiențelor constatate.

O acțiune în care trebuie să se manifeste pe deplin capacitatea organizatorică a cadrelor de conducere a agriculturii fiecărui județ o constituie întocmirea balanței tractoarelor, combinelor și celorlalte mașini ce vor fi folosite în această perioadă, în funcție de suprafețele de păioase și de mazăre existente și de producțiile evaluate. Esențial este ca fiecare unitate să dispună de un număr de mijloace mecanice care să-i permită recoltarea grîului în cel mult 10—12 zile, iar pregătirea terenului și însămînțarea culturilor duble în 2—4 zile după recoltare. Direcția generală județeană are deplina competență de a organiza, în funcție de nevoi, mișcări de utilaje de la o unitate la alta. Se va lua în calcul folosirea obligatorie a două schimburi la toate tractoarele care vor lucra la balotat paie și la arături. Acest lucru presupune asigurarea unui număr suplimentar de mecanizatori. Vor fi folosiți absolvenții din acest an și elevii ai anului III ai școlilor profesionale, absolvenții și cursurilor de

scurtă durată, precum și personalul disponibil din atelierele mecanice. Bineînțeles, pe combine vor fi reparați cei mai experimentați mecanizatori, iar pe combinele C-12 numai cei instruiți special.

Faptul că dispunem de forțele mecanice necesare recoltării mecanizate a culturilor de mazăre și păioase, nu exclude însă și posibilitatea recoltării manuale. Există numeroase situații cînd, pentru prevenirea pierderilor, ea devine obligatorie chiar pe suprafețele mecanizabile: în cazul culturilor căzute, în urma ploilor abundente, sau atunci cînd încărcătura mare pe combină nu asigură recoltarea intermen optim. De aceea, în fiecare unitate se vor organiza din timp echi-

Un mijloc eficient de accelerare a ritmului de lucru și de economisire a unui important volum de forță manuală și materială îl constituie recoltarea și transportul grîului în vrac. În I.A.S. se va recolta în acest mod peste 35% din producția de grîu și metoda va trebui preluată și de către stațiunile pentru mecanizarea agriculturii. La multe baze și silozuri sînt constituite, în acest scop, buncăre de primire în vrac a produselor și planuri înclinate pentru bascularea autocamioanelor.

Tot pentru a se grăbi ritmul de preluare și depozitare în bune condiții a recoltei în acest an cu exces de umiditate sînt necesare măsuri care să permită funcționarea continuă a instalațiilor de condiționare și uscare.

CAMPANIA AGRICOLĂ DE VARĂ

pe de muncitori, asigurîndu-se toate unele necesare.

Recoltarea, ca parte integrantă din tehnologia de cultură a păioaselor, reclamă o maximă exigență din partea specialiștilor pentru adoptarea acelor metode care să permită strîngerea întregii producții asigurate în lan și în care s-au înmagazinat importante cheltuieli materiale și energie umană. Se impune, în acest scop, o supraveghere atentă a stadiului de coacere pentru a nu se scăpa momentul optim de recoltare și a evita orice pierdere. La recoltare se va acorda prioritate suprafețelor ce vor fi semănate cu culturi duble și în special porumbului pentru boabe. O grijă deosebită trebuie acordată loturilor semincere care vor fi însă recoltate la maturitatea deplină.

Rezultatele pe care le vor înregistra cîntarele, în final, depind în cea mai mare măsură de organizarea locurilor de muncă la recoltare. Practică inițial în unitățile agricole de stat și preluată în anii trecuți de numeroase cooperative agricole, metoda de grupare a combinelor cu un număr bine corelat de prese, colectoare de paie și pleavă, precum și cu mijloace de transport, va trebui generalizată anul acesta.

O grijă deosebită trebuie acordată recunoașterii culturilor semincere și apoi preluării și depozitării semințelor — separat pe soiuri și categorii biologice — pentru a se evita orice amestecuri mecanice care pot duce la deprecierea materialului.

Laboratoarele pentru controlul semințelor sînt chemate să organizeze temeinic acțiunea de recunoaștere în vederea asigurării unui fond de semințe cu valoare biologică și culturală cît mai ridicată. Direcțiile generale județene au obligația să definitiveze — pînă la 25 iunie — balanța semințelor, pe specii, soiuri și categorii biologice și modul de acoperire a necesarului, pe fiecare unitate.

Din prima clipă a începerii recoltărilor, toți cei angrenați în această vastă acțiune nu trebuie să piardă din vedere un obiectiv esențial: paza contra incendiilor. Obligații directe revin direcțiilor generale județene, dar și fiecărei unități și fiecărui om în parte. Crearea unor fișii de izolare față de calea ferată, asigurarea mijloacelor de stingere la fiecare punct de lucru, verificarea atentă a tuturor tractoarelor și echiparea lor cu dispozitive eficiente de reținere a scînteilor, instruirea oamenilor, sînt doar cîteva dintre măsurile absolut obligatorii.

Parte integrantă a campaniei agricole de vară, însămînțările în miriște și executarea ogoarelor de vară constituie acțiuni a căror execuție trebuie făcută paralel cu recoltările. Există o rezervă însemnată de apă în sol și ea trebuie folosită eficient prin realizarea integrală și la timp a planului de culturi duble. Rezultatele depind însă de operativitatea cu care se eliberează terenurile, de respectarea anumitor condiții agrotehnice. Primele suprafețe eliberate prin recoltare se vor însămînța cu porumb pentru boabe, lucrare ce trebuie încheiată pînă cel tîrziu în prima decadă a lunii iulie. Se va folosi sîmînță numai din hibridii dubli din grupa 90 și 100. Porumbului, îi vor urma culturile furajere, acțiune care are toți sortii de izbîndă în condițiile climatice din acest an. Atît porumbul, cît și celelalte culturi ce se vor însămînța în miriști, vor fi amplasate, în primul rînd, în perimetrele amenajate pentru irigat.

Preocupările pentru strîngerea recoltei anului acesta se îmbină strîns cu cele pentru asigurarea producției anului viitor. Fertilizarea — conform planurilor stabilite — și executarea ogoarelor de vară — paralel cu recoltarea — constituie primele elemente de bază ale procesului tehnologic.

În cursul acestei perioade, conducătorii întreprinderilor agricole de stat și inginerilor șefi din cooperativele agricole le revine și sarcina amplasării culturilor anului 1972. În mod special se va da atenție amplasării grîului — care nu trebuie menținut pe aceeași suprafață mai mult de doi ani — și florii-soarelui, pentru a nu mai reveni pe același teren mai devreme de 5—6 ani.

Amplasarea și diversitatea lucrărilor caracteristice perioadei de vară impun o coordonare perfectă a tuturor activităților. Această obligație revine comandamentelor operative ce se constituie în fiecare județ și sînt conduse de directorii generali ai direcției agricole.

În această importantă etapă, în care se definitivează un prim bilanț al activității agricole, datorită fiecărui specialist, a fiecărui lucrător de pe ogoare este de a se afla permanent în acțiune, de a depune toate eforturile pentru a-și îndeplini cu promptitudine și în mod exemplar toate sarcinile.

horticultură

Legume și fructe — mai multe, mai bune

Au trecut aproape patru luni de la reorganizarea, pe baze noi, a întreprinderilor județene de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor. Pentru a vedea felul în care activitatea acestora corespunde esenței schimbărilor survenite, ne-am deplasat în județul Satu Mare. Primul popas l-am făcut în câteva din magazinele de destacere a legumelor și fructelor din Satu Mare, Carei, Negrești-Oaș. O primă remarcă: abundența și varietatea sortimentelor expuse în vitrine la standurile de desfacere. De la legumele de sezon, cu excepția castraveților, proaspete și frumos prezentate spre vânzare, până la ceapa și prunele deshidratate sau cartofii ambalați în pungi, totul este îmbietor pentru gospodine, care sînt ajutate, astfel, la înlocuirea unor mezeluri variate și bogate în vitamine.

Pentru a afla mai îndeaproape modul concret al activității de producere și valorificare a legumelor și fructelor, ne-am adresat tovarășului ing. Iosif Teană — director adjunct al întreprinderii județene care coordonează direct acest domeniu.

— Cerințele tot mai mari de legume și fructe impun o organizare rațională a producerii și valorificării acestor produse. Ce măsuri s-au luat pentru realizarea unor producții sporite și de calitate, care să satisfacă în mai mare măsură nevoile și preferințele consumatorilor interni și externi?

— Ținând cont că acum întreprinderea noastră nu se ocupă numai de încheierea contractelor și valorificarea producției, ci răspunde direct de realizarea fondului de marfă de legume și fructe, s-a urmărit concentrarea producției-marfă în unitățile cu condițiile cele mai favorabile și cu tradiție, în raport atât cu sarcinile anului 1971 cât și cu cele ale întregului cincinal. Producția de legume și fructe marfă 56 de cooperative agricole care au organizat, în acest scop, 18 ferme specializate: pentru legume — cooperativele agricole de la Petrești, Pir etc., pentru pomologicură — la Remetea Oașului, Sanislău, Ciumești, Urziceni etc., ca și la Halmeu, Iojib, Botiz, Turulung, Batarci și Orașul Nou, specializate în producția de căpșuni pentru export în stare proaspătă. Necesarul de consum al județului îl asigurăm, integral, din producția proprie. Excepție fac strugurii și unele legume timpurii de seră, cum ar fi castraveții, gulloare, varză pe care, acum, le asigurăm din alte ju-

dețe. Construim însă lângă Carei o seră și solarii încălzite, ceea ce va permite în viitor producerea lor pe plan local.

O bună parte a producției de legume și fructe este destinată exportului. Dacă la legume, proporția e ceva mai mică — 10 — 15 la sută, la fructe ea depășește 50 la sută. Dintre legumele care merg la export în cantități mai mari pot fi menționate: cartofi timpurii (7 000 tone), tomate (500 tone), castraveții (400 tone), ardei Kapia (200 tone), etc.

De la producător la consumator

Dintre fructe căpșunile sînt destinate exportului în proporție de 80 la sută, atât în stare proaspătă, cit și sub formă de pulpă, marc sau suc.

— Asigurarea optimă a cerințelor diferiților beneficiari — interni și externi — impune o anumită specializare a unităților. Cum este ea realizată în cadrul județului?

— O serie de unități sînt, așa cum am arătat, specializate în cultura căpșunului. În altele s-a urmărit restrîngerea numărului de sortimente la două sau trei — ceapa și tomate, rădăcinoase și varză, sau chiar numai ceapă, ca de pildă, la cooperative ca Dindești, Belting și Tiream.

Un rol important în direcția concentrării și specializării producției revine centrelor de la Satu Mare, Carei, Negrești-Oaș și Halmeu. Aceste centre, conduse de ingineri agronomi cu experiență, au un profil bine conturat: legumicultura este concentrată în bazinele situate în jurul orașelor Satu Mare și Carei, iar centrele de la Negrești-Oaș și Halmeu au, în principal, un profil pomicol.

— Ținând seama de dificultățile înfrîinate anii trecuți în valorificarea producției, ce măsuri s-au luat pentru preîntîmpinarea lor în prezent?

— Este adevărat că în trecut producția se deprecia în mare parte datorită preluării, depozitării și vagonării necorespunzătoare. În ultimii ani s-au luat, însă, măsuri pentru înlăturarea acestor deficiențe. Astfel, la Halmeu și

Seini s-a construit cite o modernă rampă de încărcare a căpșunilor ce merg la export, dotată cu subsol pentru depozitarea la ghiță a pulpei de căpșuni. De asemenea, s-au construit și o serie de umbrare metalice la centrele de la Nicula Tătărași, Călinești, Viile Satu Mare, acțiuni care va continua. La subcentrul de la Sanislău, a început construirea unei noi rampe de încărcare pentru mere și cartofi și a unui subsol pentru depozitarea produselor, care va fi dat în folosință în trimestrul III a.c. Trebuie subliniat că una din deficiențele care au concurat la deprecierea produselor a fost slaba pregătire a celor ce luau parte în special la recoltare și preluare. Această lacună este înlăturată, parțial, prin organizarea periodică de instrucție, la fiecare centru, cu toți inginerii, tehnicienii, achizitorii, recepționerii etc. În ceea ce privește deficitul de forță de muncă, manuală în special în perioada preluării și depozitării, el va fi înlăturat total anul viitor prin mecanizarea acestor lucrări la rampele de la Halmeu, Sanislău și Seini. Pentru o mai bună valorificare a producției, în cadrul centrului de la Satu Mare se va construi un complex pentru congelarea căpșunilor, cu o capacitate de 2 000 tone, lucrare ce va începe în acest trimestru. Pînă în 1975 se vor amplasa și construi o serie de depozite pentru mere cu o capacitate de 2 000 tone fiecare.

Am avut însă, și din păcate mai avem, greutăți în privința asigurării mijloacelor de transport. O serie de măsuri s-au luat: cu ajutorul Centralei, parcul propriu de autocamioane și autofrigidere s-a dublat față de anul trecut. Pentru manevrarea vagoanelor înainte și după încărcare, la rampele de la Halmeu și Seini am închiriat o locomotivă, asigurată cu personal și carburanți pentru toată perioada exportului de căpșuni. Greutățile persistă însă deoarece întreprinderea de transporturi auto și, uneori, chiar C.F.R. nu ne trimite mijloacele de vehiculare a producției la termenele stabilite prin comandă. Pe de altă parte și unele unități contribuie la aceste deficiențe: nerespectîndu-se graficele de livrare a producției, preluarea și asigurarea mijloacelor de transport se fac cu dificultate, provocînd perturbări la livrarea produselor către piață sau export.

Cu toate acestea, rezultatele muncii noastre se concretizează încă de pe acum în câteva realizări. Pe primele patru luni ale anului, principalii indicatori au fost îndepliniți și depășiiți după cum urmează: desfaceri de mărfuri cu amănuntul — 122 la sută, realizarea planului producției industriale — 145,5 la sută, intrări de produse la fondul de stat — 214 la sută. Însufățindu-ne eforturile pentru lichidarea propriilor noastre lipsuri și sprijinind îndeaproape unitățile producătoare, ne vom strădui să asigurăm o mai bună aprovizionare a populației cu legume și fructe, în toate perioadele anului.

Eugeniu GORCEA

La ferma 10 a I.A.S. Codlea

Inventivitate în mecanizarea legumiculturii

În rîndul fermelor cu același profil din județul Brașov, ferma legumicolă Hălchiu a I.A.S. Codlea ocupă un loc fruntaș. Aici, graficul realizărilor din ultimii trei ani a atins cote înalte: s-au realizat, în medie, 27 500 kg de legume la hectar. Elementul dinamizator l-a constituit consecvența cu care șeful de fermă Ierofim Șerban și colectivul de muncă pe care-l conduce s-au ocupat de perfecționarea continuă a tehnologiei și de extinderea mecanizării.

Înainte de toate au fost create condițiile de bază pentru desfășurarea activității, concretizate în comasarea grădinii în două trupuri compacte și organizarea terenului în parcele de forme regulate, pretabile la executarea mecanizată a lucrărilor. Următoarele etape legate de profilare, specializare și dezvoltare au mărît și mai mult eficiența fermei. S-a trecut, bunăoară, la cultivarea unui număr redus de plante cum sînt: rădăcinoasele, vărzoasele, castraveții și ceapa uscată care, în condițiile locale s-au dovedit cele mai rentabile. S-a acordat apoi o deosebită atenție nivelării și modelării solului în brazde lungi, fapt ce a permis introducerea cu mult înaintea altor unități din județ a tehnologiilor de irigare prin brazde lungi. Pentru aplicarea ei, șeful fermei a luat o serie de măsuri tehnice și organizatorice. Dintre ele, mai importante sînt: stabilirea unui ecartament unitar pentru mașinile care vor lucra

după noua tehnologie și construirea, pe plan local, a nivelatorului de teren, folosit cu bune rezultate încă din anul 1968. De curînd, a fost pus la punct tăvălugul suspendat pe tractorul R.S. 0,9, care lucrează în agregat cu mașina de semănat.

Utilizarea mașinii M.M.S. — 2,8 în agregat cu tractorul U—650, la modelarea solului prezenta potrivit tehnologiei de cultivare a legumelor, mai multe neajunsuri de ordin tehnic și economic. După un studiu bine fundamentat, această mașină a fost adaptată să lucreze la ecartamentul de 155 cm, realizîndu-se o formare a brazdelor în condiții optime, cu coronamentul patului germinativ afînat. Totodată, modificările aduse modului de lucru al pieselor active au redus simțitor rezistența solului la înaintarea agregatului, făcînd posibilă înlocuirea tractorului U—650 cu R.S. 0,9. Ca urmare, costul lucrării a fost redus.

Tot în atelierul mecanic al fermei a fost realizată, recent, o nouă raționalizare. Este vorba de marcatorul reglabil, folosit la uniformizarea distanțelor de plantare a răsădului de varză și a stolonilor de căpșuni. O modificare binevenită s-a adus și mașinii de semănat, prin mutarea, în fața brăzdarului, a roții de copiere și de reglare a adîncimii de lucru, evitîndu-se astfel încălcarea acestela cu pămînt.

Buna organizare a muncii și adaptările făcute la mașini au permis ca, într-un timp relativ scurt, să se ajungă la mecanizarea completă a lucrărilor de însămînțat, plantat, erbicidat, prășit, combateră a bolilor și dăunătorilor etc. Dar nu numai atât. Acțiunile întreprinse au dus și la o creștere substanțială a indicelui de utilizare a parcului de tractoare și mașini agricole din dotarea fermei.

Pași înainte pe linia perfecționării tehnologiei s-au făcut și în alte domenii. Anul trecut, a intrat în exploatare, cu întreaga capacitate, sistemul de irigare cu conducte îngropate, de 78 de hectare. Culturile de morcovi, castraveți, ceapă, usturoi și căpșuni s-au irigat prin revărsarea apei la suprafață, prin rigole lungi.

Pe lângă adaptările și raționalizările amintite, care în mod cert vor concura la realizarea în condiții optime a indicatorilor stabiliți, pe agenda de lucru a șefului de fermă au fost înscrise noi acțiuni tehnico-organizatorice menite să asigure un tot mai înalt grad de rentabilitate. Este vorba, între altele, de construirea unei sere de 300 mp, în care, toamna, se vor însămînța unele culturi ca: salată, ceapă verde, ridichi de lună și alte verdeturi, ce vor fi valorificate în perioada decembrie-ianuarie. Pe măsură ce culturile se vor recolta, în spațiul rămas liber se vor produce răsăduri pentru cultura din cîmp. Și încă un „amănunt”, care va reduce prețul de cost al răsădurilor: ca sursă de căldură s-a hotărît să se folosească apa caldă furnizată de sectorul industrial. De aici și rentabilitatea mare a acestei investiții, care va permite recuperarea integrală, încă din primul an de producție, a sumei cheltuite.

Ing. C. ȚIȘESCU

NOUTĂȚI

NOI SOIURI ȘI HIBRIZI DE SFECLĂ DE ZAHAR

Paralel cu generalizarea în producție a soiurilor R. Poli 1 și R. Poli 7, la I.C.C.S. Brașov s-au efectuat lucrări pentru crearea unor noi soiuri și hibrizi de sfeclă de zahăr. O parte dintre ei vor fi predați toamna aceasta Comisiei de încercare și omologare a soiurilor. Totodată, va începe procesul de înmulțire pentru introducerea lor în cultură. S-a obținut astfel, prin folosirea materialelor biologice poliploide, mai mulți hibrizi triploizi plurigermi care depășesc soiul rațional, R. Poli 7, cu 7—14 la sută la producția de rădăcini și cu 11—24 la sută la producția de zahăr extras. Tot cu ajutorul poliploidiei s-au creat o serie de hibrizi monogermi triploizi care depășesc soiurile raionale la producția de rădăcini cu 6—35 la sută.

Echipament de tractor pentru executarea lucrărilor în lanurile semiinale de prășitoare

Culturile prășitoare acoperă parțial sau total intervalele dintre rînduri, în anumite faze de vegetație. Acest fenomen determină reducerea evaporării la suprafața solului, împiedică chiar răsăritul și creșterea unor buruieni, însă constituie un impediment foarte mare pentru introducerea tractoarelor în lan.

Intrarea cu tractoarele în culturile de prășitoare, după acoperirea intervalului dintre rînduri, continuă însă să fie necesară pentru combaterea dăunătorilor și, în anumite cazuri, chiar și pentru executarea unor prășiri mecanice sau alte lucrări. Și în lanurile de lucernă pentru sămînță, de exemplu, este necesar să se merge cu tractoarele în fazele de imbocire și înflorire, pentru combaterea dăunătorilor și executarea unei prășiri sau a rărișurii suplimentare. În timpul acestor lucrări, tractoarele distrug un număr mare de plante pe intervalele pe care se deplasează. Această situație se înțelege și la culturile de cartof, seminceri de sfeclă etc. În seminceri de lucernă, în faza de acoperire a intervalului de către plante, apare necesară, în cele mai multe cazuri, și o lucrare sau două cu agregatul de rarițe. Prin rărișură se acționează atât pentru combaterea buruienilor cit mai ales pentru a favoriza evaporarea apei din stratul superficial de sol, reducîndu-se aflutul de sevă în plante, și respectiv căderea și lăstărirea acestora după înflorire, fenomene foarte dăunătoare pentru producția de sămînță.

Este cunoscut că pe solurile fertile cu aport freatic și chiar pe restul terenurilor, după ce plantele acoperă intervalele dintre rînduri, se produce o imburuienare tirzie, care îngreunează foarte mult fructificarea plantelor, mărește gradul de impurificare a recoltelor și, în anumite cazuri, face recolta foarte anevoioasă. Asemenea situații s-au înfălițat frecvent în ultimii ani în culturile de fasole și soia, cu deosebire pe terenurile din Lunca Dunării.

Pentru a asigura intrarea cu tractoarele în aceste culturi, după acoperirea intervalului dintre rînduri, la Stațiunea experimentală agricolă Brăila a fost proiectat și executat un echipament despicător de lan, cu patru secții. Piesele active ale acestui echipament se montează în fața roților tractorului, după cum se vede în fotografie.

Partea finală a fiecărei secții este prevăzută cu prelungiri laterale în formă de aripi scurte, care asigură menținerea plantelor la distanță de roțile tractorului. Secțiile despicătoare de lan sînt suspendate cite două pe cite o bară transversală montată pe tractor.

Tractoarele cele mai indicate pentru a fi echipate cu acest dispozitiv sînt cele care au pneurile înguste.

Ing. Ion ȚIRU
Stațiunea experimentală agricolă Brăila

zootehnie

UN VAST PROGRAM DE DEZVOLTARE A ȘEPTTELULUI

Ing. Constantin GLĂVAN

director general al Direcției generale județene Dolj a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor

Practica punerii în discuție — la nivelul comitetului județean de partid — a celor mai importante proiecte privind agricultura s-a dovedit utilă și favorabilă progresului acestei ramuri de bază din economia județului. Recent, plenara comitetului județean de partid a pus în discuție programul dezvoltării zootehniei județului în perioada 1971—1975. În cele ce urmează vom insista, în special, asupra măsurilor adoptate în vederea intensificării procesului de concentrare, specializare și creșterea industrială a animalelor în cooperativele agricole.

Dezvoltarea creșterii animalelor cu precădere în sectorul socialist al agriculturii, are la bază potențialul de producție al unităților agricole și posibilitățile de extindere, deosebit prin acțiuni de cooperare. În acest scop vor fi promovate și diversificate formele de asociere și cooperare, între cooperative statonice și relații economice de lungă durată, reciproc avantajoase, în vederea realizării unor obiective de producție și prelucrare a produselor animale în unități intercooperatiste sau prin cooperare cu întreprinderile agricole de stat.

În județul nostru, acțiunea de concentrare, specializare și creșterea industrială a animalelor a luat un start bun. Astfel, pentru producerea cărnii au fost organizate 13 îngrășătorii de tineret taurin și 3 pentru recondiționarea taurinelor adulte, un complex pen-

tru îngrășarea berbecușilor, 3 complexe pentru creșterea porcilor de carne și 4 complexe intercooperatiste de creștere și îngrășare a porcilor cu intrarea în funcțiune, la întreaga capacitate, în anul 1972. Producția de ouă a fost organizată în 12 unități, a căror sarcină va fi preluată de două complexe intercooperatiste de găini ouătoare. Astăzi, creșterea porcilor în sistem gospodăresc se desfășoară în numai 80 de unități, iar a păsărilor în 25 de unități, față de 187 și, respectiv, 147 cooperative agricole în anii precedenți.

Pentru creșterea bazei tehnico-materiale necesară dezvoltării sectorului zootehnic, în anul 1970, investițiile, în valoare de 51 milioane lei, s-au materializat în 4 complexe intercooperatiste, cu o capacitate de 30 000 de porci anual, în modernizarea construcțiilor existente și în procurarea de animale de rasă.

Ca urmare a măsurilor întreprinse, efectivele de animale din cooperativele agricole au crescut, s-a îmbunătățit structura speciilor și potențialul productiv al acestora. Trebuie să recunoaștem însă că rezultatele obținute sînt cu mult sub posibilitățile și condițiile de care dispun unitățile.

În anul 1970 efectivul de vaci, juninci și porci nu s-a realizat la nivelul planificat; n-a existat o corelare corespunzătoare între efectivele de animale și suprafața afectată bazei furajere; în multe unități, atât producția de furaje, cât și cea zootehnică, a atins nivele scăzute, îngrijirea animalelor și prepararea furajelor a fost necorespunzătoare, iar acțiunea de modernizare a adăposturilor nu a fost înțeleasă, animalele iernind în condiții grele. Ca urmare a acestor neajunsuri, livrările la fondul de stat nu au fost realizate cu 1 780 de tone de carne.

Sarcinile de plan care revin județului pentru perioada 1971—1975 sînt mai mult decît mobilizatoare și ne obligă, în primul rînd, să lichidăm încă din anul acesta toate rămășițele în urmă. Șeptelul județului va crește în următorii 5 ani cu circa 30 000 de taurine, realizindu-se o încărcătură de 31 bovine la 100 ha de teren agricol, din care 13,7 vaci. Producția de carne de taurină va crește, față de anul 1970, cu 87 la sută, iar producția de lapte cu circa 61 la sută. Producția medie de lapte pe fiecare vacă furajată va crește de la 1 376 litri în 1970, la 2 000 litri în 1975.

Se vor construi 5 complexe intercooperatiste cu capacitatea de 657 vaci, iar producția de lapte va fi concentrată în 52 de ferme cu capacități cuprinse între 450 și 600 vaci și 66 ferme a 300—400 vaci fiecare. Producția de carne de taurină se va obține, începînd din anul 1974, în 4 complexe de tip baby-beef a căror construcție va începe chiar în acest an. Cu sprijinul M.A.I.A.S.A., și a Băncii pentru agricultură și industrie alimentară, lucrările au fost devansate la două dintre complexe amintite, popularea lor urmind să se facă din anul 1972.

Creșterea porcinelor va cunoaște un ritm accelerat de concentrare și specializare a producției. În 1975, peste 80 la sută din producția de carne de porc se va realiza în unități de tip industrial. În anii cincinalului, efectivul se va dubla, ajungîndu-se la 210 000 porcine, respectiv 22 000 tone de carne.

E locul să prezentăm aici acțiunea de sprijinire a gospodăriilor personale ale populației în creșterea porcilor. Pe lângă cele 4 complexe se vor organiza sectoare de reproducție cu o capacitate de 120 000 de purcei anual, din care 60—70 000 vor fi livrați îngrășătorilor de tip gospodăresc din cooperativele agricole, iar restul membrilor cooperatori, așa încît în 1975 aceștia să livreze 4 000 tone de carne la fondul de stat.

Și efectivul de ovine va cunoaște o creștere importantă în următorii cinci ani. În urma discuțiilor purtate în plenara comitetului județean s-a considerat că față de cifrele stabilite inițial există posibilități mai mari. De aceea, efectivul a fost majorat cu încă 11 000 oi, încărcătura la 100 ha de teren agricol ajungînd la 83 de ovine. Se vor constitui 21 de ferme, prin cooperare, care vor fi populate cu 86 000 ovine, ceea ce reprezintă aproape 50 la sută din efectiv.

Cea mai dinamică ramură zootehnică din județ, în actualul cincinal, va fi creșterea păsărilor. Producția de carne de pasăre va crește de aproape 10 ori — de la 830 tone în 1970, la 8 000 tone în 1975. Producția de ouă va crește de peste 10 ori — de la 5 milioane la 53 milioane bucăți și va fi concentrată în două complexe intercooperatiste — la Roșițe și la Brădești — care, în 1972, vor produce 22 milioane ouă. Din 1973, prin introducerea bateriilor, producția de ouă a acestor

combinat va depăși 50 milioane bucăți. Pentru producerea cărnii se vor construi 5 complexe, cu capacitatea de 600 tone carne anual care vor fi date în folosință în 1974.

Avem deplina convingere că aceste ritmuri, nemiintîluite în avicultura județului nostru, vor fi realizate cu succes. O garantează constiințiozitatea și priceperea lucrătorilor din sectorul de construcții, competența și experiența înaintată, exemplară am putea spune, a specialiștilor întreprinderii avicole de stat Dolj, interesul manifestat de cooperativele agricole și consiliile lor de conducere.

Dezvoltarea șeptelului nu poate fi însă realizată fără asigurarea nutrețurilor la nivelul unor rații corespunzătoare. Or, pentru satisfacerea, în totalitate, a necesarului de furaje de volum, va trebui ca suprafața destinată cultivării acestora să crească de la 37 275 ha în 1970 la 40 400 ha în 1975 din care 16 000 ha irigate. Creșterea suprafețelor va fi însoțită de acțiuni concrete pentru sporirea producțiilor medii la hectar și de măsuri de îmbunătățire a structurii culturilor furajere — astfel încît lucerna să reprezinte 65 la sută, porumbul siloz, în ogor propriu, 25—30 la sută, restul de 5—10 la sută fiind ocupat de plante anuale pentru masă verde și stecle furajere. În scurt timp va trebui să comasăm pajștile existente în trupuri mari care să favorizeze aplicarea unor lucrări mecanizate de întreținere și exploatare rațională a lor.

Începînd cu acest an vom repartiza suprafața necesară producerii nutrețurilor necesare complexelor intercooperatiste pentru a le obține la un preț de cost scăzut. Acoperirea necesarului de nutrețuri combinate se va asigura prin construirea unei fabrici, în anul 1972, cu o capacitate de 200 000 tone anual și prin extinderea capacității la cele două fabrici existente.

Pentru realizarea sarcinilor prevăzute pentru dezvoltarea zootehniei, în anii 1971—1975 se vor investi circa 285 milioane lei. Direcțiile spre care vor fi dirijate aceste fonduri sînt: construirea obiectivelor de tip industrial, modernizarea construcțiilor existente, îmbunătățirea bazei furajere și procurarea animalelor de rasă. Sarcinile de plan vor fi realizate și depășite numai dacă, în 1974, vor fi terminate toate capacitățile de producție prevăzute în programul adoptat recent.

(Urmare din pag. 1)

de masă verde este de circa 1 000 kg de carne, care valorificată la export poate asigura un aport valutar deosebit de important.

Pornind de la aceste realizări, de la experiența obținută pe plan mondial în ameliorarea pajștilor și ținînd seama de baza tehnică materială ce se va crea conform prevederilor recentei Legi pentru organizarea, administrarea și folosirea pajștilor, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a elaborat un complex de acțiuni care să asigure realizarea sporului de producție prevăzut în Programul național de dezvoltare a zootehniei. În acest context s-a încadrat și schimbul de experiență care a avut loc în județul Argeș.

Subliniem că în viitor organizarea acțiunilor de îmbunătățire și folosire rațională a pajștilor va fi în așa fel orientată încît cu cheltuieli minime, să se obțină producții maxime.

În primii ani, avînd în vedere posibilitățile financiare, se va da prioritate fertilizării suprafețelor de pajști care numai prin această măsură își pot spori producția de 3—4 ori. În continuare, în ordinea eficienței lor, vor fi aplicate celelalte lucrări ameliorative cum sînt: crearea de pajști semănate, eliberarea terenului de arborete fără valoare, de-

secarea, irigarea, combaterea eroziunilor, tarlalizarea etc.

Efectuînd aceste lucrări, ponderea pajștilor îmbunătățite din totalul suprafeței va crește de la 12,5 la sută în anul 1970, la 41 la sută în 1975 și la 61,5 la sută în anul 1980.

Pentru efectuarea lucrărilor de îmbunătățire a pajștilor, ca surse de finanțare, potrivit prevederilor legii, se vor folosi taxele de pășunat și fondurile provenite din valorificarea materialului lemnos, a semînelor și altor produse din pajști, din dotații de la buget, din investiții centralizate, din mijloacele proprii ale cooperativele agricole de producție și din creditele acordate acestora. De asemenea, un volum însemnat de lucrări de întreținere a pajștilor urmează a se realiza prin contribuția obligatorie la muncă a crescătorilor de animale, în funcție de numărul animalelor învoite la pășunat.

Pentru realizarea programului de fertilizare a pajștilor, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor va repartiza cantități sporite de îngrășăminte chimice. Față de 16 000 tone de îngrășăminte — exprimate în substanță activă — re-

PAJIȘTILE NATURALE

partizate în anul 1970, cantitatea a crescut la circa 60 000 de tone în anul 1971, iar pentru 1975 va crește la 317 800 de tone.

În ansamblul măsurilor luate pentru sporirea producției pajștilor naturale și organizarea pășunatului, pajștile semănate trebuie să constituie veriga principală de asigurare integrală a nevoilor de masă verde pentru animale, din primăvară timpuriu și pînă toamna târziu. Pentru buna organizare a acestor pajști trebuie să se aibă în vedere alegerea celor mai productive specii și soiuri adaptate condițiilor locale, cu masă foliacee mare și valoare nutritivă ridicată; imbinarea speciilor și soiurilor precoce cu cele tardive pentru asigurarea producției eşalonate de masă verde; folosirea mixtă a pajștilor prin cosire și pășunat, alternativ; aplicarea pășunatului porționat și respectarea unor restricții cum sînt: interzicerea pășunatului în primul an de la însemnare, precum și cînd solul este prea umed, cînd masa verde se cosește și se administrează la iesle.

Folosirea pajștilor trebuie practică diferentiat, în funcție de specia și categoria de animale: pentru vacile de lapte — în primul rînd, prin cosire și hrănire la iesle, iar pentru celelalte categorii de bovine și ovine — prin pășunat. Subliniem că la primul ciclu de pășunat, cînd cantitatea de masă verde este mai mare, se consideră rațional ca circa 30 la sută din suprafața (2—3 tarlale) să se cosească, iar nutrețul să se conserve prin insilozare la umiditate scăzută (semisiloz). Prin aceasta se va asigura acoperirea eventualelor deficite de masă verde din anumite perioade din timpul verii sau importante rezerve de furaje pentru iarnă.

În executarea programului de acțiuni, un rol deosebit de important îl au întreprinderile județene pentru îmbunătățirea și exploatarea pajștilor, organe lucrative create recent, cu atribuții directe în executarea lucrărilor de îmbunătățire și exploatare a pajștilor, care dispun de cadre tehnice specializate, precum și de mașini și utilaje specifice. Aceste întreprinderi au sarcina să întocmească planurile de organizare și îmbunătățire a pajștilor și să execute lucrările stabilite, contra-cost, pe

bază de contract, cu consiliile populare comunale, cu cooperativele agricole de producție și cu unitățile agricole de stat. Ele răspund de crearea condițiilor pentru extinderea tehnologiilor optime în procesul de producție și de folosire rațională a nutrețului verde din pajști, asigură conducerea tehnică a executării lucrărilor, inclusiv a celor efectuate cu mijloacele proprii ale deținătorilor de pajști, îngrășămintele chimice, semîțele din producție proprie și alte materiale acordate prin repartiție.

Întreprinderile au în subordine cantoanele pastorale ca subunități direct lucrative, profilate pe producția de masă verde, care organizează, ca formații de lucru, șantierele pastorale pentru executarea lucrărilor ameliorative, loturile semincere pentru gramină și leguminoase perene, pășunile model (demonstrative), stațiile de deshidratat furaje verzi și alte activități contingente cum sînt: creșterea și îngrășarea de tineret taurin și ovin, creșterea iepurilor de casă, organizarea de stupini etc.

Dintre aceste sarcini și atribuții, o atenție deosebită trebuie acordată loturilor semincere, care urmează să asigure producerea integrală a necesarului de semînte de gramină și leguminoase perene pentru realizarea suprafețelor de pajști semănate prevăzute în program, precum și anumite cantități de semînte de lucernă și gramină perene pentru nevoile cooperativele agricole. În acest scop, suprafața loturilor semincere va crește de la 19 000 ha în anul 1971, la 70 000 ha în anul 1975.

Aplicarea măsurilor amintite solicită eforturile conjugate ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, comitetelor executive ale consiliilor populare, ale tuturor specialiștilor din unitățile agricole socialiste.

Avem convingerea că înfăptuirea sarcinilor stabilite de conducerea de partid și de stat pentru sporirea producției pajștilor va constitui o prîghie hotărîtoare în îndeplinirea obiectivelor prevăzute în planul cincinal și în Programul național de dezvoltare a zootehniei, astfel încît sectorul producției animale să-și aducă o contribuție sporită la buna aprovizionare a populației, la realizarea cerințelor generale ale economiei noastre naționale.

DINAMICA VOLUMULUI PRINCIPALELOR LUCRĂRI (mii hectare)

Specificație	A n u l			
	1970	1971	1975	1980
Fertilizări	495	762	1 800	2 700
din care: cu îngrășăminte chimice	400	660	1 525	2 280
Pajști semănate	44	62	210	300
Defrișări de arborete	30	30	39	42
Desecări	13	15	24	27
Irigații	15	18	28	30
Combaterea eroziunii	10	17	80	90

cercetare producție

POTENȚIALUL BRUNEI DE MARAMUREȘ, LA NIVELUL RASELOR PERFECȚIONATE

Prin complexul măsurilor de selecție întreprinse în stațiunea noastră de-a lungul anilor ne-am străduit să păstrăm pentru prăsilă numai animale cu un fenotip valoros, transmisibil ereditar, capabile să modifice potențialul productiv al efectivului de la o generație la alta.

Având ca obiectiv principal producerea și livrarea unui număr tot mai mare de tăurași și vițe de mare valoare zootehnică, în stațiunea noastră s-a trecut la creșterea în rasă curată a Brunei de Maramureș, pe bază de linii și familii — formă superioară a muncii de selecție — având drept țel final transformarea unor însușiri individuale sau ale unui grup restrins de animale, în însușiri colective.

Să ne referim la câteva din măsurile întreprinse în ultimii ani. În primul rând, s-a făcut ordine în sistemul de marcare și în conducerea evidențelor zootehnice, astfel încât astăzi, la fiecare animal nou născut, cunoaștem cel puțin 3—4 generații de ascendenți. Concomitent, s-au asigurat condiții de hrănire, adăpostire și îngrijire la nivelul unei zootehnii moderne. Rațiile s-au echilibrat atât în privința conținutului în principalele substanțe nutritive, cât și ca structură, punându-se un accent deosebit pe suculente, a căror proporție a crescut la 55—60 la sută. Ponderea leguminoaselor în rația de fin ajunge la 85—90 la sută, lucerna fiind folosită foarte des și ca masă verde. De altfel, „coloana vertebrală” a bazei furajere la taurine în stațiunea Livada o formează lucerna, ca masă verde și fin, împreună cu porumbul siloz.

O altă măsură inițiată în scopul valorificării integrale a capacității de producție a taurinelor a fost și este și acum gimnastica funcțională a aparatului digestiv, locomotor și mamar.

Printr-o furajare bine dirijată, încă din perioada alăptării am obligat vițeii să consume concentrate și fin pentru a obține, la vârsta adultă, vaci care să îngereze mari cantități de fibroase și suculente, pe care să le transforme în lapte și carne. S-a dat posibilitate vițeilor să se miște activ pe pășune vara, la plimbare, sau în padoc, iarna, pentru a obține vaci și tăurași cu picioare pu-

ternice, cu aplomburi corecte, rezistente la intemperii în condiții nefavorabile de mediu. Când am practicat, cu două luni înainte de fătare, gimnastica funcțională a ugerului am obținut juninci care au dat, la prima lactație, 2744 litri de lapte cu 3,84 la sută grăsime.

În ultimii ani, în realizarea progresului genetic de la o generație la alta, un rol de prim ordin l-a jucat testul descendenței făcut atât pentru producția de lapte cât și pentru cea de carne.

Având ca direcție principală în ameliorare îmbunătățirea producției de lapte la Bruna de Maramureș, însușire la care valoarea de transmitere ereditară scăzută este binecunoscută, ne-am orientat spre creșterea pe bază de familii și linii. Cu ajutorul pedigreelor, s-a urmărit descendența vacilor recordiste, reținând numai prăsiile acelor care se vedeau bune transmisitoare a caracterelor producției de lapte. Ca urmare, în crescătorie, avem astăzi familii de vaci cu caractere remarcabile de lapte și carne care, prin înmulțire intensă, vor deține în curând ponderea în efectiv.

În același timp, din cea mai bună familie creată în stațiune am reținut pentru prăsilă proprie tăurași care, prin intermediul însămințărilor artificiale, pot transforma rapid cireada într-o populație cu caractere de producție superioare. Este vorba de familia din care face parte vaca Fugara, matr. 465, recordista rasei, cu o producție de 9019 litri de lapte cu 4,17 la sută grăsime, de la care am reținut tăurașul Fugaru I—8207, provenit din împerecherea cu un taur de la C.I.A. Baia Mare și tăurașul Fugaru II—9213 provenit din împerecherea cu taurul Iordan 126867, care prin testul descendenței s-a dovedit ameliorator al producției de lapte și carne.

Prin planul de ameliorare ne-am propus obținerea unui mascul de la Fugara 465, provenit din împerechere consanguină, pentru ca șansele de moștenire a caracterelor deosebit de remarcabile ale mamei sale și ale familiei din care provine să fie mai mari. Subliniem că această familie, în afara însușirilor superioare de lapte și gră-

sime (peste 5000 litri de lapte cu 3,9—4,2 la sută grăsime), are și o greutate medie corporală mare, de 580—600 kg, ceea ce asigură și o producție mare de carne la sacrificare. Tot prin planul de ameliorare, ne-am propus ca la tăurașii proveniți din Fugara să accelerăm lucrările de apreciere a valorii de ameliorare după descendenți. În acest sens, la tăurașul Fugaru 8205, când acesta va avea vârsta de aproximativ 65 de luni, la primele 20 din ficele sale producția de lapte a primei lactații va fi încheiată.

Sub imperiul cerințelor din ce în ce mai mari de carne de taurină, atât pe piața internă cât și pe cea externă, preocupările noastre în munca de selecție se îndreaptă tot mai mult și spre această latură. Pentru îmbunătățirea însușirilor de carne am inițiat o serie de acțiuni tehnico-organizatorice cu scopul măririi greutateii corporale la taurine. Astfel, planificarea junincilor la montă se face numai la o greutate vie de 370—390 kg, creșterea tineretului se dirijează astfel încât greutatea corporală la 6—12 și 18 luni să se încadreze la clasele record și elită, animalele cu greutatea sub media rasei sint eliminate de la prăsilă, se lucrează intens la aprecierea valorii ereditare a taurilor după descendenți și sub aspectul producției de carne. Prin testul descendenților în producția de carne noi am obținut de la rasa Brună de Maramureș rezultate la nivelul raselor mixte perfecționate. Astfel, descendenții taurului Iordan, îngrășați în sistem gospodăresc, au realizat până la 13 luni o greutate de 416 kg, cu un consum de 6,59 U.N. pe kg de spor și un randament la sacrificare de 56,8 la sută. Aceeași greutate au realizat-o descendenții taurului Turda 412, cu 7 zile mai târziu, cu un consum specific de 6,7 U.N. și cu un randament de 58,1 la sută.

Pentru ca realizările obținute în producția de lapte și carne la Bruna de Maramureș să nu rămână doar la nivelul stațiunii, planul de ameliorare se va extinde la întreaga populație din zona Maramureșului.

Față de producțiile medii ce se obțin azi în țară se poate spune — în baza rezultatelor noastre de cercetare și de producție — că această rasă are un potențial mult mai mare. Consumul mai mic de unități nutritive pentru litrul de lapte, adaptarea perfectă la condițiile locale, pretențiile modeste la condițiile de întreținere, vor face ca această rasă să pătrundă cu preponderență în special în zona de deal și munte.

Ing. Aurel LĂPUȘAN
director

Ing. Dumitru ȘERBAN
cercetător

Stațiunea experimentală zootehnică
Livada, județul Satu Mare

La Simbăta de Jos

O herghelie de renume

Am trecut zilele acestea pragul hergheliei din Simbăta de Jos, județul Brașov, o unitate unică în felul ei în țara noastră și poate chiar în Europa. Ce elemente îi imprimă acest caracter de unicat? Aici, încă din anul 1874, pe fostele domenii ale familiei Bruckental, a luat ființă prima herghelie Lipițană din țara noastră. Re-numele european, îl atestă faptul că, față de alte țări crescătoare de cai Lipițani — R. P. Ungară, R. S. Cehoslovacă, R. P. Polonă, Austria și chiar R. S. F. Iugoslavia, țara în care se află, la Lipizza, herghelia de formare a calului Lipițan — deține efective de iepe matcă mult mai mici decât herghelia de la Simbăta de Jos.

Rasa Lipițană a luat ființă în herghelia imortalizată prin însăși denumirea rasei și are la baza formării sale iepe și armăsari de sînge spaniol, iepe indigene, armăsari italieni și, ulterior, arabi. De fapt, întemeietorii celor șase linii genealogice masculine formate la Lipizza, deținesc participarea diferitelor elemente la crearea acestei rase: linia **Conversano** datează din 1767 și reprezintă curentul de sînge italian, linia **Pluto** (1772) reprezintă curentul de sînge danez ameliorat cu spaniol, linia **Maestoso** (1773) reprezintă curentul de sînge spaniol, linia **Favory** (1779) este tot de origine spaniolă, linia **Napolitano** (1790) reprezintă curentul de sînge italian și, în sfârșit, linia **Siglavv**, creată în 1816, reprezintă curentul de sînge arab.

Spre marea noastră satisfacție, cel 14 armăsari pepinierei îndelung admî-

rați pentru calitățile lor excepționale sînt descendenți de sînge din toate aceste linii. În plus, herghelia mai deține și doi armăsari pepinierei din linia **Tulipan** formată mai recent.

La herghelia Simbăta de Jos, tentația folosirii superlativelor nu și-o oferă numai cadrul pitoresc al împrejurimilor, armonios înlănuțate cu țînuta și caracterele de conformație „de basme” ale calului Lipițan; te impresionează, în egală măsură, ordinea, curățenia, disciplina, strictețea de execuție a programului zilnic.

Așa cum ne arăta dr. Eugen Maicu, șeful hergheliei, un bun prieten dar, în același timp, și un bun cunoscător al calului „calitatea prăsilii depinde, fără îndoială, de valoarea genetică a părinților, a ascendenței, dar un cuvînt greu de spus îl au și metodele de creștere și de alimentație, gimnastica funcțională aplicată, în esență, programul de antrenamente”.

Într-adevăr, după înțarcare — la șase luni — mînjiile sînt crescuți pe sexe, în două secții diferite, pînă la vârsta de 3 ani. Încep apoi antrenamentele și dresajul în vederea calificării materialului de reproducție. Una din probe o constituie tracțiunea a 1000 kg pe distanța de 10 km și o a doua probă tracțiunea la trap a unei greutăți de 450 kg pe distanța de 20 km. Recordistii hergheliei la prima probă sînt armăsarul pepinierei Favory 23 (născut în 1953) — 20 km în 49'29" și fiul său Favory 26 (născut în 1962) — 20 km în 51'11".

Despre calitatea materialului cabalin crescut la herghelia de la Simbăta de Jos se pot da și alți cifri indicațorii. Fecunditatea iepelor este de 89%, natalitatea — de 87%, iar mortalitatea la mînji — de 0,80%. De la o matcă de circa 150 de iepe, în perioada 1967—1970 s-a putut, astfel, obține 223 de armăsaruși și 228 de iepșoare de cea mai bună calitate.

De altfel, caracterele rasei Lipițane au impus-o ca un bun ameliorator al căbalinelor locale, raza sa de acțiune

nelimitindu-se numai la zonele limitrofe hergheliei, ci extinzându-se în multe județe din Transilvania: Covasna, Mureș, Alba, Bistrița-Năsăud, Maramureș, Bihor, Hunedoara și Timiș și chiar dincoace de Carpați în județele Caraș-Severin, Gorj și Argeș. Cu talia de 1,51—1,54 și greutatea medie de 500—550 kg, cu temperamentul său blînd și cu aptitudinile sale remarcabile, calul Lipițan își atestă utilitatea atât în lucrările agricole specifice zonei, cât și în practicarea unui sport sănătos, în măsură să stimuleze curajul, virtutea și pasiunea tinerilor noștri și chiar și a celor mai vîrstnici.

Ing. L. ROȘCA

Recomandări

ale I.C.V.B. „Pasteur”

Vaccinul inactivat contra bolii lui Aujeszky

Vaccinul inactivat contra bolii lui Aujeszky se utilizează pentru imunizarea porcinelor, bovinelor, ovinelor și carnișierelor (ciini, vulpi, nurci). Se livrează în flacoane de 50—250 ml și se prezintă ca un lichid de culoare roz care, lăsat în repaus, se separă într-un strat superior limpede roz și unul inferior opac de culoare albă.

La porcine se folosește numai în scop preventiv, iar la bovine, ovine și carnișiere se utilizează numai de necesitate în focar.

Înainte de folosire, flaconul cu vaccin se agit pentru omogenizare, evitîndu-se pe cît posibil formarea spumei pe care o produce saponina din produs.

Vaccinul se inoculează strict subcutan, în dozele menționate în tabel.

Revaccinarea animalelor se face din 6 în 6 luni, prin injectarea unei singure doze, egală cu cea indicată la a II-a inoculare pentru categoria adult.

La scroafe și vieri adulți, vaccinul se inoculează la baza urechii sau pe fața internă a coapsei; la grășni, purceli înțărcați, oi, ciini, vulpi, nurci, inocularea se face pe fața internă a coapsei, iar la bovine pe latura gîtului.

Imunitatea postvaccinală se instalează treptat, astfel că după 21 de zile este instalată complet și durează minimum 6 luni de la data vaccinării. Reacțiile postvaccinale pot fi generale și locale și se manifestă prin febră ușoară care, de cele mai multe ori, trece neobservată, scăderea de scurtă durată a producției de lapte, iar la locul de inoculare se produce un edem care poate să provoace șclăpătura piciorului respectiv și care dispare după 3—4 zile.

Este contraindicată folosirea vaccinului la animale slăbite, carentate, subminate de alte boli, sau expuse unor factori de micro sau macro-climat nefavorabili.

Vaccinul nu se va aplica mai devreme de 15 zile de la altă vaccinare, castrare sau transport și invers, nu se vor face astfel de operații timp de 21 zile de la vaccinarea contra bolii lui Aujeszky cu vaccin inactivat.

În efectivele de porcine în care evoluează boala lui Aujeszky sau altă boală infecto-contagioasă, precum și la scroafele aflate în ultimele două săptămîni de gestație sau în primele 15 zile după fătare nu se vor face vaccinări cu acest produs. La fel se va proceda și cu porcinele vaccinate de necesitate cu vaccin contra bolii lui Aujeszky avianizat, mai devreme de trei luni de la data vaccinării, precum și cu tineretul porcilor sub vârsta de două luni.

Vor fi excluse de la vaccinare bovinele, ovinele și carnișierele la care evoluează o altă boală infecto-contagioasă, sînt gestante sau se află în prima lună de fătare, ca și tineretul acestora aflat sub vârsta de trei luni. Este contraindicată folosirea produsului la tineretul porcilor aflat sub vârsta de două luni precum și la carnișierele în perioada rutului.

Deoarece vaccinul inactivat contra bolii lui Aujeszky este un produs biologic nou pentru practica veterinară, este indicat să se țină o evidență strictă a efectivelor vaccinate, iar observațiile privind comportarea acestui vaccin să fie comunicate I.C.V.B. „Pasteur” și Laboratorului de Control Științific al produselor biologice și medicamentoase de uz veterinar.

Specia	Vîrsta	D o z e :	
		I-a inoculare	a II-a inoculare la 10 zile de la prima
Porcine	2-3 luni peste 3 luni	2 ml	3 ml
		3 ml	5 ml
Bovine	3-6 luni peste 6 luni	3 ml	4 ml
		5 ml	5 ml
Ovine	3-6 luni peste 6 luni	2 ml	3 ml
		3 ml	5 ml
Ciini	3-6 luni peste 6 luni	2 ml	2 ml
		3 ml	3 ml
Vulpi	3-6 luni peste 6 luni	1 ml	2 ml
		2 ml	2 ml
Nurci	3-6 luni peste 6 luni	0,3 ml	0,5 ml
		0,5 ml	0,5 ml

Lucrătorii din industria alimentară participă cu elan la diversificarea, sporirea și îmbunătățirea calității produselor alimentare, pentru satisfacerea tot mai deplină a cerințelor și exigențelor consumatorilor de la orașe și sate. În fotografie: noi „șarje” de bere la sticlă sint pregătite pentru a fi expediate beneficiarilor.

industrie alimentară

OBIECTIVE ACTUALE ȘI DE PERSPECTIVĂ

Interviul nostru cu ing. Petre BERZESCU, directorul general al Centralei fabricilor de bere, spirt și amidon

O producție diversă — bere, spirt, amidon, glucoză, dextrină, lichioruri, drojdie de panificație, drojzii furajare etc. — destinată să acopere nevoi de mare importanță ale economiei naționale și care permite valorificarea superioară a materiei prime agricole: aceasta este baza activității Centralei fabricilor de bere, spirt și amidon. În interviul acordat revistei noastre, ing. P. BERZESCU, directorul general al centralei a prezentat câteva dintre preocupările majore ale acestei unități economice, în contextul sarcinilor ce stau în fața industriei alimentare, în actualul cincinal.

— În toate sectoarele de care ne ocupăm — ne-a spus interlocutorul — se

prevăd, în acest cincinal, creșteri importante de producție care se vor realiza, pe de o parte, prin dezvoltarea capacităților industriale, iar pe de altă parte prin aplicarea unui întreg complex de măsuri de îmbunătățire și modernizare a proceselor tehnologice, de organizare științifică a muncii și producției. Producția de bere, de pildă, trebuie să ajungă în 1975 la 7 milioane de hectolitri (față de numai 4 300 000 hl în 1970) pentru a se asigura astfel un consum mediu pe locuitor de 32 l/an. Avem de realizat, în acest scop, un amplu plan de investiții. El prevede dezvoltarea a 11 din cele 19 fabrici existente și construirea și punerea în funcțiune a șase fabrici noi. În amplasarea lor s-a urmărit o repartizare mai

echitabilă a unităților în raport cu nevoile de consum: trei dintre fabricile noi vor fi astfel realizate în Transilvania, zonă pînă acum deficitară. În industria spirtului, prin noua fabrică ce se va construi la Făgăraș, și care este destinată prelucrării cartofilor impropriei consumului alimentar, vom acoperi integral necesitățile economiei. O dezvoltare deosebită se va înregistra în industria amidonului, glucozei și dextrinei, a căror producție se dublează în viitorii cinci ani. La acest lucru contribuie modernizarea fabricii de la Tg. Secuiesc intrată în funcțiune la sfârșitul anului trecut și o nouă fabrică prevăzută să-și înceapă activitatea în 1974. În creștere este și producția de lichioruri — realizăm în prezent 10 milioane de litri. Se vor extinde deosebi lichiorurile pe bază de plante aromatice și de sucuri din fructe indigene. La toate acestea ar trebui adăugat că întreprinderile noastre asigură cam 50 la sută din producția pe țară de bioxid de carbon, rezultat din diferite procese de fermentație

— În condițiile sarcinilor în creștere pe care ni le-ați prezentat se ridică, firesc, o problemă: aceea a asigurării, în același ritm, a materiei prime. Cum se realizează în actualul mod de desfășurare a activității centralei, satisfacerea, din acest punct de vedere, a nevoilor diferitelor întreprinderi?

— Furnizorul nostru este agricultura. Prelucrăm orz, orzoaică și hamei — în industria berii, cartof, porumb și melasă — în industria spirtului, amidonului și glucozei. Industrializarea ridică considerabil valoarea acestor produse agricole. Exportul de amidon, de pildă, asigură un spor de aport valutar de 80 la sută față de exportul materiei prime — porumbul. Având în considerație și valoarea subproduselor rezultate în urma industrializării — a germenilor de porumb, a borhoturilor etc. — se poate aprecia că aportul valutar se dublează.

Important este ca produsele agricole destinate industrializării să corespundă din toate punctele de vedere scopului propus. De aceasta depinde în mare măsură realizarea unor randamente cât mai ridicate în procesele de fabricație.

— Știm că s-au purtat și se mai poartă încă discuții, în legătură cu calitatea materiei prime necesare fabricării berii: orzul, orzoaica, hameiul. Ce s-a întreprins în această direcție?

— Calitatea berii — băutura apreciată de milioane de oameni — este indiscutabil legată de calitatea materiei prime: de soiurile de orz și orzoaică folosite, de conținutul acestora în proteine — se preferă cele cu un conținut scăzut care asigură o malțificare mai uniformă — de puterea lor de germinare etc. Cercetătorii din agricultură au obținut unele rezultate în această privință: s-au creat primele soiuri de orzoaică de toamnă, există unele soiuri

de orz mai potrivite industrializării. Ele au fost supuse unor încercări tehnologice în stația pilot a Institutului de cercetări și proiectări alimentare. Urmează însă ca soiurile care și-au dovedit calitățile din punctul nostru de vedere să fie cât mai repede înmulțite și difuzate în producție. În același scop, este necesară creșterea ponderii orzoaicei în procesul de fabricație: în 1975 avem nevoie de 1 970 000 tone de orzoaică, în timp ce anul acesta se consumă doar 135 000 de tone. Aceste probleme și altele, legate de relațiile dintre centrală și furnizori etc., au fost incluse într-un studiu pus în discuția tuturor celor interesați și aflat acum în fază de definitivare și de transformare în program de acțiuni, în strînsă colaborare cu direcțiile de specialitate din M.A.I.A.S.A. Noi considerăm, de pildă, că este necesară realizarea unei mai puternice integrări între industrie și unitățile producătoare de materie primă. În acest sens, propunem ca în zonele specifice culturii orzoaice să se creeze legături directe între fabricile de bere — cum sînt cele din județele Brașov, Harghita, Sibiu — și unitățile producătoare, și nu ca pînă acum, prin I.V.C. Propunem, ca dirijarea seminței originale de orzoaică să fie făcută prin centrală, tocmai pentru a întreprinde controlul necesar asupra calității ei în raport cu nevoile industriei. Ne preocupăm să creăm spații de depozitare a orzoaice și orzului de bere, pe soiuri și zone de proveniență, elemente de mare importanță în asigurarea uniformității necesare în procesul de malțificare. Un studiu asemănător va fi în curînd definitivat și în problema culturii hameiului, la care în prezent sîntem încă tributari importului.

— Cum se vor finaliza aceste acțiuni în materializarea produsului finit — berea?

— Printr-o îmbunătățire continuă a calității ei, prin satisfacerea unor gusturi cât mai diferite, pe baza unei largi diversificări a sortimentelor. Dacă astăzi se produc șapte sortimente de bere — în viitorii cinci ani consumatorii vor avea la dispoziție circa 30 de sortimente. Această diversificare are la bază o diversificare a concentrației inițiale a mustului, a adausului de hamei, a tehnologiei aplicate, specifică fiecărei fabrici etc. Îmbunătățiri serioase se vor aduce și modului de prezentare: va crește pînă la 80 la sută ponderea berii îmbuteliate, se va generaliza etichetarea sticlelor, individualizîndu-se astfel producția fiecărei fabrici etc.

Îmbinînd astfel organic preocupările de îmbunătățire a calității materiei prime cu cele de perfecționare și modernizare a proceselor tehnologice, ne străduim să realizăm la cel mai înalt nivel toți indicatorii planului de producție și economic.

Ing. Sonia DIRADURIAN

TRADIȚIE ȘI MODERN ÎNTR-O FABRICĂ SIBIANĂ

Ne-am despărțit cu părere de rău de familia aceea de muncitori, alcătuită din câteva sute de români și germani, pe care am cunoscut-o într-o zi de sfîrșit de april la Fabrica de preparate și conserve de carne din bătrîna urbe a Sibiului. După ce i-am cunoscut pe acești oameni de o hărnicie impresionantă, calzi și ospitalieri, e greu să-i mai uști.

„Eu am pățit-o și mai și — povestea inginerul Datu, directorul adjunct. Eu mi-s bănățean de fel. Am lucrat pe la mai multe uzine metalurgice. Acum vreo opt ani am fost solicitat să vin aici să mă ocup de montarea unor instalații și linii moderne. Am venit, am cunoscut fabrica, oamenii ei și aici am rămas. Între timp mi s-a propus să mă transfer în alte fabrici, dar n-am mai plecat, mi-am găsit locul pentru todeauna în mijlocul acestor sibiieni și pentru care munca este o datorie și o plăcere...”

Și azi muncitorii de la această fabrică poartă șepci albe, rotunde și șorțuri cu o croială anume, descendente de bună seamă din vestimentația de lucru a fostel bresle a măcelarilor, numeroasă și puternică cîndva în cetatea sibiană. Tradiția și experiența de muncă a trecut din generație în generație așa că, și azi, industria alimentară ocupă o pondere de seamă în economia modernă a Sibiului. Iar Fabrica de preparate și conserve din carne este, fără îndoială, mindria orașului de pe Cîmbin. Pentru a cincea oară a primit o distincție de fruntașă. Ultima, Diplomă de onoare de întreprindere evidențiată pe ramura industriei alimentare l s-a decernat pentru rezultatele obținute în întrecerea socialistă din anul 1970. Directorul fabricii, ing. Aurel Gorun, ne redă, sintetic, succesele în muncă ale celor de aici:

„Mă întrebați pentru ce am dobîndit Diploma de onoare? Iată. Anul trecut producția globală a fost realizată în proporție de 100,9%, iar productivitatea muncii a fost mai mare cu 5,1% față de cît

era prevăzut. S-au depășit cu mult livrările de produse, atît la preparatele de carne cit și la conserve. Planul anual de export la conserve a fost depășit cu 23% și a fost realizat doar în 11 luni. Cum am obținut aceste rezultate? Poate ar fi bine să-i întrebăm chiar pe cei ce le-au înfăptuit...”

Vizitînd secțiile de producție ale fabricii îți dai mai bine seama de marile potențe de muncă ale muncitorilor de aici, de continua modernizare a producției. Stăm de vorbă cu Gheorghe Albricht, ajuns azi maistru. Lucrează aici din '29.

„Mai am cîteva luni pînă la pensie și înima mi se rupe la gîndul că voi părăsi fabrica — spune bătrînul. E greu să descriu în ce condiții insalubre lucram aici, în tinerețea mea, pe vremea cînd fabrica se numea „Scandia”; despicam vitele în frig sau arșită, îmbrăcați în zdrențe, cu picioarele în noroi. Acum avem de-a face cu pereți de faianță albă, pardoseli de gresie, aer condiționat, lumină de neon, oamenii lucrează în halate albe, de parcă s la farmacie. Nouă, celor mai vechi desigur că ne pare rău că vom fi pensionați, dar sîntem mindri și fericiți că bresla noastră are acum condiții de muncă pe care noi nici în vis nu le puteam gîndi...”

Am văzut o fotografie a fabricii de acum patru decenii: cîteva dărăpănături. Și totuși conservele și salamul de Sibiu preparat aici erau vestite în toată lumea. Dar acum tradiția muncitorilor s-a îngemănat cu modernul, ceea ce a făcut ca pro-

dusele fabricii sibiene să fie din ce în ce mai solicitate în întreaga lume.

„Nu ne-a fost ușor să transformăm o fabrică mică, într-una care să producă pentru export marfă de peste 200 milioane de lei anual — ne spune ing. Petru Vasilescu de la serviciul tehnic, unul dintre veteranii întreprinderii. Statul ne-a alocat an de an fonduri pentru investiții, dar întotdeauna le-am cheltuit cu chibzuință și cît mai eficient. Am dat o deosebită atenție specializării continue a muncitorilor, organizînd sistematic ciclări și reciclări profesionale.

Am avut și greutăți. Aprovizionarea nerîlmică cu materie primă ne-a creat deseori necazuri. Dar n-am așteptat de la nimeni, din afară, să înlăture greutățile noastre. Cel mai bun ajutor e cel care îți dai singur. Am ținut o permanentă legătură cu furnizorii, am căutat mereu noi surse de aprovizionare cu carne. Pentru buna gospodărire a materiei prime, cu ajutorul acțiunilor educativ-politice și mijloacelor profesionale, s-a imprimat fiecărui muncitor o responsabilitate deosebită, care a dus la respectarea cu strictețe a consumurilor specifice, tehnologiilor de fabricație a conservelor și celorlalte preparate din carne, a cerințelor de calitate. O „rezervă” de captare permanentă a atenției clienților asupra mărfurilor noastre — Inepuizabilă, consider eu — este diversificarea continuă a producției. În catalogul fabricii figurează în prezent 50 de sortimente de conserve și 20 de preparate din carne. Numai în acest an am propus și, au fost

omologate 14 noi sortimente de conserve, care reprezintă și pentru noi premiere tehnologice; este vorba de fabricarea unei game largi de conserve cu carne de pasăre, cu diferite soiuri clasice sau de specific local, prin care se valorifică superior producția modernelor combinate avicole construite în ultimii ani în țara noastră”.

La fiecare pas cumulăm alte și alte informații despre fabrică și oamenii ei. Au fost montate cele mai noi utilaje produse pentru industria cârnii — „Rotomate” care execută automat, după un program optim, dat, operațiunile de sterilizare a conservelor. Cele mai moderne dozatoare și mașini automate de ambalat au fost aduse, datorită perseverenței conducerii noastre — ne spunea un maistru.

Indisciplina, chiulul, risipa au fost lîchidate de mult, nu au fost tolerate nici o clipă, au fost supuse judecării colectivelui de muncă de cum au apărut — relatează președintele sindicatului. În schimb, difuzăm cu o deosebită grijă experiența valoroasă a celor mai buni. Ne mindrim cu fruntașii Constantin Călin, Romulus David, Heinrich Welther, Miron Cozma, Ioan Nicolaus, Ecaterina Lederer, Ioan Pițu și toți cei din brigăzile lor... „Diploma ce ni s-a decernat, ne-a spus în încheiere directorul fabricii, ne obligă mult. Producția de conserve din acest an, mai mare cu 7% față de anul trecut, impune o mai bună folosire a timpului de muncă, a spațiilor de producție. Căutăm soluții noi de optimizare a producției. Vrem să modernizăm toate liniile secției de preparate din carne, să introducem noi tipuri de ambalaje, paletizarea transportului intern...”

O fabrică modernă unde tradiția, seriozitatea și conștiința profesională sînt flacăra vie, transmisă din generație în generație.

Ion PREDA

In județul Botoșani

INVESTIȚIILE DIN STAȚIUNILE DE MECANIZARE A AGRICULTURII SE REALIZEAZĂ ÎN... TRIMESTRUL PATRU?

Analiza pregătirii și desfășurării lucrărilor de investiții în cadrul celor 25 S.M.A. ce aparțin de I.M.A. Botoșani arată că acestea puteau să fie mult mai avansate, mai cu seamă că ele se execută în regie proprie. Forța de muncă calificată (zidari, dulgheri etc.) este suficientă, deoarece în cadrul fiecărei consilii intercooperatist, din care fac parte și reprezentanții ai S.M.A., au fost înființate echipe speciale de constructori care angajează tot felul de lucrări.

Se poate aprecia că, după 5 luni, situația investițiilor la I.M.A. Botoșani este de-a dreptul îngrijorătoare. Din totalul de 4,6 milioane lei cât este planificat (3494 mii lei din fonduri centralizate, 800 mii lei din fonduri centralizate și 306 mii lei din fonduri proprii) în această perioadă nu s-a realizat decât 15 la sută din planul anual. La care se adaugă și nerealizarea altor construcții neterminate în 1970. Ar fi fost normal ca măcar lucrările la cele 16 ateliere de la secțiile de mecanizare

să nu mai constituie acum subiect de critică pentru că nu au fost acoperite sau finalizate și spoite. Așa cum subliniam, acestea sînt lucrări în regie proprie, de execuția cărora răspund personal directorii de S.M.A., în calitate de beneficiari. Dar după cum ne-a informat ing. Dumitru Bucovanu, directorul I.M.A. Botoșani, lucrările se efectuează extrem de greu; pînă acum nici nu s-a discutat cu conducerea cooperativelor agricole pentru a angaja meseriași de care dispun. Conducerea întreprinderii și în mod special tovarășul Gheorghe Cojocaru, economist șef, s-au ocupat insuficient de organizarea muncii pe șantiere. La aceasta se adaugă și faptul că întreprinderii i s-a repartizat cimentul (230 tone) la sfîrșitul trimestrului I, pentru că nu s-a intervenit suficient să se devanseze unele cantități.

Întreprinderea are cadre specializate care răspund de calitatea construcțiilor și de ritmul de lucru pe șantiere. Am solicitat tehnicianului constructor, Emil

Bejan, să ne prezinte o situație a obiectivelor restante și a celor planificate pe 1971. Strădaniile însă l-au fost zadarnice. A răsfoit foile unui dosar, apoi a apelat și la memorie, dar tot n-a reușit să precizeze acest lucru. După îndelungă investigații în rîndul colectivului de conducere a întreprinderii s-a stabilit că, în 1971, urmează să se construiască 13 ateliere la secțiile de mecanizare și 6 case ale tractoriștilor.

Dacă la I.M.A., forul tutelar al S.M.A., se poate afla cu atîta greutate ce anume au de construit, ancheta pe care am întreprins-o la secțiile de mecanizare ne-a oferit aspecte care nu pot fi încadrate decît la capitolul... neglijență. La secția Hănești, de exemplu, a fost construit, încă din anul trecut, un atelier mecanic, sub supravegherea conducerii S.M.A. Săveni. Rămăs pe timp de iarnă fără acoperiș (zidăria a fost executată de oameni necalificați, pereții strîmbi etc.) la acest obiectiv sînt necesare cheltuieli în plus, fie pentru

demolare și zidire, fie pentru confecționarea unor stîlpi de susținere (soluția o vor da specialiștii în construcții). Cine însă va suporta aceste cheltuieli în plus?

Am reținut, din discuția avută cu ing. Lazăr Turceac, directorul S.M.A. Bucecea, că cele 3 ateliere mecanice, construite în anul trecut, la secțiile Vlădeni, Brehuești și Lunca-Virfu Cîmpului au rămas cu planșeele neterminate din cauza imobilizării unor cofraje la S.M.A. Dersca. De ce nu este cunoscută situația de conducerea I.M.A. Botoșani, mai ales că are un specialist care se ocupă de partea tehnică a construcțiilor? În această stare se mai găsește alte două ateliere mecanice în raza S.M.A. Dersca și două la S.M.A. Coțușca.

Zilele trecute s-au stabilit ce ateliere mecanice se vor construi în anul curent la unele secții. Dacă după aproape 5 luni s-a făcut abia această planificare, desprindem concluzia că tovarășii de la I.M.A. Botoșani pregătesc investițiilor planificate o soartă asemănătoare cu cea din 1970, cînd majoritatea lor s-au executat în trimestrul IV sau n-au fost date în folosință.

Ținînd seama că au mai rămas de rezolvat încă multiple probleme privind asigurarea unor proiecte pentru noile S.M.A., aprovizionarea cu materiale de construcții, asigurarea forței de muncă pe șantiere etc. putem aprecia că lucrurile nu stau de loc bine. Sugerăm centralei I.M.A. din cadrul M.A.I.A.S.A., direcției generale județene, ca problema realizării investițiilor în stațiunile de mecanizare a agriculturii să constituie neîntîrziat obiectul unei analize profunde și temeinice, în urma căreia să se stabilească măsuri operative pentru a se recupera rămășițele în urmă.

Ioan GAVRIL

Consiliul intercooperatist din Cășei, ca toate celelalte similare, constituite în lumina importanțelor măsuri privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii reieșite din expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la ședința de lucru a Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 23 noiembrie 1970, are doar cîteva luni de funcționare. În componența sa intră cooperativele agricole de producție din Cășei și Rugășești, din Cițcău, Chiuești, Strîmbu și Măgoaja, județul Cluj. Cele șase cooperative agricole, păstrîndu-și independența economică, organizatorică și socială, au format noul organism pentru folosirea mai rațională a pămîntului, a fondurilor de investiții, a mijloacelor mecanice, a specialiștilor și a întregii forțe de muncă. În acest scop, încă de la înființare, membrii consiliului intercooperatist Cășei — reprezentanți ai tuturor comunelor și cooperativele agricole de producție componente — și-au întocmit planul de muncă cuprinzînd acțiuni concrete, menite să îmbunătățească în termen scurt situația economico-financiară a fiecărei unități.

Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de conducerea de partid s-au organizat colective de lucru, în care, pe lângă membrii consiliului intercooperatist, au fost antrenate numeroase cadre de specialiști și de conducere: contabili șefi, brigadierii de cîmp, șefii de ferme zootehnice, pomicole și alții. Acestor colective le-au fost încredințate răspunderi concrete privind rezolvarea unor probleme de mecanizare, analiza situațiilor din sectoarele de cultivare a plantelor și de creștere a animalelor, a situației economico-financiare a fiecărei unități în parte, a condițiilor și posibilităților de asociere și participare la asociațiile și întreprinderile intercooperatiste din județ etc.

În urma analizelor și a propunerilor făcute de către membrii acestor colective de lucru s-a reușit ca, în foarte scurt timp, să se realizeze reorganizarea secțiilor de mecanizare, să se asigure mecanizatori pentru fiecare tractor și repararea utilajelor pentru campania agricolă.

Colectivul de specialiști, în urma verificării stării de vegetație a culturilor au constatat că, datorită condițiilor climatice din toamna anului 1970 și iarna anului 1970/1971, suprafețe însemnate, însămintate cu grîu de toamnă erau într-o stare necorespunzătoare, motiv pentru care s-au indicat și s-au luat măsuri de scurgere a excesului de apă de pe culturi (la Cășei și Cițcău de pe cîte 250 de hectare) și de aplicare a unor cantități suplimentare de azotat de amoniu.

Colectivul pentru horticoltură, analizînd situația din fiecare unitate a făcut, de asemenea, recomandări prețioase care au ajutat C.A.P. Rugășești, Chiuești, Măgoaja și Strîmbu — unde livezile bătrîne prezintă goluri de

Consiliul intercooperatist — organism dinamizator

60—80 la sută, iar cele tinere sînt într-o stare necorespunzătoare, fără perspective de redresare — să înțeleagă necesitatea luării unor măsuri radicale, de reconsiderare a modului de folosință a acestor terenuri.

În C.A.P. Cițcău și Cășei, unde există livezi tinere și pe rod bine întreținute, în urma recomandărilor făcute s-au luat măsuri de efectuare a unor lucrări de terasare, amenajări și reparări de drumuri în livezile clasice. S-au instalat, totodată, spalieri în livezile intensive pe 17 hectare la Cițcău și pe 15 hectare la Cășei; s-au făcut stropiri de iarnă pe toate suprafețele și în toate cooperativele componente precum și tăierile din livezile clasice.

Colectivul pentru creșterea animalelor, analizînd situația din acest sector important a constatat realizări de seamă la complexul intercooperatist de îngrijire a tineretului taurin de la Cițcău, care a livrat 700 de viței, și la C.A.P. Cășei unde, cu toate greutatele de furajare datorate în cea mai mare parte inundațiilor din primăvara anului 1970, s-au obținut de la fiecare vacă furajată cîte 2251 de litri lapte, iar pe 1971 s-au prevăzut să realizeze cîte 3000 litri. S-au depistat însă și o serie de aspecte negative în sectoarele de creștere a animalelor ca: dispersarea vacilor de lapte la C.A.P. Rugășești în 3 sate, existența doar a unui efectiv de 28 vaci cu (mai exact fără...) lapte la C.A.P. Strîmbu, mortalități mari în turmele de oi ale C.A.P. Chiuești, Măgoaja, Rugășești, Strîmbu și altele.

În urma constatărilor făcute s-au indicat măsuri de concentrare a efectivelor de vaci la Rugășești, de reducere a procentelor de mortalitate la ovine, de îmbunătățire a furajării și îngrijirii animalelor în vederea rentabilizării acestui sector în fiecare unitate.

În ceea ce privește situația financiară, colectivul respectiv a efectuat o amplă analiză a surselor de venituri, a împrumuturilor luate de la stat, a eficienței cheltuielilor etc. S-au făcut recomandări de restructurare a planurilor de producție, indicîndu-se mărirea suprafețelor și a producțiilor la plantele tehnice și alimentare, aducătoare de venituri mari. Au fost făcute, de asemenea, recomandări pentru asocierea la noi întreprinderi intercooperatiste.

În urma analizelor și propunerilor reieșite, consiliul intercooperatist Cășei și-a întocmit un plan concret de măsuri pentru anii 1971—1975. În acest plan sînt prevăzute măsuri privind folosirea completă a mașinilor și a tractoarelor, procurarea de noi mașini și instalații, aplicarea întregului complex

de măsuri agrozootehnice în vederea sporirii producțiilor și eficienței economice în sectoarele de bază — vegetal și zootehnic — dezvoltarea activităților industriale, a prestărilor de servicii și valorificarea superioară a producțiilor obținute, utilizarea mai completă a forțelor de muncă etc. S-au prevăzut: construirea unui depozit-uscător de fructe (pentru 1973) cu participarea C.A.P. Cițcău, Cășei, Chiuești și Rugășești; extinderea plantațiilor pomicole cu 50 ha la C.A.P. Cășei și Rugășești, pe terenuri învecinate; participarea cu fonduri de asociație la îngrășătoria de la Cițcău (C.A.P. Cășei cu 350 000 lei, C.A.P. Cițcău cu 500 000 lei, C.A.P. Chiuești, Rugășești și Măgoaja cu cîte 50 000 lei fiecare și C.A.P. Strîmbu cu 30 000 lei).

În vederea sporirii veniturilor bănești, adunările generale ale cooperativele au aprobat afilierea și participarea cu fonduri de asociere la întreprinderea intercooperatistă de artizanat și prestări de servicii „Izvorul Crișului”. Astfel, C.A.P. Chiuești va participa cu 40 000 lei, Măgoaja cu 10 000 lei, Strîmbu cu 10 000 lei și Cițcău cu 15 000 lei.

Efortul financiar pe care cooperativele agricole îl fac prin asociere se reflectă în creșterea de la an la an a numărului de întreprinderi sau complexe intercooperatiste specializate, care permit folosirea tehnologiilor moderne, cu caracter industrial și asigură o eficiență sporită investițiilor. În fotografie: interior de la întreprinderea intercooperatistă Băneasa, din preajma Capitalei.

Ing. Petre CRISTEA
directorul
Casei agronomului
din Cluj

In dezbatere publică:

PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA UNITĂȚILOR ECONOMICE DE STAT

Recentul proiect de lege cu privire la organizarea și conducerea unităților economice de stat reprezintă încă o dovadă a griii partidului și statului pentru perfecționarea continuă a activității economice și sociale din țara noastră. Proiectul respectiv este supus în prezent unei largi dezbateri publice, fapt care oferă posibilitatea unei mase cât mai largi de oameni ai muncii să contribuie la perfecționarea și definitivarea lui. La această dezbatere participă, în aceste zile, și un număr sporit de lucrători din unități aparținând M.A.I.A.S.A. Continuăm, în numărul de față, publicarea ecourilor în legătură cu conținutul proiectului de lege supus discuției publice. De astă dată am făcut loc în coloanele revistei citorva propuneri făcute de un grup de specialiști și lucrători ai Trustului de construcții pentru îmbunătățiri funciare — București.

Nicolae Popescu, inginer șef: Personal, apreciez că recentul proiect de lege cu privire la organizarea și conducerea unităților economice de stat cuprinde prevederi de o importanță capitală atât pentru trustul nostru cât și pentru alte unități cu condiții similare. Deosebit de utile sînt precizările făcute în capitolele privind organizarea și funcționarea întreprinderilor, a centralelor, precum și conducerea unităților economice. În legătură cu acestea aș dori să fac o propunere; apreciez ca utilă precizarea limitelor și a criteriilor potrivit cărora întreprinderile pot căpăta statut de centrală; în felul acesta se va putea determina, în perspectivă, o structură organizatorică cât mai potrivită, lărgindu-se totodată unele competențe ale unităților respective.

În articolul 7, capitolul 1 al proiectului de lege există un paragraf unde se arată că întreprinderea constituie, la dispoziția sa, și fondul de premiere pentru acordarea de premii anuale, premii pentru economii de materii prime, materiale și forță de muncă, pentru depășirea sarcinilor de export și reducerea importurilor, precum și pentru realizări deosebite în cursul anului. Acolo unde se vorbește despre realizări deosebite propun să se includă, ca un criteriu principal de acordare a premiilor, și mențiunea de **predare a unor obiective, înainte de termen, care au caracter funcțional, independent, în producție.** Afirm aceasta gîndindu-mă la procesul de producție atît al trustului nostru cît și al altor întreprinderi cu condiții asemănătoare. Bunăoară, în cadrul sistemelor mari de îmbunătățiri funciare s-a constatat nu o dată eficiența economică deosebită pe care o are darea în exploatare, în condiții optime, a unor părți independente din marile sisteme de îmbunătățiri funciare. Consider, de asemenea, că este necesar să se **țină seama în acordarea stimulentele de permanentă îmbunătățire a parametrilor funcționali ai construcțiilor, de reducerea cheltuielilor materiale în exploatarea viitoarelor obiective.**

Se știe că pentru dezvoltarea unităților, a economiei țării, în ansamblu, un

rol primordial îl are promovarea în măsură cît mai mare a progresului tehnic. De aceea, **propun să se țină seama, în viitoarea lege ce se va adopta, de corelarea între dotarea întreprinderilor și măsura în care acestea introduc în producție tehnica și tehnologiile avansate,** mai ales în scopul reducerii volumului de muncă manuală, atît în execuția cît și în exploatarea lucrărilor. De asemenea, consider necesară, în scopul bunei desfășurări a procesului de producție și extinderii noului în practică, **introducerea în organizarea unităților de construcții-montaj a laboratoarelor de cercetare, control și îndrumare tehnică.** Experiența pe plan mondial dovedește, fără putință de tăgadă, utilitatea intervenției permanente a laboratoarelor respective și a verificărilor pe teren, în timpul execuției lucrărilor.

Petre Degeratu, șeful serviciului plan-materiale: Printre atribuțiile întreprinderilor, prevăzute în recentul proiect de lege, se numără și aceea privind planificarea și controlul îndeplinirii sarcinilor de plan. Se arată că întreprinderea elaborează planul cincinal și planurile anuale îmbunătățite, pentru întreaga sa activitate, asigurînd folosirea maximă a tuturor capacităților de producție și a celorlalte resurse pe care le are la dispoziție și ținînd seama de posibilitățile de asigurare a materiilor prime și materialelor necesare, precum și de desfacerea produselor realizate, atît pe piața internă cît și la export; elaborează studii de prognoză privind dezvoltarea în perspectivă; planul astfel elaborat se corelează cu prevederile planului de stat de dezvoltare a ramurilor și a economiei naționale, în ansamblul său, de către organul ierarhic superior și se aprobă de conducerea colectivă a acestuia. În legătură cu prevederile menționate doresc să **propun îmbunătățirea corelării planurilor de producție, cincinale și anuale, cu posibilitățile de asigurare a bazei tehnico-materiale.** În același timp, sînt de părere să se cuprindă în viitoarea lege prevederea ca, în cadrul unei întreprinderi, sectoarele de producție componente, care au realizat beneficii, să poată primi stimulente materiale chiar în cazul cînd unitatea tutelară, pe total, nu a realizat planul de beneficii. Aceasta cu scopul de a stimula pe cei ce participă direct în procesul de producție, în fiecare lot, punct de lucru, șantier, sector, secție, atelier etc.

Emil Mahalu — tehnician: Este binecunoscută însemnătatea pe care o prezintă, în oricare întreprindere, asigurarea măsurilor de protecția muncii; de altfel, acest lucru reiese pregnant și din prevederile actualului proiect. Aș avea o singură propunere, pe care o susțin cu atît mai mult cu cît în calitatea mea de membru în comitetul sindicatului am datoria să mă interesez de aceste probleme. **Socotesc necesar să se stabilească, prin lege, o cotă aplicată la devizul lucrării respective, care să fie folosită numai pentru securitatea muncii, și la care să nu se renunțe în nici un caz.**

Ing. N. FLORIAN

Unul din principalele aspecte ale acțiunii de protecție a calității apelor îl constituie valorificarea nămolurilor și a reziduurilor provenite din procesul tehnologic de epurare. De la stațiile de curățire a apelor uzate rezultă însemnate cantități de nămoluri sau reziduuri care, cu toate că reprezintă valoroase amendamente pentru terenurile cultivate sau substanțe utile în diverse sectoare ale agriculturii, din cauza insuficienței valorificării, constituie la ora actuală un balast pentru industriei sau întreprinderile de gospodărie orășenească, ocupînd spații însemnate. În unele cazuri, datorită depozitării necorespunzătoare, aceste nămoluri sau reziduuri constituie surse de poluare a apelor de suprafață.

Îată cîteva exemple privind utilizarea, valorificarea, acestor substanțe, exemple care ni se par destul de edificatoare. De la fabricile de zahăr rezultă anual importante cantități de nămol din procesul de defecăție, așa numita „spumă de var”, care prin compoziția ei chimică reprezintă un valoros amendament pentru terenurile cultivate cu lucernă, trifoi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. Prin folosirea spumei de var proaspătă, în cantitate de 150 tone, pot fi redată solului circa 54 tone de var în formă de carbonat de calciu, 22 tone de substanțe organice, 40 — 63 kg de acid fosforic, 18 kg de azot și 9 kg de potasiu. Deoarece nămolul respectiv conține, în stare proaspătă, 40 — 50 la sută apă, de la început el poate fi împrăștiat în mod uniform pe suprafața solului.

Experiențele făcute pe cîmpuri de vegetație, folosind acest nămol, au in-

triale sau de gospodărie orășenească, prevăzute cu stații sau instalații de epurare. În județele Suceava și Botoșani, fermele de porci de la Burdujeni, I.A.S. Complex pentru creșterea și îngrășarea porcilor Verești, fermele de la Leorda etc., constituie exemple demne de urmat în ceea ce privește valorificarea, pe terenurile agricole ale fermelor de stat și cooperativelor agricole, a acestor nămoluri.

O bună experiență există și la ferma de tineret taurin Rădăuți, care pe lîngă faptul că valorifică integral purinul pe terenul agricol al I.A.S., urmîrind evitarea acidificării solului, utilizează ca amendament și materialul grosier organic reținut din apele uzate prin fosele rezervoare de la grajduri. Această experiență poate fi, după părerea noastră, generalizată și la celelalte ferme din județ, majoritatea amplasate în zona premontană, unde terenurile agricole au un conținut mai mic de substanțe nutritive.

Un aspect demn de reținut este și acela al valorii nutritive pentru porci, păsări, bovine, al sedimentului organic nefermentat, reținut în decantoare, din apele uzate, provenit de la spălarea materiei prime la secțiile de morărit. Merită reliefat faptul că la secția din Dornești, județul Suceava, acest reziduu a căpătat o utilizare adecvată. Ar fi util, la această secție, ca proiectantul viitoarei instalații de epurare ce urmează să îmbunătățească actualul sistem — necorespunzător — de reținere a nocivităților din apele uzate, să țină seama și de valoarea nutritivă a nămolurilor organice. De asemenea, menționăm că da-

VALORIFICAREA ÎN AGRICULTURĂ A NĂMOLURILOR ȘI REZIDUURILOR PROVENITE DE LA EPURAREA APELOR UZATE

dicat un însemnat spor de recoltă față de culturile maror la care s-au utilizat îngrășăminte organice și chimice. De remarcat faptul că sfecla de zahăr de pe terenurile amendate cu spumă de var înregistrează o acumulare crescută în zaharoză.

Folositor, mai ales pentru refacerea solurilor erodate, este nămolul rezultat din decantarea apelor rămase de la transportul și spălarea sfeclei la fabricile de zahăr. Acesta conține (calculat pe 100 g de sol) 30 — 70 mg oxid de potasiu, 30 — 40 mg pentoxid de fosfor, pH-ul lui variînd între 7,5 — 8,5.

Un început promițător în valorificarea acestor nămoluri l-a făcut fabrica de zahăr „Siretul” din Bucecea, județul Botoșani, care le conduce direct, în timpul campaniei de fabricație, pe terenul unor cooperative agricole învecinate. Din calculele tehnologice rezultă că la această fabrică se poate obține, în urma unei campanii de prelucrare a sfeclei de zahăr, o cantitate de circa 9600 tone de nămol, care ar putea servi la ameliorarea a aproximativ 1000 ha de teren.

Conținutul apelor uzate evacuate în urma procesului de fabricație al plăcilor fibro-lemnose, din cadrul complexelor de industrializare a lemnului sau de la fabricile de celuloză, dă posibilitatea obținerii drojdiei furajere, un produs valoros, reducîndu-se totodată, în urma obținerii acesteia, într-o măsură însemnată, nocivitatea apelor reziduale. Este salutară în această privință intenția Complexului de prelucrare a lemnului din Suceava de a construi, în acest cincinal, o fabrică de drojdie furajeră.

Nămolul rezultat de la epurarea mecano-chimică și biologică a apelor reziduale de la tăbăcării, după deshidratare pe paturi de uscare, poate fi folosit, la rîndul lui, la fel de bine pentru ameliorarea solurilor, datorită îndeosebi substanțelor organice și sărurilor de calciu conținute. Același lucru este valabil și pentru nămolurile provenite de la epurarea apelor reziduale, de la abatoare și secțiile de industrializare a laptelui.

Un important îngrășămint organic îl poate constitui nămolul reținut din apele uzate de către stațiile de epurare de la complexele de creștere și îngrășare a porcilor. Din acest punct de vedere apreciem că situația valorificării nămolurilor, la complexele amintite, se prezintă mai bine decît cea existentă la întreprinderile indus-

triale sau de gospodărie orășenească, prevăzute cu stații sau instalații de epurare. În județele Suceava și Botoșani, fermele de porci de la Burdujeni, I.A.S. Complex pentru creșterea și îngrășarea porcilor Verești, fermele de la Leorda etc., constituie exemple demne de urmat în ceea ce privește valorificarea, pe terenurile agricole ale fermelor de stat și cooperativelor agricole, a acestor nămoluri.

O bună experiență există și la ferma de tineret taurin Rădăuți, care pe lîngă faptul că valorifică integral purinul pe terenul agricol al I.A.S., urmîrind evitarea acidificării solului, utilizează ca amendament și materialul grosier organic reținut din apele uzate prin fosele rezervoare de la grajduri. Această experiență poate fi, după părerea noastră, generalizată și la celelalte ferme din județ, majoritatea amplasate în zona premontană, unde terenurile agricole au un conținut mai mic de substanțe nutritive.

Un aspect demn de reținut este și acela al valorii nutritive pentru porci, păsări, bovine, al sedimentului organic nefermentat, reținut în decantoare, din apele uzate, provenit de la spălarea materiei prime la secțiile de morărit. Merită reliefat faptul că la secția din Dornești, județul Suceava, acest reziduu a căpătat o utilizare adecvată. Ar fi util, la această secție, ca proiectantul viitoarei instalații de epurare ce urmează să îmbunătățească actualul sistem — necorespunzător — de reținere a nocivităților din apele uzate, să țină seama și de valoarea nutritivă a nămolurilor organice. De asemenea, menționăm că da-

torită conținutul ridicat în substanțe nutritive și nămolul provenit de la stațiile de epurare a apelor uzate orășenești constituie un prețios îngrășămint organic, care completat cu îngrășăminte chimice, fosfatice și azotate, poate contribui la obținerea unor însemnate sporuri de recoltă.

Compoziția chimică a acestor nămoluri (în procente de substanță uscată, față de cea a nămolului proaspăt) pentru principalii constituenți, este următoarea: grăsimi — 7,4%, lignină — 5,15%, albumină — 9,8%, hemiceluloză — 0,98%, siliciu — 13,8%, calciu — 2,7%, azot total — 2,7%, fosfor — 0,75%, fier — 3,0% și sodiu — 0,75%.

Alături de aspectele pozitive pe care le-am relevat în rîndurile de mai sus există și fapte care atestă că valorificarea acestor nămoluri nu este urmărită așa cum se cuvine de factorii interesați, în toate localitățile unde există stații de epurare. Astfel, la stația de epurare mecanică a I.G.O. Suceava aceste substanțe rămîn în fața de depozitare, deși terenul cooperativelor agricole din Burdujeni este învecinat cu stația respectivă. Aspecte asemănătoare pot fi întîlnite și în alte părți ale județului.

Valorificarea, în diverse sectoare agricole, a nămolurilor și reziduurilor rezultate de la epurarea apelor uzate prezintă un interes economic justificat. În primul rînd, unitățile agricole pot intra în posesia unor îngrășăminte valoroase, necostisitoare, care asigură nu numai obținerea unor sporuri de recoltă, dar contribuie și la refacerea structurii solurilor, administrate alături de îngrășămintele organice naturale provenite din sectoarele zootehnice. Ca bază de materii prime ieftine pentru prepararea furajelor sau utilizate în stare brută, aceste nămoluri și reziduuri oferă un complex de substanțe nutritive pentru animale și păsări. Și, în sfîrșit, prin valorificarea lor în agricultură, în mod indirect, se obține o reducere a cheltuielilor destinate epurării apelor reziduale și a investițiilor ce se fac în acest sector, la care se mai adaugă desconggestionarea unor spații utile de la stațiile de epurare.

Constantin GAJBAN
biolog chimist
la Oficiul de gospodărie
a apelor — Suceava

Paternice utilaje terasiere așteaptă „starul” pentru a porni la asaltul a noi terenuri. Imagine de pe noile șantiere de irigații deschise în județul Dolj.

Turismul devine din zi în zi o necesitate tot mai stringentă a secolului nostru. Este normal. Drumetia, dorința de cunoaștere a frumusețelor naturii, au intrat în firea omului.

Dezvoltarea turismului într-o țară este indisolubil legată de modul cum se pun în valoare frumusețile naturale, vechimea culturii populului respectiv, dezvoltarea căilor de comunicație, existența unor stațiuni de interes balneo sau climatic, bine gospodărite, asigurarea unui confort adecvat etc. În țara noastră, s-a făcut pînă în prezent, pe această linie, foarte mult. Este suficient să cităm stațiuni ca Mamaia, Sinaia, Sovata, Poiana Brașov pentru a ne putea da seama de condițiile excepționale create pentru turism. Frumusețile Carpaților, monumentele istorice ale Moldovei, construcțiile gigantice ale industriei reșițene, gălățene sau brașovene constituie astăzi îndemnuri temeinice pentru turism.

În articolul de față vom aborda o problemă legată de dezvoltarea turismului, mai puțin discutată. Ne referim la modul de creare, conducere și exploatare a arboretelor situate de-a lungul drumurilor de interes turistic, a Dunării și a riurilor mari (Prut, Siret, Olt, Mureș, Ialomița, Argeș, Criș și Someș). Instrucțiunile nr. 3134/1963 privind încadrarea pădurilor în grupe funcționale prevede cuprinderea unor arborețe din cele la care ne referim, în grupa I, cu funcție specială de protecție, dar aceasta legat de rolul pe care poate să-l joace pădurea în protecția apelor sau a solurilor, împotriva eroziunii. Instrucțiunile nu stabilesc însă nimic în legătură cu rolul estetic și social pe care trebuie să-l aibă arborețele în situațiile arătate mai sus.

Necesitatea gospodăririi deosebite a acestor arborețe a apărut, de fapt, în ultimii ani. Această problemă comportă pe viitor o atenție deosebită, incluzând ea în sarcinile noastre curente de activitate.

Din motive de sistematizare sîntem de părere ca suprafețele de pădure ce fac obiectul prezentelor discuții să fie tratate ca făcînd parte din păduri din grupa I, avînd funcție social-estetică. Propunem, pentru faza actuală, ca indicată încadrarea în această grupă a următoarelor suprafețe de pădure:

- În lungul drumurilor naționale, de

Opinii

TURISMUL ȘI SILVICULTURA

o parte și de alta, creîndu-se o bandă de pădure cu lățimea de 60—100 m ;

- De-a lungul drumurilor județene și a celor de interes turistic, o bandă de pădure lată — în regiunea de cîmpie — de 30—50 m, iar în regiunea de coline și munte, de 50—80 m ;

- De-a lungul Dunării cîte o bandă de pădure cu lățimea de circa 100 m ;

- În lungul canalelor navigabile, o bandă cu lățimea de 30—50 m.

Tot în grupa I este necesar să se încadreze aliniamentele de plop sau alte specii, create de-a lungul drumurilor sau apelor, indiferent de natura proprietății.

Stabilirea acestor suprafețe de pădure se poate face de fiecare ocol silvic în parte, fără a fi necesară vre-o delimitare efectivă (prin bornare, însemnare) pe teren. În acest fel, munca amenajistului nu va fi încărcată.

Lucrările ce urmează să se efectueze, în general, în asemenea arborețe, vor prezenta unele particularități, determinate de rolul pe care trebuie să-l îndeplinească pădurea în astfel de situații. Acest rol este legat, bineînțeles, de realizarea unui aspect peisagistic corespunzător. Lucrările silviculturale vor urmări deci nu numai îngrijirea pădurii ci și mărirea expresivității peisajelor, realizarea efectelor de lumină și umbră, de contrapunerii coloristice. Aspectul pădurilor din situațiile citate trebuie să contribuie, în final, la crearea unei stări psihice a turistului cît mai favorabilă.

În cele ce urmează vom face cîteva propuneri privind conducerea unor astfel de păduri. Considerăm necesar ca toate suprafețele cuprinse în fondul forestier și care se încadrează în această categorie să fie împădurite cu prioritate.

Împădurirea zonei aferente drumului

sau apei respective se va face prin folosirea unui asortiment cît mai bogat de specii. Asortimentul va fi astfel alcătuit încît să se urmărească realizarea efectului coloristic, de lumină și umbră etc. Înfișarea speciilor din asortiment trebuie să se armonizeze și să se completeze în mod plăcut.

În cazul plantării de rășinoase, opțăm ca folosirea în amestec a foioaselor să nu se facă decît dacă ele se pot introduce în proporție de 20—30 la sută. Amestecurile de brad cu molid sînt foarte indicate, procentul minim al uneia sau alteia din specii trebuînd să fie de 20.

Puietii ce se vor folosi la plantat trebuie să fie viguroși, de preferință repicați, pentru a putea realiza închiderea stării de masiv în scurt timp. În același scop, se poate mări și numărul puietilor plantați la hectar.

Lucrările de îngrijire a plantațiilor tinere sînt obligatorii și trebuie executate ori de cîte ori este nevoie.

Pentru arborețele deja constituite se impune ca toate lucrările de conducere să se execute cu promptitudine și cu o exigență mult sporită. Astfel operațiile de igienă vor fi executate cu regularitate, scoaterea materialului lemnos rezultat urmînd să se facă în foarte scurt timp. Lucrările de curățiri în arborețe se vor executa în scopul înlăturării exemplarelor prost conformate, proporționării amestecului nu numai după criteriile urmărite în pădurile de producție ci mai ales după necesitățile estetice peisagiste.

Nu sînt recomandate lucrările de îngrijire a arboretelor prin secuirea unor arbori. Consistența arboretelor nu trebuie redusă în nici un caz sub 0,8—0,9, în funcție de caracteristicile speciei, productivitatea și vîrsta arboretelui.

La efectuarea răriturilor indicăm ca intensitatea lor să fie moderată, iar lucrarea în sine să permită mărirea rez-

zistenței arboretelui la factorii abiotici și realizarea unui aspect de bună gospodărire.

Nu este bine ca exploatarea să se facă prin înlăturarea arboretelui, aplicîndu-se același tratament ca în restul de pădure din care face corp comun. Propunem ca banda de protecție din lungul drumurilor naționale să se trateze în „codru grădînit”. În restul cazurilor exploatarea poate fi făcută prin aplicarea tăierilor combinate pentru stejerete, șleauri, gorunete, fâgete și fâgete cu rășinoase. Plopul din lungul Dunării și canalelor navigabile se poate exploata normal (ca restul pădurii), însă împădurirea trebuie făcută imediat și cu puietii de talie mare. Elagajul artificial la plopi și rășinoase se poate face în mod obișnuit, cîci nu deranjează aspectul peisagistic.

Este necesar ca cioatele rezultate din defrișări să nu se mai depoziteze așa cum se procedea în unele cazuri, în zonele limitrofe drumurilor de uscat și de apă. De asemenea, ocoalele silvice trebuie să vegheze la evitarea deschiderii carierelor de piatră în zona vizibilă a drumurilor. Tot astfel, este de dorit ca întreprinderile forestiere să nu mai facă depozite pentru materialele lemnoase la marginea drumurilor de interes turistic.

Considerăm că nu este potrivită, în aceste zone, executarea șanțurilor de minim sanitar, iar crearea unor eventuale garduri vii să se facă numai din specii ce se pretează la tuns ca, de exemplu, Spiraea, Lonicera, Symphoricarpos, Forsytia.

O atenție deosebită se impune acordată amplasării refugioilor pentru parcare, locurilor pentru fumat sau celor în care se poate folosi pădurea pentru camping. În aceste părți vor fi așezate tablețe indicatoare și afișe cu aspect adecvat.

Prin gospodărirea mai bună a acestor zone, prin felul în care vom ști să atragem atenția turiștilor asupra pădurii, vom putea contribui în măsură sporită la valorificarea minunatelor frumuseți naturale pe care le posedă țara noastră.

Ing. C. NIȚESCU
Ing. T. BOTEZAT
din Departamentul
silviculturii

Împăduririle prevăzute pe semestrul I realizate înainte de termen!

- Păduri noi pe 45 400 hectare
- Rășinoasele ocupă 73 la sută
- Acțiuni mai importante care stau în fața silvicultorilor în perioada următoare

Angrenați în marea întrecere pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan în toate sectoarele de activitate ale economiei naționale, oamnei muncii din țara noastră au întîmpinat aniversarea semicentenarului Partidului Comunist Român cu noi și importante realizări. Printre ele se numără și îndeplinirea înainte de termen a împăduririlor planificate pentru primul semestru al anului curent, silvicultorii adăugînd astfel noi străluciri cununii de bogății a patriei.

Lucrările de împăduriri din primăvara aceasta au avut un caracter inedit datorită în primul rînd ritmului deosebit de alert în care s-a desfășurat. La aceasta a ajutat, desigur, și timpul bun de lucru care s-a menținut pe o perioadă îndelungată. Dar organizarea mai temeinică a lucrărilor, atenția lor îndrumare și coordonare și-au spus, la rîndul lor, din plin cuvîntul. Ca urmare, au fost împădurite 45 400 hectare, planul de 36 800 hectare fiind depășit. Merită remarcat și faptul că în actuala campanie indicele calitativ al lucrărilor a crescut față de perioada anterioară. Eforturi deosebite au depus cadrele tehnice de la inspectoratele silvice Suceava, Harghita, Mureș, Maramureș și altele, care au asigurat puietii de înaltă calitate superioară. S-a acordat

mai multă atenție alegerii judicioase a formulelor de împăduriri și a tehnicii de execuție.

În acest an, primul al actualului cincinal, silvicultorii au continuat cu intensitate acțiunea de extindere a rășinoaselor, atît în arealul lor natural, cît și în afara lui. Mărturie stă faptul că din suprafața totală împădurită 73%, adică 31 900 hectare, sînt ocupate de rășinoase, prioritatea avînd-o molidul și bradul. În zona rășinoaselor, acolo unde sînt curenți de aer puternici, s-au aplicat o serie de măsuri pentru prevenirea în viitor a doborîturilor de vînt ; este vorba, în ansamblu, de plantarea lăricelui în benzi, a pinului silvestru și a altor specii potrivite.

În ultimul timp se vorbește tot mai mult despre necesitatea imbinării funcției de producție a pădurilor cu rolul lor social și de protecție. În actuala campanie s-a ținut seama în mare măsură de acest deziderat. În zonele de interes turistic, mai ales în cele unde au fost create în ultima vreme noi centre de agrement sau pentru odihna oamenilor muncii de exemplu, în Nordul Moldovei, în județul Harghita, pe Valea Oltului etc, s-a mers pe introducerea în mai mare măsură a unor specii cu rol peisagistic: duglasul, pinul strob, stejarul roșu

în zonele de cîmpie și altele. În jurul unor mari orașe s-au construit plantații adecvate, adevărate zone și cordoane verzi, unde se vor aplica lucrări speciale de conducere a arboretelor.

Pentru a întări rolul de protecție a pădurilor împotriva eroziunii solului, s-a mers și se va merge în viitor pe regenerarea imediată a parchetelor exploatare, în zonele cu pante mari, supuse acestui primejdios fenomen. De asemenea, au fost înființate noi plantații silvice, cu rol antierozional, pe unele terenuri degradate, în zonele Vrancea, Porțile de Fier, Slănic-Buzău etc.

O mențiune pentru culturile speciale pentru celuloză, care vor trebui să ajungă, pe țară, pînă la sfîrșitul anului 1975, la circa 100 000 de hectare. În toate inspectoratele silvice a existat preocupare pentru instalarea cît mai bună a acestor culturi, alegîndu-se cu discernămint speciile cele mai indicate precum și stațiunile cu productivitate mijlocie și ridicată. Aici se va aplica, în continuare, o tehnică adecvată pentru conducerea arboretelor spre a se putea scurta ciclul de exploatabilitate la 40—50 de ani, la speciile rășinoase.

Împăduririle prevăzute pentru prima jumătate a anului acesta s-au încheiat deci. Ce alte acțiuni mai importante stau în fața silvicultorilor în perioada următoare ? La această întrebare ne răspunde Ing. Horia Nicovescu, director

în Departamentul silviculturii:

—Condițiile de climă specifice primăverii și începutul acestei veri indică necesitatea luării unor măsuri diferențiate. Există zone ale țării unde ploile abundente au favorizat mult dezvoltarea buruienilor ; aici lupta împotriva acestor dușmani ai culturilor silvice, îndeosebi ai plantațiilor tinere, trebuie să constituie preocuparea principală în zilele imediat următoare. Peste tot se cer revizuite acum toate plantațiile tinere, luîndu-se, acolo unde este nevoie, măsuri rapide pentru reincălțarea puietilor, înlăturarea anumitor obstacole etc. De asemenea, în pepiniere se impune urmărirea atentă a răsăririi culturilor, trecîndu-se de urgență, în funcție de condițiile locale, la spargerea crustei, îndepărtarea mușchilor de pe culturile aflate în anul al II-lea de vegetație etc. În zonele din vestul țării, în Dobrogea și în alte părți, unde precipitațiile cîzute sînt puține se va acorda toată atenția irigației în pepiniere.

În sfîrșit, o altă lucrare de sezon este continuarea pregătirii terenului și a solului pentru viitoarele plantații silvice ; ocoalele silvice, inspectoratele sînt obligate în acest scop să acorde asistența tehnică necesară, astfel ca utilajele cu care au fost înzestrate secțiile și grupele de lucru din I.M.A. să poată fi utilizate la maximum, executîndu-se lucrări de cea mai bună calitate.

F. NICOLAE

AFLĂM PE LA A.G.V.P.S.

O GRUPA FRUNȚAȘA DE VINĂTORI

Grupa de vînători din comuna Lîpova, județul Bacău, dovedește o preocupare deosebită în buna gospodărire a fondurilor de vînătoare și în ocrotirea vînătorului. Membrii ei participă la toate acțiunile întreprinse în scopul sporirii efectivelor de vînat ; astfel, organizînd mai multe vînături colective pentru combaterea dăunătorilor, vînătorii au împușcat peste 20 vulpi, ciini hoinari, dihoari, coșofene și alți dăunători cu pîr sau cu pene.

Responsabilul grupei, tov. Mihai Arîton, un vînător cu multă experiență se bucură de încrederea vînătorilor din comună. El constituie un exemplu pentru membrii grupei în ce privește îndeplinirea sarcinilor. Pilda sa, în ce privește combaterea dăunătorilor, a fost urmată și de vînătorii Nicolae Evu, Vasile Caliap și alții.

CU SPIRIJINUL VINĂTORILOR

Membrii asociației județene de vînătoare și pescuit sportiv Satu Mare contribuie din plin la refacerea faunei sălbatice din terenurile calamitate. Astfel încă din anul trecut au fost aduși de la fazaneria de la Păușa (Bihar) 1 000 de pui de fazani în vîrstă de 50 de zile, care au fost lansați în terenurile de la Viile Satu Mare, Ciungi și Sătmărel. În 1971 au fost lansați încă 1 500 fazani în terenurile de la Boldești și Hurez. De asemenea, tot cu concursul vînătorilor au fost prinse 60 de potîrnichi, care au fost apoi lansate în terenurile de la Botiz. În aceleași terenuri au fost lansați și cca 100 de iepuri prinși cu plasa. În felul acesta, s-a asigurat refacerea completă a faunei sălbatice.

I. CÎRCIU

probleme sindicale

PE COORDONATELE
DIVERSIFICĂRII
ȘI RIDICĂRII
CALITĂȚII
PRODUȚIEI
DE CONSERVE

și toți responsabilii celor 15 grupe sindicale.

Solicităm unele amănunte și secretarul comitetului sindicatului, **Aurel Marinescu**, ne relatează :

— Grupul nostru a vizitat câteva mari fabrici de conserve, cu scopul de a învăța lucruri noi și a adopta unele noutăți necesare producției. La fabrica din Tulcea, de exemplu, am consemnat utilizarea unei mașini de tăiat vinete pentru conserve în rondule de împănănat; tot aici ne-a surprins în mod plăcut confecționarea unei benzi metalice care transportă ardeii la niște cuțite care retează cotoarele. La reîntoarcere, comitetul sindicatului nostru a organizat o ședință largită la care au fost invitați numeroși inovatori și raționalizatori. Am hotărât astfel ca, pe baza celor constatate cu prilejul schimbului de experiență, să realizăm și noi, în atelierele proprii, cele două dispozitive, ele ne vor aduce, prin executarea mecanizată a operațiilor, care pînă acum se făcea manual, o economie anuală de circa 150 000 lei, pe lângă faptul că vom obține și produse de mai bună calitate.

— Ați pronunțat cuvîntul „calitate”. Ce înțeprinde comitetul sindicatului în această direcție ?

Preparatora **Viorica Iancău**, președinta acestui comitet zimbește, și căutînd repede într-un dosar, ne spune că problema respectivă este strîns legată de proiectul de lege cu privire la organizarea și funcționarea controlului obștesc, supus de curînd dezbaterii publice.

— Am vrea să subliniem, precizează **Viorica Iancău**, că unele dispoziții prevăzute în proiect, în fabrica noastră sînt deja aplicate sub o formă proprie. În primul rînd, sînt luate asemenea măsuri încît, atunci cînd se constată deficiențe în selectarea materiei prime, abateri de la rețete de prepararea conservelor, loviri sau închideri necorespunzătoare ale cutiilor și borcanelor etc., acestea sînt discutate pe loc, în prezența organizatorului grupei sindicale.

Echipa de control obștesc din care fac parte, între alții, merceologul **Paula Proglor** și șeful serviciului plan, **Aurelia Stănescu** au ca arde de preocupare atît diversificarea sortimentelor și calitatea produselor, cît și respectarea normelor legale de protecția și igiena muncii. Acum însă, prin proiectul noii legi, atribuțiile echipelor de control obștesc se lărgesc, vizînd și respectarea

graficelor de livrare a mărfurilor și ambalare corespunzătoare a acestora, prevenirea poluării aerului și multe altele.

Problema calității, la care s-a referit președinta comitetului sindicatului, constituie într-adevăr unul din punctele principale ale desfășurării întrecerii socialiste în fabrică. Cu sprijinul comitetului de direcție, a fost constituită o comisie de ingineri, din care face parte, pe lângă șefa producției, ing. **Domnica Băjenaru**, care este și responsabilă cu problemele economice în comitetul sindicatului, — și un alt membru al acestui comitet, inginerul **Adrian Moldovan**.

Comisia acționează în vederea respectării indicilor de calitate, începînd de la recoltarea produselor în unitățile agricole cu care fabrica are încheiate contracte, spre a se asigura o bună materie primă, cît și pe firul fluxului tehnologic al producției, pînă la expedierea mărfurilor.

Comitetul sindicatului i-a atras în comisie și pe unii șefi de laboratoare și laboranți, care verifică atent, între altele constanțele fizico-chimice ale producției. Dar ce se întîmplă totuși cînd se înregistrează și unele „rabaturi” la calitatea producției ?

— Comitetul sindicatului, ne informează inginerul **Domnica Băjenaru**, a organizat o vitrină în care sînt expuse, atît produse bune — adică așa cum trebuie să meargă la consumatori — cît și rebuturi. Cu privire la acestea din urmă, se ia atitudine și la gazeta de perete, ca și la colțul satiric. Trebuie să subliniem că acțiunile comitetului sindicatului în această importanță problemă au dat rezultate foarte bune. Dorim ca, în continuare, să ajungem acolo ca fiecare salariat al fabricii să devină de fapt un „controlor de calitate”.

Străbătînd secțiile fabricii, analizînd graficele realizărilor și discutînd cu diferiții muncitori, ne-am putut convinge că, într-adevăr, în această unitate a industriei alimentare, s-a creat o atitudine fermă pentru ridicarea prestigiului unității.

La aceasta au contribuit și contribuie numeroase inițiative sindicale, unele ce țin de disciplina muncii, altele de modul cum se desfășoară educarea și instruirea, popularizarea și stimularea frunțașilor în producție.

Ion DRINCU

BREVIAR JURIDIC

REPARTIZAREA
ȘI ÎNCADRAREA
ÎN MUNCĂ
A ABSOLVENȚILOR
LICEELOR
DE SPECIALITATE

Peste puțină vreme, prima promoție a liceelor de specialitate — printre care și a celor agricole, silvice și de industrie alimentară — va păși în producție. Aflați în perioada de pregătire a bacalaureatului, mai mulți cititori din rîndul acestor tineri ne întrebă cu privire la modul în care vor fi repartizați și încadrați.

Răspunsul la întrebare îl dă **Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 947/1970** privind repartizarea și încadrarea în muncă a absolvenților învățămîntului de zi al liceelor industriale, agricole, silvice, economice și sanitare.

Potrivit acestui act normativ, absolvenții liceelor de specialitate indicate mai sus vor fi încadrați la locuri de muncă în specialitatea obținută prin studii, sau în specialități înrudite, pentru care se cer studii medii de specialitate, în conformitate cu nomenclatoarele de pregătire și stagiu, sau ca muncitori calificați în meserii pentru care se cer cunoștințe tehnice de nivel mediu.

Indicațiile precizează că este recomandabil ca la repartizarea absolvenților liceelor de specialitate să se țină seama de apropierea acestora de domiciliu.

Sînt însă o parte din absolvenții liceelor de specialitate care se vor prezenta la concursul de admitere în învățămîntul superior. Pentru această, în situația în care nu reușesc la examen, repartizarea se face după prima sesiune a concursului de admitere în învățămîntul superior, pe bază de cereri adresate conducerii liceului cu cel puțin 5 zile înainte de data stabilită de Ministerul Învățămîntului pentru repartizare. Se mai cuvine să facem mențiunea că, la repartizare, absolvenții cu examen de bacalaureat au înfîțiat față de absolvenții care nu posedă examenul respectiv.

În legătură cu încadrarea în muncă a absolvenților liceelor agricole, silvice și industriale, trebuie subliniat, de asemenea, că aceștia pot candida la ocuparea funcției de maestru, după efectuarea unui stagiu în producție, a cărui durată se stabilește de ministere și celelalte organe centrale ale administrației de stat, în funcție de specificul fiecărei ramuri.

Menționăm, totodată că, recent, printr-o circulară a Ministerului Muncii, cu nr. 170016/1971, se precizează că, spre deosebire de reglementarea prevăzută pentru absolvenții școlilor profesionale și pentru absolvenții școlilor medii de cultură generală calificați la locul de muncă, prin cursuri de scurtă durată sau practică în producție, care la terminarea studiilor pot fi încadrați în categoria I de calificare, pentru absolvenții liceelor industriale — cursuri de zi — încadrarea se face direct la nivelul de bază al categoriei a II-a de calificare din rețeaua tarifară. Ei vor lucra ca muncitori stagiați o perioadă cuprinsă între 3—12 luni, în raport cu complexitatea meseriei. După terminarea acestui stagiu, absolvenții liceelor industriale se pot prezenta la comisia de încadrare, pentru examinarea în vederea promovării în categoriile superioare.

Precizările Ministerului Muncii arată că, în cazul absolvenților care au dat dovadă de calități deosebite, stagiul minim necesar pentru promovarea în categorii de calificare superioare poate fi redus pînă la jumătate.

Unitățile de producție în care tinerii absolvenți vor fi repartizați au datoria să dea toată atenția încadrării în muncă, conform prevederilor legale.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Agenda P. C. I.

RECOLTA — FERITĂ DE INCENDII !

Verificarea tehnică, înainte de începerea lucrărilor, a tuturor tractoarelor și mașinilor care vor fi folosite la recoltat și echiparea acestora cu dispozitive eficiente de reținere a scinteiilor, revizuirea din punct de vedere tehnic a tuturor autocamioanelor destinate transportului de cereale, procurarea și dotarea cuplurilor de mașini agricole și a autovehiculelor de transport cu stingătoare de incendii prevăzute în norme, încărcarea din timp a buteliilor respective cu bioxid de carbon sînt, de asemenea, măsuri pe care trebuie să le aibă în vedere orice conducător de unitate agricolă și activist sindical.

Totodată, se atrage atenția asupra necesității ca la efectuarea secerișului și la

recoltarea din lan să se înceapă prin crearea unor filșii de izolare față de căile ferate, drumuri și masive păduroase, și ca la fiecare loc de treier să se asigure mijloacele de stingere cerute de norme. Operațiunile de reparare și întreținere a mașinilor agricole se vor executa numai în afara locurilor de treier, și se va interzice accesul copiilor în incinta sau în apropierea arilor.

O altă măsură importantă se referă la înlăturarea paletelor de pe căile de acces ale autocamioanelor care încarcă direct de la combină, și la respectarea cu strictețe a regulilor de prevenire a incendiilor pe timpul încărcării. Reamintim, de asemenea, că în perioada recoltării este interzisă arderea ierbii uscate,

a frunzelor căzute, a miriștilor și a paielor aflate pe cîmp, cu excepția unor situații cu totul deosebite.

În sfîrșit, menționăm și necesitatea ca în întreaga acțiune de prevenire a incendiilor pe cîmp și la arii să se asigure participarea formațiilor civile de pompieri, în care scop se va avea grijă ca utilajele din dotarea acestora să se afle în perfectă stare de funcționare.

De bună seamă, pentru ca „focul deschis împotriva focului” să fie cit mai bine... reglat, este nevoie ca, pe întreaga campanie de recoltare, organele agricole, conducerile unităților și comitetele sindicatelor să colaboreze strîns cu comandamentul și grupele județene de pompieri.

În cadrul măsurilor menite să asigure buna desfășurare a apropiatei campanii de recoltare a cerealelor păioase, un loc de seamă îl ocupă și cele referitoare la prevenirea incendiilor. Punerea în afara pericolului a recoltei constituie o îndatorire nu numai pentru direcțiile generale agricole județene și conducerile unităților agricole, ci și pentru fiecare salariat, pentru organizațiile obștesc, și îndeosebi pentru comitetele sindicatelor.

Tocmai de aceea, în cele ce urmează vom aminti principalele măsuri ce trebuie luate în acest scop, așa cum ne-au fost ele relevate de furnurile de resort din Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apeilor.

În primul rînd, se cuvine să atragem atenția asupra necesității efectuării unui temeinic instructaj privind paza contra incendiilor, cu toți cei care vor participa la lucrările de recoltare.

Învățămînt

RECICLAREA SPECIALIȘTIILOR, SPRE UN FĂGAȘ CONCRET

De vorbă cu prof. dr. Ioan PUJA,
prorector la Institutul agronomic
„Dr. Petru Groza” din Cluj

— În momentul de față, cînd problema perfecționării cunoștințelor specialiștilor se află la ordinea zilei, institutelor de învățămînt superior le revin sarcini deosebit de importante în vederea sprijinirii celor ce urmează să-și sporească bagajul cunoștințelor teoretice și practice, spre a fi la curent cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii mondiale.

— Să lămurim întîi noțiunea de reciclare, ne răspunde profesorul Puja. În epoca noastră, cînd există o adevărată explozie de noi informații științifice, îndrumările date de partid și stat pentru reîmpăcătarea cunoștințelor, de a aduce a acestora „la zi”, potrivit progreselor tehnice, cred că e de o actualitate ce trebuie să ne preocupe în cel mai înalt grad. Este necesar ca trăsătura principală a acțiunii respective să fie permanența în sensul că totul trebuie organizat de așa manieră încît orice noutate să ajungă la specialist imediat. Autoperfecționarea doar în procesul de muncă nu mai e de conceput. Cercetarea și tehnica modernă trebuie să-și spună cuvîntul.

— Ce întreprinde, în această direcție, Institutul agronomic clujean ?

— Ne-am gândit, pe de o parte, să acordăm un sprijin eficient specialiștilor din producție, spre a se pune la curent cu cuceririle moderne ce interesează ocupațiile lor zilnice, iar pe de altă parte, să inițiem acțiuni care să fie utile înseși cadrelor noastre didactice.

În privința ajutorului pe care trebuie să-l dăm inginerilor și medicilor veterinari din producție, dispunem de o experiență valoroasă. Profesorii noștri și-au adus și își aduc o largă contribuție la desfășurarea eficientă a multor simpozioane legate strîns de problemele producției, consultații la locul de muncă, studii tehnice, consfătuiri, prelegeri,

demonstrații practice. O serie de asemenea acțiuni au fost organizate cu sprijinul „Casei agronomului”. Ce este încă necesar în prezent ? Organizarea lor într-un ansamblu mai ordonat. În plus, lărgirea învățămîntului post-universitar, în cadrul căruia specialiștii pot lua cunoștință de ultimele descoperiri și metode de lucru elaborate pe toate meridianele globului, în țările avansate. Acest învățămînt cred că trebuie să aibă o durată de 12 luni, cu un studiu perseverent individual, dirijat și controlat.

— Cum s-ar putea realiza acest control ?

— Prin convocarea, o dată pe lună, a cursanților în cadrul unei scurte sesiuni, cînd s-ar face comunicări interesante, cu aplicații practice, și cînd s-ar verifica totodată modul cum specialiștii înscriși la curs s-au pregătit.

— Noi ne-am gândit să începem acțiunea respectivă prin diversificarea învățămîntului în cadrul a 18 specialități distincte. Institutul a și elaborat un plan de studiu, stabilind bibliografia și materialele documentare strict necesare.

Nu de mult a fost organizată o consfătuire la Ministerul Învățămîntului, în cadrul căreia s-au discutat pe larg tocmai modalitățile de lucru pe care institutele de învățămînt superior trebuie să le folosească, spre a sprijini acțiunea de perfecționare a cunoștințelor specialiștilor. Am căzut de acord asupra principalelor forme de lucru, iar noi am trecut, repet, și la unele măsuri.

— În ce mod se va proceda la selecția primilor cursanți ?

— Pentru început, vom solicita Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor să recomande primele serii. Ne gândim că, ulterior, acestea să fie stabilite pe baza unui concurs de admitere. Firește, s-ar putea pune întrebarea: nu se vor afla și oameni care vor căuta să rămînă în umbră, să nu-și „creeze probleme” supliimentare celor de-acum ? Da, însă cursurile de reciclare se vor încheia prin acordarea unei diplome. Aceasta va da absolvenților anumite drepturi cînd e vorba de ocupat sau de... rîmas

în unele posturi de răspundere, la direcțiile generale agricole, la conducerea marilor unități și sectoare, chiar ca inginer sef în cooperatiivele agricole. Este de pretins ca „șeful” să fie, într-adevăr, și cel mai la curent cu tot ce știința acumulează în fiecare an.

— Ați amintit și de corpul didactic, de cei care vor trebui să transmită noile cunoștințe cursanților.

— Există de pe acum cîteva forme care și-au validat importanța în ce privește intensitatea și valoarea pregătirii. În primul rînd, doctorantura, pe care o dezvoltăm permanent. Urmărim ca într-un viitor apropiat toate cadrele noastre didactice să posede neapărat titlul de doctor. În prezent, institutul dispune de 180 de cadre didactice, din care 69 sint doctori, iar ceilalți, în majoritate, înscriși la doctorat. Ceca ce trebuie încă perfecționat este conținutul acestei forme de perfecționare, îndeosebi orientarea lucrărilor de doctorat către probleme ale căror concluzii să fie valorificabile imediat în producție. Aceasta trebuie să stea la baza formației științifice a doctoranzilor.

Deocamdată, s-au luat măsuri ca fiecare subiect al temei de doctorat să fie supus unei largi dezbateri în consiliul profesoral și numai apoi admis, împreună cu planul respectiv de lucru.

În plus, institutul nostru a hotărît să dezvolte în mai mare măsură decît pînă acum stagiile de perfecționare în producție ale cadrelor didactice mai tinere. Pe profesorii mai vîrstnici îi vom antrena spre rezolvarea problemelor pe care le ridică învățămîntul post-universitar, acordînd consultații personale specialiștilor din unități, participînd la diferite constătuiri organizate în sprijinul producției, elaborînd studii tehnice de specialitate, în sfîrșit, dezvoltînd cercetările științifice orientate spre rezolvări practice. De asemenea, în planul învățămîntului post-universitar ne-am gândit să includem și probleme de conducere, atît de acut ridicate de viață și de producție.

Tuturor acestor acțiuni li se vor adăuga, în același scop al perfecționării cadrelor cu pregătire superioară, specializările și documentările în țări cu agricultură dezvoltată.

De altfel, în spiritul acestor idei, al formării unor specialiști de valoare, orientăm și întregul proces de învățămînt pentru cei 1700 de studenți ai institutului nostru.

AI. RAICU

VITRINA TEHNICĂ

DETERMINATOR PENTRU FLORA PAJIȘTIILOR

În prima parte a lucrării, realizate de C. BĂRBULESCU și P. BURCEA, sint prezentate principalele graminee, leguminoase și rogozuri din flora pajștilor, după care se insistă asupra plantelor din alte familii botanice, cum sint Umbeliferae și Cruciferae.

Autorii se ocupă, în continuare, de principalele formații de pajști din țara noastră, dînd indicații prețioase cu privire la executarea lucrărilor de inventariere, de întocmire a relevurilor floristice, determinarea producției pășunilor și cartarea pajștilor naturale.

Un capitol special al cărții — apărută de curînd în Editura „Ceres” — este consacrat pajștilor semănate, subliniindu-se principalele însușiri ale gramineelor și leguminoaselor perene folosite în acest scop. Se dau, totodată, datele necesare pentru calcularea cantității de sămîntă și executarea semănăturii.

CALUL, UTILITATE ȘI SPORT

Autorii — DR. GH. MOLDOVEANU, DR. T. SUCIU și DR. N. BALAȘ, — scot în evidență, în introducerea lucrării, situația creșterii cailor pe plan mondial și evoluția raselor și tipurilor de cabaline, după care consacră unele capitole speciale biologiei ecvinelor.

Trecînd la rasele de cabaline existente în țara noastră, în lucrare se subliniază, între altele, că perioada cea mai înfloritoare a calului românesc a fost în secolele XVII și XVIII.

Cartea descrie pe larg rasele Purșinge englez, Trăpaș, Arab, Lipițan, Nonius, Gîdran, Furioso North-Star, Huțul, calul greu și semigreul românesc.

Un spațiu important al lucrării, apă-

rută în Editura „Ceres”, este rezervat tehnologiei creșterii și ameliorării raselor de cai, scoțindu-se în evidență necesitatea selecției permanente și a folosirii cailor la muncă.

Ultimul capitol se ocupă de istoricul sportului hipic (întrecerile de cai la diferite popoare, evoluția echitației și a sportului respectiv, antrenamentul calului de dresaj, probele de călărie, alergările de cai etc).

FOLOSIREA RAȚIONALĂ A COMBINEI AUTOPROPULSATE C-12

Introducerea în producție a noii combine C-12 creează condițiile unei mecanizări superioare a lucrărilor de recoltare, cu pierderi minime de recoltă și necesar redus de forță de muncă. În lucrarea realizată de C. DOBRESCU, E. NICSULESCU și E. CONSTANTINESCU, apărută în Editura „Ceres”, sint descrise, la început, marile părți componente (platforma de secerat, bat-toza combinei, motorul și transmisia, instalațiile hidraulică și electrică, platforma de conducere și mecanismele de comandă și control) — după care autorii dau indicații cu privire la pornirea și oprirea, rodajul și reglarea combinei, insistîndu-se în mod deosebit asupra metodelor de folosire a acestei mașini moderne la recoltarea cerealelor păioase.

În continuare, lucrarea tratează despre echipamentele pentru recoltarea porumbului, orezului, florii-soarelui și trifolienelor și se dau indicații cu privire la întreținerea tehnică și măsurile de protecție și securitate a muncii.

Cartea este ilustrată cu numeroase schițe, grafice și tabele,

INDICATORI FOLOȘIÎ ÎN ACTIVITATEA ÎNTRPREINDERILOR AGRICOLE SOCIALISTE

Organizarea și conducerea științifică a unităților cu o crescîndă concentrare și specializare a producției, necesită perfecționarea continuă a fluxului in-

formațional, ca mijloc de cunoaștere precisă a resurselor materiale și umane, a modului de participare a acestora la obținerea rezultatelor finale ale activității, a tendințelor ce se manifestă în procesul de producție și a măsurilor tehnico-organizatorice necesare.

Pornind de la aceste considerente, ING. CONSTANTIN POPESCU a elaborat lucrarea cu titlul de mai sus, apărută în Editura „Ceres” — care cuprinde o prezentare unitară a principalelor indicatori ce caracterizează producția sub aspectul economic și de organizare a activității.

Fiind prima lucrare de acest gen la noi, care expune indicatorii în producțiile vegetală, în creșterea și furajarea animalelor, în investițiile făcute în agricultură, în ce privește mecanizarea și electricitatea, forța de muncă, retribuirea și productivitatea muncii, normarea, producția globală, prețul de cost, beneficiile și rentabilitatea — cartea constituie un îndreptar util în analiza economică, în formularea operativă a acelor priorități și opțiuni care asigură valorificarea cit mai rațională a mijloacelor de producție.

UTILAJE PENTRU EXECUTAREA ȘI ÎNȚĂRIREA CANALELOR DE IRIGAȚII ȘI DESECARE

Considerațiile generale prezentate în introducerea acestei lucrări, realizată de C. STĂNESCU, se referă la proprietățile fizico-mecanice ale solului, organelle active de săpare, de formarea straturilor de sol și rezistența la săpare, tipurile de canale și mecanizarea complexă a lucrărilor de săpare.

În continuare, lucrarea prezintă, pe rînd: pluguri de canale, buldozere, scoperi, gredere, autogredere, gredere-elevatoare și escavatoare.

Alte trei capitole sint consacrate utilajelor pentru curățirea de vegetație a canalelor, pentru despotmolierea acestora etc.

În carte, apărută în Editura „Ceres”, sint folosite numeroase fotografii, grafice, schițe și tabele.

POSTA REDACȚIEI

Nicolae GIURGIU — comuna Cuză-plac, județul Sălaj :

Pentru activitatea desfășurată în cooperativă, după cum rezultă din certificatul nr. 642 pe care-l anexați, sinteți în drept să beneficiați de o pensie de membru cooperat de 200 lei lunar.

Potrivit prevederilor articolului 63 din Legea nr. 27/1966, nu puteți beneficia și de ajutor social. Puteți deci opta pentru pensia din cooperativă. În această situație, adresați-vă cooperativei din Cuzăplac, pentru întocmirea dosarului necesar.

Aneta POPA — comuna Pădureni, județul Vrancea :

Referitor la sesizarea dumneavoastră, pe care am trimis-o Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție (Casa de pensii) și comunicăm următoarele: verificîndu-se actele din dosarul de pensie, s-a constatat că aveți trei întreruperi în muncă, în anii 1952, 1955 și 1961, care influențează asupra cuantumului pensiei.

Dacă în anul 1970 ați realizat zilele-normă stabilite, vă veți adresa cooperativei pentru a vă elibera o adeverință, în scopul majorării pensiei actuale.

Vasile CIUNGU — cooperativa agricolă Bogza, județul Vrancea :

Direcția generală Vrancea pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape, care a cercetat cele semnalate de dumneavoastră în sesizarea trimisă redacției, ne arată că în unitatea unde funcționați nu s-au respectat instrucțiunile M.A.I.A.S.A., întreg personalul de conducere și administrativ, cu excepția președintelui și a brigadierilor, fiind retribuit în întregime cu drepturile calculate la începutul anului.

Fiind vorba de o încălcare a unui act normativ, direcția generală agricolă a stabilit să se opereze reținerile de 20 la sută personalului retribuit cu 100 la sută, reținîndu-se și normele calculate în plus pe cele patru luni ale anului, ca urmare a acordării în întregime a drepturilor prevăzute în planul de producție.

Școala generală din comuna Șetin, județul Arad :

În capitolul IV (secțiunea 1) din Legea nr. 6, din 14 martie 1969, privind statutul personalului didactic se precizează clar drepturile acestora.

Prin reglementarea respectivă, au fost abrogate dispozițiile H.C.M. 826/1951, care se refereau și la folosirea în mod gratuit a unui teren de 0,25 ha.

Cu privire la dreptul de a primi lot în folosință personală de la cooperativa agricolă, în calitate de cooperatori, vă comunicăm că în aceste situații se aplică dispozițiile art. 18 litera f. din Legea nr. 4, din 10 iulie 1970 și art. 4 din Statutul cooperativei agricole de producție, țînîndu-se seamă de situația fiecărui cooperator.

Ing. I. PRODAN — ferma nr. 3 Central, comuna Tășnad, județul Satu Mare :

Dacă proveniți din cîmpul muncii, după absolvirea facultății aveți dreptul să fiți încadrat cu salariul stabilit pentru anul doi de stagiu. După efectuarea unui an, veți fi încadrat cu salariul la nivelul de bază al funcției de inginer.

Victor P. MICU — comuna Greaca, județul Ifov :

Munca de bibliotecar, la care vă referiți o desfășurați în cadrul atribuțiilor de serviciu.

În cazul în care datorită acestei activități este necesar să prestați uneori ore peste programul normal, acestea vi se compensează în perioada următoare, prin acordarea de timp liber corespunzător.

Ioan HELLER — satul Roșia Nouă, comuna Petriș, județul Arad :

Perioada cît ați fost contabil în cooperativa agricolă vi se consideră vechime în muncă și în specialitate, dacă ați avut calitatea de angajat și nu ați fost membru cooperat. Ea vi se trece în acest caz în cartea de muncă, pe care v-o eliberează S.M.A. Săvirșin.

Mihai VORNICU — I.A.S. Ardecani, județul Bacău :

Examenele de diferență în vederea continuării studiilor la liceele de cultură generală și la liceele de specialitate au fost stabilite prin Ordinul ministrului învățămîntului nr. 13886/1970.

Informații în legătură cu condițiile cerute pentru înscriere, datele și obiectele la care urmează să susțineți examenele de diferență, puteți obține de la liceul unde doriți să continuați studiile, sau la Inspectoratul școlar al județului Bacău.

Totodată, vă informăm că, transferarea elevilor de la liceele de specialitate la cele de cultură generală se face în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru organizarea și funcționarea liceelor de specialitate.

Informații suplimentare puteți primi de la liceul la care urmează să se facă transferarea.

CALEIDOSCOP

Instantanee

EXPOFLORA '71

In parcul Herăstrău s-a deschis, zilele trecute, Expoziția de flori devenită de-a-cum tradițională, „ExpoFlora”, ediția 1971. Prilej pentru a solicita câteva precizări ingineriei ELISABETA ALEXANDRESCU, șefa serviciului spații verzi a Municipiului București.

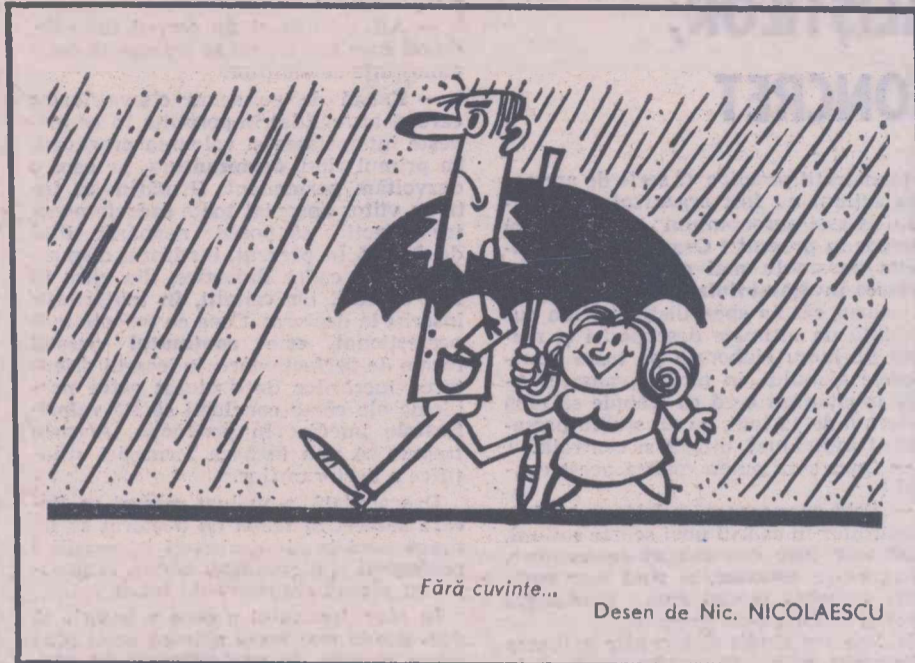
— Și în acest an, ne spune interlocutoarea, expoziția înfățișează realizările grădinarilor și tehnicienilor noștri, ca și ale lucrătorilor din serviciile de specialitate ale Direcției de drumuri și spații verzi și a administrației parcurilor. Pe o suprafață de 14 hectare, vizitatorii pot străbate, în primul rând, o zonă centrală mărginită de covoare înflorate. De asemenea, au fost amenajate două grădini speciale, din care una dendrologică, în care sunt expuse numeroase specii și varietăți de arbori și arbuști produși în unitățile Consiliului popular al Municipiului București ca și o serie de exemplare rare — aici fiind amplasată și o hartă a țării, executată în relief din diferite plante.

Cea de-a doua grădină are un caracter pur sătesc, unde au fost făcute amenajări speciale de către comunele subordonate municipiului nostru. De asemenea, o peluză a fost rezervată sectoarelor Capitalei, afectându-se și specialiștii necesari.

Intr-un pavilion special sunt expuse, în diferite aranjamente flori tăiate, din cele ce se produc pentru decorul parcurilor (macl, margarete etc.) amenajându-se și unele „grădinițe” interioare ce-i pot ispiti pe locuitorii blocurilor unde există posibilități adecvate. Pe platforma superioară a expoziției sunt expuse și plante iubitoare de lumină, ierburi decorative și grupuri de stincării.

In spatele pavilionului este amenajată „Grădina intimă” — cu plante ce iubesc umbra — care a fost mult apreciată anul trecut, de data aceasta fiind mai extinsă. Terasetele apar acum ca un uriaș bazin de flori, cu numeroase specii de un colorit intens. Pe peluza dinspre lac a fost executată și o stemă a țării, brodată din flori, cu un steag roșu realizat tot din flori. De asemenea, în cadrul expoziției a fost realizată o zonă montană — o reproducere la scară redusă a formelor de relief și a vegetației alpine și o zonă a adolescenților, prevăzută cu mese de șah, de tenis de masă, fotolii etc. În sfârșit, merită notat că într-un alt pavilion, înfringându-se horticolă „I Mai” desface numeroase flori solicitate de vizitatori.

R. ALEXANDRU

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

DE LA LUME ADUNATE

IN GRAIUL... ALBINELOR

Se știe că albinele, ca și alte insecte, își însoțesc activitatea cu diferite sunete. Ce semnificație au respectivele emisiuni sonore?

Foarte interesantă în această privință este experiența făcută de un cercetător de la Institutul de apicultură din Moscova. El a înregistrat, pe bandă de magnetofon, sunetele pe care le scot albinele, reproducându-le apoi în diferite situații.

Pe baza observațiilor sale, specialistul a ajuns la concluzia că există „albine furașe”, ale căror sunete indică aprecieri în legătură cu calitatea hranei și cu distanța până la aceasta, precum și „albine însărcinate cu încartiruirea” care, după terminarea mesei dau „semnalul” pentru ca roiul să se adune și să pornească spre

stupi. Merită reținută și observația că albinele din roiuri diferite nu se înțeleg între ele.

TALENTATUL PICTOR JAMES

Juriul unui concurs de desene ale copiilor, organizat în statul Kansas (S.U.A.) a căzut în unanimitate de acord ca premiul întâi să-l atribuie autorului desenului intitulat „Tornado”, trimis în competiție de directorul grădini zoologice din localitatea Topeka. „Opera” a fost imediat cumpărată de un amator, la prețul de 500 de dolari. Ulterior, s-a aflat că „artistul” nu este altcineva decât urangutanul James, despre care directorul grădini zoologice spunea că în... procesul de creație a folosit intens „toate cele patru mâini”.

Dr. Ion DUMITRESCU ne vorbește despre :

BOLI COMUNE OMULUI ȘI ANIMALELOR

Există destule asemenea boli, întâlnite cu deosebire în mediul rural, de cele mai multe ori ca maladii profesionale, la crescătorii și îngrijitorii de vite. De bună seamă, în anti noștri astfel de boli — infecții acute cu microbi specifici — au o frecvență din ce în ce mai rară, datorită mai ales măsurilor profilactice care s-au luat în colectivitățile în care e folosit animalul. Măsurile respective se referă la izolarea vitelor bolnave, dezinfecția și suprimarea obiectelor infectate, îngroparea cadavrelor animalelor la adâncimi sau chiar arderea lor, unele examene pentru descoperirea formelor latente ale maladiilor la animale, echipament de protecție la îngrijitori și zootehniști etc.

Vom descrie, totuși, în câteva cuvinte, două dintre aceste boli întâlnite încă în mediul rural.

Cărbunele bacterian, pentru care germanii utilizează noțiunea de „antrax”, este o boală caracterizată prin fenomene locale și generale, date de bacteridia carbunoasă a lui Davaine (la noi boala e cunoscută și sub numele de „dalac” sau „bubă neagră”).

Boala se ia prin contactul dintre om și animalul infectat; în general, animalele (cai, boi) se infectează pe cale digestivă în vreme ce oamenii fac de regulă forma cutanată, care se înțelege că e mai frecventă la îngrijitorii de vite, ciobani, dar și la cei care prelucurează carnea și pielea animalului infectat: măcelari, tăbăcari, mezclari, blănari.

Când cărbunele îmbracă forma cutanată, el se prezintă ca o „pustulă malignă” — o leziune în cocardă, având în jurul ei vezicule și o zonă iritată. Uneori aspectul cutanat se prezintă sub forma unui edem grav, care poate cuprinde fața, gâtul, toracele.

Forma pulmonară e foarte gravă, cu focare difuze de bronchopneumonie carbunoasă; forma intestinală poate afecta stomacul sau intestinelor, leziunile fiind de obicei grave, mergând până la perforații. În stadiul de septicemie — de regulă mor-

tală — leziunilor locale li se adaugă și o serie de leziuni la distanță.

Pe lângă semnele locale, pe care le-am arătat, boala prezintă o serie de fenomene generale, variabile, în raport cu stadiul și gravitatea sa — febră și dureri vagi în formele ușoare, frisoane, dureri de cap, vărsături și diaree în formele septice.

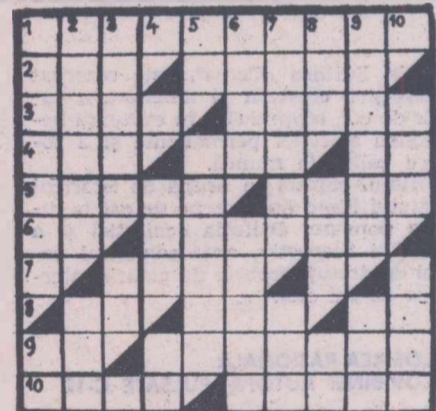
Boala se poate și complica, în faza septicemiei, cu gangrena locală, tromboflebita endocraniană ori meningo-encefalita carbunoasă. Tratamentul general utilizează: seroterapia anticarbunoasă, sulfamide, antibiotice, medicația de susținere generală a organismului infectat.

Morva este și ea o boală infecto-contagioasă — datorită bacilului morvei — specifică animalelor (calului, cătrului, măgarului) și transmisibilă la om.

Contaminarea animalelor se face prin iarba infectată, boala manifestându-se sub forma unor septicemii, cu existența unor secreții nazale fetide, ca un puroi ciocolăiu, și cu tumefierea testiculelor. La om se manifestă sub două forme: acută, cu localizare pe mucoasa nazală — formă foarte gravă, boala durind 3—7 zile și dând mortalitate 100%, și cronică, formă denumită și farcinul, care poate dura ani de zile, numai rareori putând fi vindecată.

În morva acută, cu tendință la generalizare, pe lângă apariția de erupțiuni cutanate întâlnim și persistența simptomelor de septicemie: febră mare, dureri de cap și musculare, vărsături.

Morva cronică are tendința de localizare a leziunilor și evoluează lent, la început cu forma cutanată, apoi cu forma viscerală (care interesează mai ales aparatul respirator) și sfârșește de obicei prin transformarea într-o morvă acută, fatală. Importantă în morvă (dată fiind gravitatea maladiilor) este profilaxia, care urmărește: distrugerea surselor de germeni, sacrificarea și arderea animalelor bolnave, evitarea contactului cu animalele bolnave. Aceasta cu atât mai mult cu cât rezultatele tratamentului curativ (sulfamide, antibiotice etc) sunt minime.

CÎTE FLORI!...

ORIZONTAL: 1) Face floarea să rodească. 2) Împărăția nenufarului — Toate florile lumii. 3) Floarea îndureratului!... — și florile din priviri. 4) Zeci de fire în grădinițe!... — și... aici — Floare din grădina! 5) E timpul când înfloresc regina nopții — Floare între florile luminii. 6) Foi de patlagină! — Capsulă cu polen de floare. 7) A vorbi pășărește. 8) Floare de colț! — „Floare albă” lugojeană — Lalea! 9) Flori din urmă! — Încărcată de flori. 10) Cupă albă, cu parfum îmbătător — Trandafiri... minioși!

VERTICAL: 1) Poiana cu flori — La ieșirea din parc! 2) Floare de noapte — Lujer de floare. 3) Potir floral în multe culori — Răsare planta! 4) Grădina de legendă — Gen! 5) Stamine de nufăr! — Lună a florilor de gheață. 6) Vestă cu înflorituri — Floare a vieții. 7) Flori trezite odată cu ivirea aurorei — Odă inversă! 8) Grădinar de bază! — Floarea învrăjbirii — Cais! 9) Lacrimă în pădurile de brad — Primăveri, primăveri. 10) Rădăcină de sulfină! — Grădina Mioriței.

Sofia BUCURESCU

MAGAZIN SPORTIV

„S-A AJUNS LA UN ECHILIBRU VALORIC ÎN MECIURILE DE OINĂ”

— De curînd au avut loc două importante competiții de oină. Cum apreciați desfășurarea lor?

— Pe stadionul „Delfinul” din Tulcea — ne arată secretarul federației de specialitate, Constantin Oprețescu — au avut loc întrecerile primei finale între echipele școlilor profesionale de mecanici agricoli. După dispute dirze și spectaculoase între cele cinci formații clasificate în finală, pe primul loc s-a situat echipa școlii profesionale de mecanici agricoli Roman, județul Neamț (antrenată de prof. Radu Antoniu), urmată în ordine de echipele școlilor similare din Tulcea, Nufsalău, județul Sălaj, Aiud, județul Alba și Jimbolia, județul Timiș. Cîștigătoare a turneului final a primit o frumoasă cupă, iar celelalte formații diplome.

În „Cupa României” la oină, desfășurată la Mangalia, s-au disputat meciuri pline de dinamism, de un foarte bun nivel tehnic, urmărite de un mare număr de spectatori. Acum, într-adevăr, s-a ajuns la un echilibru valoric al echipelor frunțase. La Mangalia, unde s-au disputat jocurile returului finalei acestei competiții, formația C. P. București, actuala campioană a țării, a primit o replică dirză din partea celorlalte echipe, dintre care două sătești. „Biruința” Gherăești, județul Neamț, de exemplu, a condus la pauză, în primul meci al finalei, cu 10—1, dar tipograful și-au revenit și au jucat apoi excelent, obținînd victoria cu 15—11. La fel de bine a jucat și altă echipă sătească, „Viața Nouă” Olteni, județul Teleorman, care i-a condus la pauză pe cei de la „Celuloza” Călărași cu 10—0, deși au părăsit terenul învinși cu 13—10. De altfel, „Biruința” Gherăești s-a clasat pe locul II, după C. P. București, iar „Viața Nouă” Olteni pe locul al 3-lea, înaintea formației din Călărași. În turneul pentru locurile 5—8, „Avintul” Frasin a învins pe „Avintul” Curcani, județul Ilfov, cu 15—9, fiind urmate în clasament de „Torpedo” Zărnești și „Voința” Sibiu.

— Acum ce importante competiții de oină urmează?

— „Cupa U.T.C.”, cu întrecerile zonale în luna august și finala la „23 August”, „Cupa Speranțelor”, destinată școlărilor, cu finala între 4—8 iulie. În a doua jumătate a lunii iunie, începe campionatul național cu etapa pe asociații, finala fiind programată între 7—10 octombrie.

— Vom avea mai mulți și mai buni antrenori pentru echipele sătești?

— Da. Federația organizează între 15—27 iunie pe malul lacului Bicăz un curs de instruire a 65 de profesori, învățători și jucători de oină din diferite sate ale țării. La încheierea cursurilor, aceștia se reîntorc la locurile lor de muncă.

AI. IANCU

ȘTIAȚI CĂ...

... după aprecierile presei britanice și a agențiilor de presă, numeroșii jucători ai renumitei echipe de fotbal Arsenal din Londra, care în acest an a cîștigat și Campionatul și Cupa Angliei (performanță realizată în istoria fotbalului englez numai de formațiile Preston North End în 1889, Aston Villa în 1895 și Tottenham în 1961), ar valora în prezent 2 milioane de lire sterline?

În viitorul sezon, pentru a-l folosi pe jucătorii, clubul Arsenal intenționează să alcătuiască 4 echipe — una care să joace în campionat, alta pentru Cupa Angliei, a treia pentru coupe continentale și a patra care să întreprindă un turneu în America de Sud. De subliniat că jucătorii acestei mari echipe pot rezista fizic, datorită antrenamentelor foarte dure, la 2—3 meciuri importante pe săptămînă.

... federația internațională de ciclism a suspendat nu de mult 3 cicliști care s-au făcut vinovați de „doping” în cursul unor întreceri din luna mai? Printre cei care, pe lângă suspendare, au fost totodată amendatți, figurează și cunoscutul alergător francez Roger Pingeon care a „primit” doar... trei luni. Ceilalți doi sînt Christian (Belgia) și Wagtomans (Olanda).

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 13 — 19 iunie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 17.00; 20.00. **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 14.00; 17.00; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00. **Duminică:** programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNI UENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.20 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.15 — Teatru scurt: Premieră „Acceptați retrovizorul” de Valeriu Sirbu.

LUNI: programul I: 20.30 — Profil teatral: Radu Beligan.

MARȚI: programul III: 20.30 — „Sărmanul Dionis” de Mihail Eminescu.

MIERCURI: programul II: 20.15 — Momente din dramaturgia patriotică românească „Lctopisești” de Mihail Sobul.

VINERI: programul II: 10.00 — Matineu teatral: „Căsnicia nu-i o joacă” de I. D. Șerban.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.30; 11.05; 16.15; 19.45; 22.30; programul II: 6.00; 14.05; 19.00; programul III: 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.08; 10.30; 13.45; 16.00; 16.45; 20.15; 21.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 10.15; 16.00; 17.05; 18.45; 20.00; 21.25; 22.00; 23.50; programul III: 18.30; 21.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 16.15; 17.30; programul II: 6.10; 10.30; 11.20; 12.50; 15.00; 17.05; 22.50; programul III: 20.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.25; 9.03; 11.35; 12.00; 13.27; 15.35; 16.30; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.20; 12.50; 15.00; 19.05; 22.50; programul III: 18.00; 21.00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.47; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 9.35; 11.00; 14.05; 15.20; 17.05; 21.50; programul III: 20.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.25; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.41; 16.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.50; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 12.15; 19.05; 20.50; 22.00; 22.50; programul III: 18.00; 23.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.44; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 9.35; 12.15; 14.05; 15.20; 17.05; programul III: 20.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.25; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.35; 11.30; 13.15; 15.02; 17.50; 19.05; 22.45; 23.50; programul III: 18.00; 21.00; 22.30.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.33; 16.30; 20.40; programul II: 6.10; 9.35; 11.00; 14.05; 15.20; 17.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.25; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.25; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.40; 11.30; 12.15; 15.00; 19.05; 21.25; 22.00; 23.45; programul III: 19.31; 22.30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.45; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 9.35; 12.15; 14.05; 15.20; 17.05; programul III: 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.25; 9.03; 12.00; 13.27; 15.25; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.25; 11.30; 12.30; 15.05; 17.50; 19.05; 22.50; 23.05; programul III: 18.05; 19.35; 21.00.

SÎMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.10; 9.15; 10.45; 12.18; 17.05; 19.40; 22.00; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.25; 9.03; 11.00; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.25; 11.30; 12.30; 15.05; 17.50; 19.05; 22.50; 23.05; programul III: 18.05; 19.35; 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Deschiderea emisiunii. Sport și sănătate; 9.00 — Matineu duminical pentru copii: „Micul fugar” (I) — film artistic, coproducție sovieto-japoneză; 10.00 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: ● Combinate la start. Raid-anchetă în secțiile de mecanizare și întreprinderile agricole de stat din Urziceni și Videle ● Noutăți științifice și tehnice din agricultură ● „Un părinte poate crește...” Reportaj-anchetă privind relațiile părinți — copii, urmărite în fișele unor dosare aflate în examinarea comisiilor de judecată din cîteva comune din ju-

decele Argeș, Ilfov, Dimbovița, Teleorman ● Pietrării. Reportaj despre cioplitorii în piatră din comuna Viștea, județul Cluj, neîntrecuți meșteri de case și restauratori de monumente istorice ● Muzică populară; 11.15 — Albumul compozitorilor români: Theodor Grigoriu; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Aspecte de la cel de-al II-lea Festival de folclor „Maria Tănase” — Craiova 1971; 13.00 — Emisiune în limba maghiară; 14.30 — Duminică sportivă: ● Tenis de cîmp: România — Iugoslavia ● Automobilism: Cursa de 24 ore de la Le Mans. Transmisune directă; 18.30 — Film serial pentru tineret: „Planeta giganților”; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ● Sport; 20.10 — Reportajul săptămînii: „Reșița fără furnale”; 20.30 — Film artistic: „Omul care trece prin zid”. O comedie avînd ca interpret principal pe Bourvil. Premieră pe țară; 22.05 — Selecțiuni din Festivalul de muzică ușoară „Orfeu de aur” de la Sîncev Briag (R.P. Bulgaria); 22.35 TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.45 Telesport: Sosirea din cursa automobilistică de 24 de ore. Înregistrare de la Le Mans. Programul II: 20.10 — Reîntînire cu personaje îndrăgite de copii — BARBĂ-COT; 20.40 — Mari orchestre simfonice; 21.40 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.45 — Săptămîna culturală bucureșteană; 22.00 — reluarea serialului de sîmbătă seara.

LUNI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Caleidoscop folcloric; 18.15 — Scena: 18.45 — Stop — cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Sport; 20.10 — Roman-foleton: „Nicholas Nickleby” (II); 21.00 — Dinamica societății românești; 21.30 — Steaua fără nume — muzică ușoară; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport.

MARȚI: Programul I: 10.00—11.00 — Telescoală; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Revista literară TV. Viața culturală a Bacăului; 18.30 — Ora, vacanță! Emisiune muzical-distractivă; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Sport; 20.10 — România '75; 20.30 — Seară de teatru: „Asta-i ciudat” de Miron Radu Paraschivescu. Interpretază colectivul teatrului „Maria Filotti” din Brăila; 22.00 Breviar juridic; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Campionatele europene de box — sferturi de finală. Transmisune directă de la Madrid. Programul II: 20.10 — Tineretul la rampă. Muzică ușoară; 20.30 — Anchetă TV: În serios... despre locurile de joacă. Investigație printre copii, părinți și factori de răspundere din Capitală; 21.00 — „Cîntece despre cioburi”. Desen animat produs de studiourile cehoslovace; 21.15 — Sesiunea. Reportaj despre examenele studențești; 21.30 — Bloc-notes; 21.45 — BULETIN DE ȘTIRI. Sport; 21.50 — Film serial: „Inima lui Bonivur” (IV); 22.25 — Festivalul de jazz de la Newport (III).

MIERCURI: 17.00 — Deschiderea emisiunii. Campionatele europene de box — înregistrare de la Madrid; 18.00 — Ex-Terra '71. Emisiune-concurs; 18.25 — Mult e dulce și frumoasă...; 18.40 — Confruntări; 19.10 — Tragerea pronoexpreș; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Refector; 20.15 — Tele-cinoteca: „Johnny Belinda”; 22.00 — TELE-GLOB: Mongolia. Reportaj filmat; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.25 — Campionatele europene de box — sferturi de finală. Transmisune directă de la Madrid.

JOI: Programul I: 16.30 — Deschiderea emisiunii. Campionatele europene de box — sferturi de finală. Înregistrare de la Madrid; 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Timp și anotimp în agricultură; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — 15 minute despre sănătate: „Atenție, examenemele!” De ce apar semnele de oboseală? Rândamentul minții intelectuale poate fi stimulată?; 20.15 — Anchetă TV: Apele în pericol!; 21.05 — Antologia umorului. Interpretă Dem. Rădulescu și Monica Ghiuță; 21.35 — Festivalul de muzică ușoară „Orfeu de aur” de la Sîncev Briag (R.P. Bulgaria); 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.10 — Campionatele europene de box — semifinale. Transmisune directă de la Madrid. Programul II: 20.00 — Punct-contrapunct; 21.45 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.50 — Istoria filmului.

VINERI: 16.00 — Deschiderea emisiunii. Campionatele europene de box — semifinale. Înregistrare de la Madrid; 17.00 — Telescoală; 18.00 — Căminul; 18.40 — În dezbaterile opiniei publice — Proiectul de lege privind încadrarea și promovarea în muncă a personalului din unitățile de stat; 18.55 — Lumea copiilor; „Povestiri pe degete”; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Sport; 20.10 — Mai aveți o întrebare? Tipologie — temperament — caracter — personalitate; 21.10 — Film artistic: „Acțiunea Vulturul”; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂȚĂ: 16.15 — Emisiune în limba germană; 18.00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 20.40 — Film serial: „INCORUPTIBILII”; 21.30 — Cîntece de altădată; 21.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.00 — Finalesle campionatelor europene de box. Transmisune de la Madrid.

Noutăți de la Centrala Industrială de fabricații, reparații și montaj în agricultură

Mașina de recoltat mazăre — MRM-2,2 M cu transportor lateral

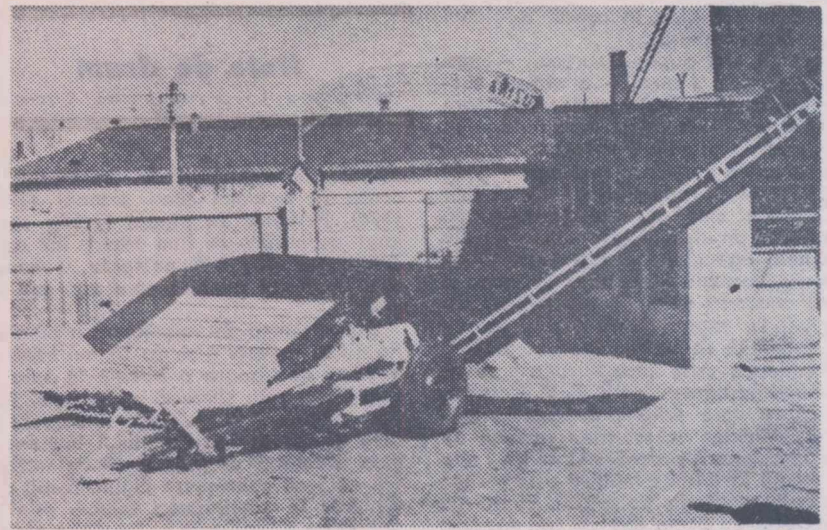
Conструкторii de mașini de la C.I.F.R.M.A. pun la dispoziția lucrătorilor de pe ogoare noi utilaje modernizate, necesare ridicării gradului de mecanizare. În seria acestora se numără și mașina de recoltat mazăre MRM—2,2 M, cu transportor lateral.

Acest utilaj este destinat, recoltării mazării verzi pentru conser-

losirea mașinii la capacitatea re-proiectată impune o judicioasă organizare a locului de muncă și, în mod deosebit, asigurarea mijloacelor de transport necesare.

Caracteristicile principale ale acestui utilaj sînt:

- lățimea de lucru a mașinii 2 200 mm;
- dispozitive de smulgere cu

vare și a mazării uscate pentru boabe. El poate fi utilizat cu rezultate bune și la recoltarea lucernii de sămință, a borcogului și a altor culturi cu talie joasă sau a unor plante culcate.

Pentru a se evita pierderile de boabe la recoltare și așezare în brazde continuu, mașina MRM—2,2 M a fost echipată cu un transportor lateral, care încarcă recolta direct într-o remorcă sau alt mijloc de transport.

În funcție de metoda de recoltare, mașina poate fi utilizată cu transportor lateral sau fără, construcția metalică ușoară și sistemul de fixare favorizînd montarea și demontarea rapidă a acestuia.

Transportorul permite încărcarea recoltei în remorci cu obloane supraînălțate sau amenajate special cu panouri din plasă de sîrmă. Fo-

tambur și degele escamotabile;

- turația dispozitivului de smulgere 45—55 rot/min;
  - aparat de tăiere — cu mișcare de du-te-vino, cușit și contracuşit;
  - acționarea transportorului lateral se realizează prin lanț cu role de la sulul motric al transportorului transversal;
  - lungimea transportorului lateral 3 000 mm;
  - înclinația față de sol 45°.
- Remorca de transport poate fi tractată fie de un tractor care lucrează paralel cu cel care acționează mașina, fie de la același tractor folosind un proșap special dezaxat. Mașina astfel echipată a fost realizată într-un lot experimental restrîns de U.F.R.M.A. — Timișoara, urmînd ca după campania de recoltare a mazării verzi să se omologheze și să se fabrice în serie.

ANUNȚ

C.A.P. BORLEȘTI, COMUNA BORLEȘTI, JUDEȚUL NEAMȚ
prin secția activități industriale și prestări servicii poate confecționa pe baza de comandă fermă, pentru unitățile de stat și cooperatiste, următoarele materiale:

- araci vie, diferite dimensiuni, esență tare
  - araci legume, diferite dimensiuni, esență tare
  - tutori, diferite dimensiuni, esență tare
  - spalieri, diferite dimensiuni, esență tare
  - cozi unelte diferite (sapă, coasă, greblă, hîrlcă, tirnăcop, furcă, lopată, topor)
  - greble din lemn cu cozi
  - căzi, butoaie, putini
- Toate aceste materiale le putem confecționa în cantitățile și dimensiunile solicitate de clienți.

ANUNȚURI PUBLICITARE

Revista „AGRICULTURA” publică, alături de reclame, texte publicitare menite să înlesnească vînzarea, cumpărarea sau schimbul unor produse, materiale și utilaje între unități din agricultură și silvicultură, precum și alte anunțuri — operațiuni ce se desfășoară pe baza reglementărilor legale în vigoare. Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau lîteră deosebită), la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de ceș în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa:

Revista „Agricultura”, București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar. Prin mandat poștal expedit pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

AGRICULTURA PE GLOB

SAPTAMINA

Agricultura R.P.D. Coreene la ora modernizării

După o călătorie de circa 15 000 de km, cu avionul, ne aflăm deasupra peninsulei Coreei. Privită de sus, R. P. D. Coreeană se prezintă cu un relief frământat, brăzdat de numeroase cursuri de apă. De fapt, trei sferturi din suprafața țării este acoperită de zone muntoase și deluroase. La această configurație geografică mai trebuie adăugată clima secetoasă, uneori aridă. De aceea, problema reorganizării agriculturii pe baze socialiste, în R.P.D. Coreeană, a însemnat, totodată, o luptă înverșunată cu natura, pentru a ajunge la sursele belșugului. În timpul vizitei, gazdele ne-au vorbit ca despre un moment esențial din viața lor, de anul 1963 — cind s-au terminat lucrările la primele sisteme mari de irigații. De altfel, irigațiile se inscriu pe primul plan în cadrul revoluției tehnice în agricultură.

În ultimii ani, poporul coreean — condus de Partidul Muncii — a obținut succese importante în acțiunea de valorificare rațională a pământului și a resurselor de apă. Există în prezent numeroase amenajări la poalele munților și pe coline unde rodesc lanuri de cereale, în special de orez, livezi și chiar vii. Acestea din urmă nu au nici un deceniu de existență. De asemenea, agricultura a fost întregită cu o ramură aproape inexistentă în trecut și anume creșterea animalelor și mai ales a păsărilor. La expoziția realizărilor economiei naționale de la Phenian am notat o sumedenie de date care ilustrează saltul înregistrat de agricultura R. P. D. Coreene. Iată câteva care privesc domeniul irigațiilor, bineînțeles actualizate: rețeaua de canale însumează circa 40 000 de km; apa este urcată la diferite înălțimi de aproape 10 000 de stații de pompare; suprafața irigată este de peste 650 000 ha. Aceasta explică faptul că recoltele de orez — care pînă acum 10-15 ani în urmă nu depă-

șeau 2 000 kg la hectar — ating în prezent cifra medie de aproape 6 000 kg/ha.

După cum se știe, orezul constituie hrana de bază a populației. Astăzi, cam o treime din suprafața arabilă a țării este ocupată cu orezării. Și ele vor fi extinse pe măsură ce noi terenuri vor fi aduse în circuitul agricol. În satele din jurul capitalei, de pildă, se cultivă peste 50 000 de hectare cu orez. În acest an a fost prevăzută extinderea culturii pe încă 5 000 de hectare, suprafața care a și fost amenajată în primăvară. Oamenii muncii din această zonă — antrenati în mișcarea „Cenlima” — s-au angajat să termine, în

mare de 12 km. Recoltele de orez pe litoral sînt excepționale, ceea ce stimulează noi energii creatoare.

În bătălia lor cu seceta și cu inundațiile, tărani coreeni au fost ajutați; de întregul popor și, în primul rînd, de muncitorii uzinelor constructoare de mașini agricole și de îngrășăminte chimice. Am vizitat principalele uzine de acest fel — respectiv cea de la Kiyang și de la Hamhin — și am putut să ne dăm seama de acest efort conjugat în sprijinul mecanizării și chimizării agriculturii. Interesantă ni s-a părut și istoria acestor uzine.

La Kiyang, în urmă cu 13 ani, se afla un simplu atelier de unelte agricole. O dată cu încheierea cooperativizării agriculturii, în 1958, colectivul de aici a primit sarcina să treacă la construcția de tractoare. Atunci, au demontat un tractor, au studiat cele peste 2 000 de piese constitutive, pe care apoi le-au desenat și executat în atelierul propriu. Primul tractor a fost fabricat astfel în mai puțin de o lună de zile, după care s-a trecut la producția de serie. În anul 1960 au fost fabricate peste 3 000 de tractoare ușoare. Din 1962 s-a trecut și la fabricarea de tractoare grele. Între timp au fost ridicate noi construcții, uzina asimilînd fabricarea și de alte tipuri de tractoare și mașini agricole de mare randament. În prezent, la 100 ha de teren revin 1,5 tractoare de 15 C.P.

Cît privește pe lucrătorii uzinei de la Hamhin, aceștia au înclocuit eroismul în luptă din timpul războiului — rămas în legendă — cu eroismul în muncă din perioada reconstrucției și de astăzi, cind au ajuns la o producție anuală de un milion de tone de îngrășăminte chimice. Aceasta contribuie la asigurarea fertilității ogarelor cu 500 kg de îngrășăminte chimice la hectar.

Aceste elemente completează imaginea noilor dimensiuni ale agriculturii R. P. D. Coreene angajată într-un intens proces de consolidare și modernizare.

Ing. Vasile CIAUȘU

Note de drum

numai trei ani, lucrările de irigații înscrise în actualul plan șezenal (1971-1976). Rețeaua de irigații Kiyang se va lărgi astfel într-un ritm rapid, iar apele Tedonganului vor fi pompate și canalizate spre noi terenuri care vor rodi din plin.

Dar acțiunea de valorificare a pământului nu se oprește aici. La tărnuțul Mării de Vest se desfășoară o bătălie în sens invers; apa este silită să cedeze noi terenuri pentru a fi cultivate deosebit cu orez. Recuperarea pământului inundat nu este o treabă ușoară. În timpul refluxului, oamenii construiesc diguri. După aceea, trec la ameliorarea solului, prin desalinizare și fertilizare cu îngrășăminte chimice. Și operațiunea se repetă mereu, înregistrîndu-se pînă acum o înaintare spre

PREZENȚE ROMÂNEȘTI LA MANIFESTĂRI INTERNAȚIONALE

Sevilla — Spania :

Simpozion pe tema ameliorării solurilor saline și alcaline

Între 10-15 mai 1971, la Sevilla — Spania a avut loc Simpozionul internațional cu tema : „Solurile saline și alcaline și ameliorarea lor”. La această manifestare științifică internațională, țara noastră a fost reprezentată de o delegație alcătuită din prof. dr. doc. C. V. Oprea — care în cele ce urmează formulează câteva impresii cu privire la reuniunea la care a participat — și dr. Gh. Sandu.

Simpozionul de la Sevilla este a cincea reuniune de acest gen care a avut loc în ultimii șapte ani și în cadrul căroro specialiștii diferitelor țări au analizat posibilitățile cele mai eficace pentru punerea în valoare a celor circa 300 mil. ha soluri saline și alcaline neproductive de pe glob. Simpozionul actual, ca și cele anterioare, a fost organizat cu sprijinul U.N.E.S.C.O., F.A.O. și S.I.S.S. (Societatea Internațională de Știința Solului).

Delegația română a prezentat, în cadrul acestei reuniuni științifice internaționale, trei comunicări, și anume : „Cercetarea și ameliorarea solurilor saline și alcaline din partea de est a Cîmpiei Tisei și rezultatele obținute”; „Evoluția salinității în perioada de ameliorare a solurilor saline și alcaline din Cîmpia Română” și „Procesul de desalinizare a apelor din Cîmpia Română sub influența lucrărilor ameliorative complexe”.

Aceste comunicări, ca și filmul prezentat, privind realizările obținute în cercetarea și ameliorarea solurilor saline și alcaline din R. S. România, s-au bucurat de o deosebită apreciere din partea celor peste 60 de specialiști, delegați din 16 țări din Europa, Africa și America de sud.

Satisfacția noastră a fost și mai deplină cind am constatat că metodele de ameliorare a solurilor saline și alcaline folosite în România sînt similare

celor din țările care se ocupă de un timp mult mai îndelungat cu rezolvarea acestei probleme.

De remarcat că delegația română a mai prezentat și supus discuției un proiect de plan unitar de ameliorare a solurilor saline și alcaline din Europa. De altfel, reamintim, în această privință, că țării noastre i s-a încredințat, în cadrul lucrărilor unuia din simpozioanele anterioare, sarcina de cinste de a coordona lucrările de ameliorare a solurilor saline și alcaline din țările Europei.

După prezentarea și dezbaterile comunicărilor, au urmat două excursii de documentare științifică în bazinul hidrografic al Guadalquivirului, care au constituit un deosebit prilej să cunoaștem concret lucrările executate de specialiștii spanioli în ameliorarea solurilor slab sau total neproductive, de tip „marismas”, și de confruntare a opiniilor în legătură cu înființarea de stații pilot, cîmpuri experimentale și realizarea unor proiecte cu sprijin tehnic și material din partea F.A.O.

Învățămintelor însușite la simpozionul de la Sevilla, ca și la celelalte reuniuni ținute pe aceeași temă, la care am participat, ne vom strădui să le dăm viață în știință și producție, pentru a putea pune în valoare cele cca 400 000 ha soluri saline și alcaline — din care peste 200 000 ha se află în partea de vest a țării.

Prof. dr. doc. C. V. OPREA
Institutul agronomic — Timișoara

Padova — Italia :

Festivalul internațional al filmului agricol

În frumoasa stațiune Abano Terme, din apropierea orașului Padova din Italia, s-a desfășurat, timp de câteva zile, Festivalul internațional al filmului agricol.

Unul din cele mai vechi orașe din nordul Italiei — centru agricol, industrial, comercial și universitar — Padova adăpostește o populație de 200 000 de locuitori. Aici s-a născut istoricul roman Titus Livius, în anul 59 î.e.n., la

Universitatea din localitate, întemeiată în 1222, a predat ca profesor și Galileo Galilei, aici și-a căutat adăpost, în zădușiatul său exil, poetul Dante Alighieri.

Dar, să lăsăm orașul gazdă și să pătrundem în atmosfera festivalului. Concurenți erau mulți. Au participat 24 de țări din Europa, Asia, Africa și America.

Fiecare film, din cele peste 80 prezentate la concurs a fost interesant; deci nu a fost deloc ușor pentru juriul internațional să se pronunțe.

Țara noastră așa cum s-a mai anunțat, a prezentat patru filme : „Irigarea culturilor agricole”, „Îngrășarea tinerețului taurin (Bobby Beff)”, „Sub aripile avionului” și „Inundațiile în agricultură”.

Spre marea satisfacție a noastră, toate filmele românești au fost distinse cu **PREMIUL SPECIAL AL FESTIVALULUI**, cu următoarea mențiune : „Recunoaștere deosebită pentru munca demonstrată în prezentarea la Zilele Padovei a unor filme care au o valoare deosebită și vorbesc convingător de probleme de mare actualitate”.

La „masa rotundă” organizată cu delegații țărilor participante s-au purtat discuții interesante, reprezentanții Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor arătînd în intervențiile lor preocupările existente în România pentru realizarea unui număr sporit de filme documentare agricole, făcînd totodată propuneri privind creșterea eficienței acestor festivaluri internaționale, organizarea unor informări între țări în legătură cu producția de filme, schimburi de filme între ministere etc.

S-a subliniat că, în zilele noastre, cînd știința și tehnica cunosc o dezvoltare atât de rapidă, propaganda agricolă, și în primul rînd cinematografia și televiziunea, trebuie să țină pasul cu această revoluție tehnico-științifică, să contribuie la generalizarea a tot ce este bun și folositor.

Delegațiile la festival au convenit ca țările participante să facă anual un schimb de cataloage privind filmele realizate în anul respectiv pentru a se putea face eventual schimb de filme, fapt ce ar asigura o mai mare arie de difuzare a noului, prin intermediul acestui mijloc modern de propagandă tehnică.

Dr. ing. Teodor MARIAN
director în M.A.I.A.S.A.

PLECAREA TOVARĂSULUI IOSIF BANC ÎN R.S.F. IUGOSLAVIA

Tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a plecat, miercuri după-amiază, în R.S.F. Iugoslavia, unde va face o vizită la invitația președintelui Vecei Executive a Republicii Socialiste Serbia, Milenko Boianici.

La plecarea, pe aeroportul Otopeni, erau prezenți tovarășii Leonte Răutu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, reprezentanți ai conducătorilor unor ministere și instituții centrale.

Au fost de față Iso Njegovan, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei.

„PUTEM SĂ LĂRGIM COOPERAREA CU ROMANIA”

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri Iosif Banc a primit, joi 3 Iunie, pe Peter Terver, subdirector general al F.A.O., șeful Departamentului Dezvoltării, și R.G. Fontaine, directorul Diviziei resurselor forestiere din cadrul Departamentului Pădurilor al F.A.O., care au făcut o vizită în țara noastră.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat Angelo Miculescu, ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Nicolae Giosan, președintele Academiei de Științe Agricole și Silviculturii, Filip Tomulescu, șeful Departamentului Silviculturii.

În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej s-a făcut un schimb de informații în legătură cu colaborarea și posibilitățile extinderii ei între țara noastră și F.A.O.

Înainte de a părăsi țara noastră, dl. Peter Terver a avut amabilitatea — la solicitarea revistei „Agricultura” — să declare următoarele : „Vizita mea în România a avut ca scop cunoașterea nemijlocită a experienței obținute în agricultură, care ar putea prezenta interes pentru țările în curs de dezvoltare. Am cunoscut instituții de învățămînt și de cercetare, unități de producție, unde am constatat o serie de soluții originale. Nivelul cercetărilor întreprinse la I.C.C.P.T. — Fundulea m-au impresionat, după cum mi-a plăcut și faptul că rezultatele științifice pătrund imediat în cîmpurile cooperativelor agricole. După cele văzute, consider că putem să lărgim cooperarea cu România, de la care așteptăm o participare sporită la activitatea F.A.O.”.

SEMNAREA UNEI CONVENȚII SANITAR-VETERINARE ÎNTE ROMANIA ȘI GRECIA

Joi, 3 Iunie, a fost semnată la București, o convenție sanitar-veterinară între România și Grecia.

Documentul precizează condițiile sanitare-veterinare pentru importul, exportul și tranzitul de animale, produse și subproduse de origine animală. El prevede, de asemenea, dezvoltarea colaborării bilaterale în domeniul cercetării și al organizării activității veterinare.

Din imputernicirea guvernului român, convenția a fost semnată de Florin Chișu, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, iar din partea guvernului grec, de Jean Cambiotis, ambasadorul Greciei la București.

SESIUNEA CONSILIULUI F.A.O.

Sesiunea Consiliului F.A.O., care are ca scop pregătirea Conferinței generale a organizației, și-a început lucrările la sediul F.A.O. din Roma. Consiliul a ascultat o informare a directorului general al F.A.O., H.A. Boerma, asupra activității din ultimii doi ani a organizației, apoi a ales, în unanimitate, pe conducătorul delegației române, Filip Tomulescu, ca prim vicepreședinte pentru actuala sesiune.

NEMULTUMIRI ALE PRODUCĂTORILOR AGRICOLI DIN ȚĂRILE PIEȚEI COMUNE

Recenta criză financiară occidentală s-a repercutat asupra problemelor agricole ale Pieței comune într-un mod a cărui rezolvare nu se întrevede încă la orizont. Reglementarea din 1952, care a fost aplicată cu numeroase modificări vreme îndelungată, prevedea stabilirea de prețuri fixe la produsele agricole. Dar calcularea acestor prețuri fixe, în condițiile cind paritatea monetară între monedele celor șase state membre ale Pieței comune nu mai este menținută, devine o chestiune de... probabilitate. Deci, la ecuația legată de înghetarea prețurilor la producători, în virtutea legislației comunitare, s-a adăugat o fluctuație provenită din considerente de calcul financiar.

În noile condiții, acordurile fragile realizate după nopți întregi de tratative sînt puse sub semnul întrebării și unele ziare occidentale au scris chiar despre „sfirșitul Idilei verzi”.